

ΚΑΝΩ

κάνω κ. **κάμω**, ρ. [*αρχ. κάμνω*], κάνω. **1.** κατασκευάζω, παρασκευάζω: «έχει ένα εργοστάσιο και κάνει είδη υγιεινής || το αγόρασε ερείπιο και μέσα σ' ένα χρόνο το 'κανε με τα χέρια του σπίτι!». (Λαϊκό τραγούδι: *να σε δώσω μια να σπάσεις, αχ βρε κόσμε γυάλινε, και να **κάνω** μια καινούρια κοινωνία άλληνη*). **2.** μαγειρεύω: «ουμ! Μοσχομυρίζει το σπίτι. Τι φαγητό κάνεις;». **3.** εκτελώ, ενεργώ: «θα μου κάνεις έναν καφέ; || κάνε ό,τι σου λένε». **4.** αποκτώ, δημιουργώ: «έκανε περιουσία». (Λαϊκό τραγούδι: *μποέμικα θα ζήσω τη ζωή μου, θα πίνω, θα γλεντώ και θα γελώ, γιατί δεν παίρνω τίποτα μαζί μου ό,τι κι αν **έκανα** θα μείνουν όλα εδώ*). **5.** απαντώ: «δε θα 'ρθω μαζί σου, έκανε ο Γιώργος και κάθισε στη θέση του». **6.** καθαρίζω, συγυρίζω, τακτοποιώ: «αύριο θα κάνουμε το υπόγειο, γιατί είναι άνω κάτω || βοηθάω τη μητέρα μου να κάνει το σπίτι». **7.** κοστίζω: «πόσο κάνει ο καφές;». **8.** τεκνοποιώ: «παντρεύτηκαν πριν από δέκα χρόνια κι έχουν κάνει τρία παιδιά». **9.** συμπεριφέρομαι, ενεργώ με κάποιον τρόπο: «μην κάνεις σαν να 'σαι χαζός || είναι σωστό αυτό που κάνεις;». (Λαϊκό τραγούδι: *στο γράμμα σου δεν έπρεπε έτσι να με πικράνεις, είναι για μένα θάνατος, μικρό μου, αυτό που **κάνεις***). **10.** διατελώ, χρηματίζω: «έκανε δυο χρόνια πρόεδρος του σωματίου μας». **11.** ασκώ περιστασιακά κάποιο επάγγελμα: «κάποτε έκανα τον ταξιτζή». **12.** επιχειρώ: «δεν κάνει τίποτα, αν δεν πάρει πρώτα τη συμβουλή του πατέρα του». **13.** ασχολούμαι επαγγελματικά με κάτι: «κάνω μεταφορές || κάνω το μεσίτη». **14.** υποκρίνομαι, προσποιούμαι, παριστάνω: «μας κάνει τον σπουδαίο || μην κάνεις τον τρελό για να τη γλιτώσεις!». (Δημοτικό τραγούδι: *έβγα στο παραθύρι κρυφά απ' τη μάνα σου και **κάνε** πως ποτίζεις τη μαντζουράνα σου*). **15.** ζω: «πώς μπορείς και κάνεις με τόση φτώχεια!». **16.** διαμένω περιστασιακά σε κάποιον τόπο: «αν το απαιτήσουν οι ανάγκες της εταιρείας, θα κάνεις για ένα διάστημα και στην επαρχία». **17.** διανύω: «την απόσταση Θεσσαλονίκη-Αθήνα την κάνω με το καινούριο μου αυτοκίνητο μέσα σε τέσσερις ώρες». **18.** (για ηθοποιούς) υποδύομαι: «παίζω στο τάδε έργο και κάνω έναν αστυνομικό». (Ακολουθούν 2222).

- ακόμη τα κάνει απάνω του ή τα κάνει ακόμη απάνω του, βλ. λ. [απάνω](#).

- ακόμη τα κάνει στα βρακιά του ή τα κάνει ακόμη στα βρακιά του, βλ. λ. [βρακί](#).

- άλλα λες κι άλλα μου κάνεις, βλ. λ. [λέω](#).

- άλλο δεν κάνει απ' το να... , βλ. φρ. *δεν κάνει άλλο απ' το να(...)*.

- άλλο θόρυβο κάνει ένας ντενεκές γεμάτος κι άλλο θόρυβο κάνει ένας ντενεκές άδειος, βλ. λ. [ντενεκές](#).

- άλλοι κάνουν φίλους κι άλλοι κάνουν φίδια, βλ. λ. [φίλος](#).

- άμα έχεις το μπαμπάκι, όπου θες κάνεις κονάκι, βλ. λ. [μπαμπάκι](#).

- αν δε σου κάνει κόπο ή αν δε σας κάνει κόπο, βλ. λ. [κόπος](#).

- αν ήταν η βλακεία κέντημα, θα 'χε κάνει την προίκα του, βλ. λ. [κέντημα](#).

- αν ήταν η δουλειά καλή, δε θα σε πλήρωναν για να την κάνεις, βλ. λ. [δουλειά](#).

- αν ήταν η μαλακία κέντημα, θα 'χε κάνει την προίκα του, βλ. λ. [κέντημα](#).

- αν θες (θέλεις), κάνε κι αλλιώς, βλ. λ. [αλλιώς](#).

- αν κάναν και οι μπαμπούροι μέλι, θα 'τρωγαν κι οι κατσιβέλοι, βλ. λ. [μέλι](#).

- αν κάνει και... ή αν κάνει να... ή αν κάνει πως..., αν προσπαθήσει, αν επιχειρήσει να κάνει κάτι: «αν κάνει πως πάει να μπει μέσα, κάλεσε την αστυνομία || αν κάνει πως έρχεται, διώξ' τον αμέσως». Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το και ή το κι. (Λαϊκό τραγούδι: *απόψε στην ταβέρνα πω, πω, πω τι έχει να γίνει **κι αν κάνει να** χορέψεις ποτήρι δε θα μείνει*).

- αν κάνει ο Μάρτης δυο νερά κι ο Απρίλης άλλο ένα, χαρά σ' αυτόν το γεωργό που 'χει πολλά σπαρμένα, βλ. λ. [υερό](#).
- αν μπορείς, κάνε κι αλλιώς, βλ. λ. [αλλιώς](#).
- άνθρωποι είμαστε, σφάλματα κάνουμε, βλ. λ. σφάλμα.
- από γλώσσα τι κάνεις; βλ. λ. [γλώσσα](#).
- ας κάνει καλά μόνος του, βλ. λ. [καλός](#).
- ας κάνει ό,τι θέλει ή ας κάνει ό,τι θέλει να κάνει, βλ. φρ. ό,τι θέλει ας κάνει ή ό,τι θέλει να κάνει, ας κάνει.
- ας κάνουμε ημίχρονο, βλ. λ. [ημίχρονο](#).
- απ' το θα μέχρι το κάνω, χιλιόμετρα πολλά, βλ. λ. [χιλιόμετρο](#).
- αυτό το κάνει κι η γάτα μου, βλ.λ. γάτα.
- βλέποντας και κάνοντας, βλ. λ. βλέπω.
- βρίσκει και τα κάνει, βλ. λ. [βρίσκω](#).
- για κάνε έτσι το κεφάλι σου! βλ. λ. [κεφάλι](#).
- για να κάνω το άχτι μου, βλ. λ. [άχτι](#).
- δε βλάπτει να κάνεις κι από κανέναν σταυρό, βλ. λ. [σταυρός](#).
- δε μου κάνει, **α.** (για είδη ένδυσης ή υπόδησης) δεν εφαρμόζει σωστά επάνω μου, δεν είναι στα μέτρα μου: «δε μου κάνει αυτό το σακάκι, γιατί μου είναι στενό στους ώμους || δε μου κάνουν τα παπούτσια, γιατί με χτυπούν στις φτέρνες». **β.** (για πρόσωπα) δεν είναι του γούστου μου, της αρεσκείας μου, της τάξης μου: «δε μου κάνει αυτός ο άνθρωπος, γιατί είναι πολυλογάς || δε μου κάνει αυτός ο άνθρωπος, γιατί είναι αντιπαθητικός». (Λαϊκό τραγούδι: *αν δε σ' αρέσω, μίλα μου, αν **δε σου κάνω**, σφύρα, θα 'χω μεγάλη πέραση, αν μείνω ζωντοχήρα*). **γ.** δεν είναι κατάλληλος ή επαρκής για τη θέση που θέλω να τον χρησιμοποιήσω: «φιλότιμο παιδί, δε λέω, αλλά δε μου κάνει, γιατί στη ρεσεψιόν που θέλω να τον τοποθετήσω πρέπει να ξέρει τουλάχιστον δυο γλώσσες, κι αυτός δεν ξέρει καμιά». **δ.** (για πράγματα) δεν είναι κατάλληλο για το λόγο που το θέλω: «δε μου κάνει αυτό το πολύφωτο, γιατί είναι μεγάλο, κι εγώ χρειάζομαι ένα για το δωμάτιο του παιδιού».
- δε μου κάνει αίσθηση, βλ. λ. [αίσθηση](#).
- δε μου κάνει καρδιά να..., βλ. λ. [καρδιά](#).
- δε μου κάνει κέφι, βλ. λ. [κέφι](#).
- δε μου κάνει όρεξη να..., βλ. λ. [όρεξη](#).
- δε μου κάνει ούτε κρύο ούτε ζέστα, βλ. λ. κρύος.
- δε μου κάνει ψυχή να..., βλ. λ. [ψυχή](#).
- δεν είχε δουλειά να κάνει και βρήκε μαλλί να ξάνει, βλ. λ. [δουλειά](#).
- δεν έκανε αχ, βλ. λ. αχ.

- δεν έκανε γρυ, βλ. λ. γρυ·
- δεν έκανε κιχ, βλ. λ. κιχ·
- δεν έκανε τσικ, βλ. λ. [τσικ](#)·
- δεν έκλασε, μόνο έκανε πριτ, βλ. λ. πριτ·
- δεν έχει να κάνει, βλ. λ. [έχω](#)·
- δεν έχει να κάνει με..., βλ. λ. [έχω](#)·
- δεν έχει να κάνει τίποτα, βλ. λ. [τίποτα](#)·
- δεν έχεις να κάνεις με κανένα παιδάκι! βλ. λ. [παιδάκι](#)·
- δεν έχω να κάνω εγώ με..., **α.** δεν αναμείχθηκα, δε συμμετείχα, δεν πήρα μέρος στην υπόθεση για την οποία γίνεται λόγος: «δεν έχω να κάνω εγώ με τον καβγά που έγινε, γιατί έλειπα». **β.** δεν είναι της αρμοδιότητάς μου κάτι: «δεν έχω να κάνω εγώ με τις προμήθειες του εργοστασίου, γιατί άλλος είναι υπεύθυνος»·
- δεν έχω τι να κάνω, πλήττω, επειδή δεν έχω να ασχοληθώ με κάτι: «απ' τη μέρα που βγήκα στη σύνταξη, νιώθω πολύ άσχημα, γιατί δεν έχω τι να κάνω»·
- δεν κάνει, **α.** δεν επιτρέπεται, δεν είναι επιτρεπτό, απαγορεύεται: «δεν κάνει να μπει ούτε ένας μέσα». **β.** δεν είναι σωστό, δεν αρμόζει: «δεν κάνει να συμπεριφέρεσαι σε ηλικιωμένο άνθρωπο με τέτοιο τρόπο». **γ.** (για τροφές, φαγώσιμα) δεν πρέπει να καταναλωθεί, να φαγωθεί, είναι ακατάλληλο: «δεν κάνει να φάτε απ' αυτό το φαγητό, γιατί είναι χαλασμένο || δεν κάνει να το φας, γιατί ξεπέρασε την ημερομηνία λήξης του». **δ.** (για πράγματα) δεν προσαρμόζει κάπου: «φέρε μου άλλη βίδα, γιατί αυτή που μου 'φερεις δεν κάνει». **ε.** δεν είναι κατάλληλο για μια ορισμένη χρήση: «δεν κάνει το σφυρί που μου 'δωσες, γιατί εγώ θέλω πριόνι για να κόψω αυτό το ξύλο» **στ.** (για είδη ένδυσης ή υπόδησης) βλ. φρ. δε μου κάνει·
- δεν κάνει άλλο απ' το να..., ασχολείται επίμονα με ανώφελα ή επιζήμια γι' αυτόν πράγματα: «όλη τη μέρα δεν κάνει άλλο απ' το να τριγυρίζει στους δρόμους || όλη τη μέρα δεν κάνει άλλο απ' το να μπεκροπίνει στα διάφορα μπαράκια»·
- δεν κάνει για..., (για πρόσωπα) δεν είναι κατάλληλος για κάποιο συγκεκριμένο έργο, για κάποια συγκεκριμένη δουλειά, είτε γιατί δεν έχει τις απαιτούμενες ικανότητες είτε γιατί του λείπουν οι κατάλληλες γνώσεις: «δεν κάνει για μπασκετμπολίστας, γιατί είναι κοντός || δεν κάνει για τη θέση του ξεναγού, γιατί δεν ξέρει ούτε μια ξένη γλώσσα»·
- δεν κάνει για σπίτι, βλ. λ. [σπίτι](#)·
- δεν κάνει δεκάρα (τσακιστή), βλ. λ. δεκάρα·
- δεν κάνει δίφραγκο, βλ. λ. [δίφραγκο](#)·
- δεν κάνει δραχμή (τσακιστή), βλ. λ. δραχμή·
- δεν κάνει δυάρα, βλ. λ. δυάρα·
- δεν κάνει έναν παρά, βλ. λ. [παράς](#)·
- δεν κάνει καλό μεθύσι, βλ. λ. [μεθύσι](#)·
- δεν κάνει μία, βλ. λ. [μία](#)·

- δεν κάνει να..., απαγορεύεται, δεν επιτρέπεται: «δεν κάνει να μπεις μέσα || ο γιατρός μου είπε πως δεν κάνει να καπνίζω»·
- δεν κάνει ούτε για ζήτω, βλ. λ. ζήτω·
- δεν κάνει πάσο, βλ. λ. πάσο·
- δεν κάνει σκόντο, βλ. λ. [σκόντο](#)·
- δεν κάνει τίποτ' άλλο απ' το να..., βλ. λ. [τίποτα](#)·
- δεν κάνει τίποτα, βλ. λ. [τίποτα](#)·
- δεν κάνει τσεντσέσιμο, βλ. λ. τσεντσέσιμο·
- δεν κάνει φράγκο (τσακιστό), βλ. λ. φράγκο·
- δεν κάνει χωρίς..., βλ. λ. [χωρίς](#)·
- δεν κάνεις μπάνιο ν' ασπρίσεις! ή δεν πα(ς) να κάνεις μπάνιο ν' ασπρίσεις! βλ. λ. [μπάνιο](#)·
- δεν κάνουμε τσανάκια, βλ. λ. [τσανάκι](#)·
- δεν κάνουμε χωριό ή δεν μπορούμε να κάνουμε χωριό, βλ. λ. [χωριό](#)·
- δεν κάνω, **α.** είμαι ακατάλληλος για μια θέση εργασίας, δεν έχω τα κατάλληλα προσόντα: «δεν κάνω γι' αυτή τη θέση, γιατί δεν ξέρω ούτε μια ξένη γλώσσα». **β.** δεν μπορώ, δεν αντέχω: «δεν κάνω χωρίς ποτό || δεν κάνω χωρίς τσιγάρο». (Λαϊκό τραγούδι: μακριά σου στιγμή **δεν κάνω**, αν μ' αφήσεις μονάχο, τι θα κάνω)·
- δεν κάνω αστεία, βλ. λ. αστείο·
- δεν κάνω βήμα, βλ. λ. [βήμα](#)·
- δεν κάνω βήμα πίσω, βλ. λ. [βήμα](#)·
- δεν κάνω παιχνίδια, βλ. λ. [παιχνίδι](#)·
- δεν κάνω πίσω, βλ. λ. [πίσω](#)·
- δεν κάνω πλάκα, βλ. λ. [πλάκα](#)·
- δεν κάνω ρούπι (πίσω), βλ. λ. [ρούπι](#)·
- δεν κάνω συμβόλαιο (για κάτι), βλ. λ. [συμβόλαιο](#)·
- δεν κάνω τίποτα, βλ. λ. [τίποτα](#)·
- δεν ξέρει τι κάνει, ενεργεί απερίσκεπτα, παράλογα: «όταν μεθύσει, δεν ξέρει τι κάνει»·
- δεν ξέρει τι λέει και τι κάνει, βλ. λ. [λέω](#)·
- δεν ξέρεις τι μπορεί να κάνει! προειδοποιητική έκφραση σε κάποιον που αμφισβητεί τις δυνατότητες, τις ικανότητες του ατόμου για το οποίο γίνεται λόγος, με την έννοια πως μπορεί να κάνει τα πιο απίθανα, παράτολμα, εκπληκτικά πράγματα: «δεν τον έχω ικανό για σπουδαία πράγματα. -Μην το λες αυτό, μια και δε γνωρίζεις τον άνθρωπο, γιατί είναι τόσο ικανός, που δεν ξέρεις τι μπορεί να κάνει!». Πολλές φορές, της φρ.

προτάσσεται το α και άλλοτε μετά το ξέρεις ή μετά το τέλος της φρ. ακολουθεί το αυτός· βλ. και φρ. *δεν ξέρεις τι μπορεί να κάνω*·

- *δεν ξέρεις τι μπορώ να κάνω*, **α.** απειλητική έκφραση εκνευρισμένου ατόμου εναντίον κάποιου που με έναν οποιονδήποτε τρόπο τον ταλαιπωρεί, κι έχει την έννοια πως μπορεί να του συμπεριφερθεί με τον πιο άσχημο τρόπο, πως μπορεί να κάνει τα πάντα εναντίον του, να φτάσει και μέχρι τα άκρα: «μ' έχεις φέρει μέχρι εδώ, γι' αυτό πάψε ν' ασχολείσαι μαζί μου, γιατί δεν ξέρεις τι μπορώ να κάνω». Πολλές φορές, η φρ. κλείνει με το κι εγώ. **β.** έκφραση απελπισμένου ή πιεσμένου ατόμου: «είμαι τόσο χάλια, που δεν ξέρεις τι μπορώ να κάνω». Συνών. *δεν ξέρεις μέχρι πού μπορώ να φτάσω*·

- *δεν ξέρω τι κάνω*, **α.** ενεργώ χωρίς σχέδιο, χωρίς πρόγραμμα, είμαι αποδιοργανωμένος: «έχω τόσα πολλά προβλήματα, που δεν ξέρω τι κάνω». **β.** συμπεριφέρομαι απερίσκεπτα, παράλογα, βίαια, είμαι εκτός εαυτού: «πίνω με ρέγουλα, γιατί, όταν μεθώ, δεν ξέρω τι κάνω»·

- *δεν ξέρω τι να κάνω!* βρίσκομαι σε πολύ δύσκολη θέση και δεν ξέρω πώς να ενεργήσω: «έχουν πέσει όλες οι υποχρεώσεις μαζεμένες αυτό το μήνα και δεν ξέρω τι να κάνω για να τα φέρω βόλτα»·

- *δεν ξέρω τι να πω και τι να κάνω!* έκφραση απεγνωσμένου ατόμου που βρίσκεται σε πλήρες αδιέξοδο: «μου 'ρχονται όλα τόσο στραβά τον τελευταίο καιρό που, δεν ξέρω τι να πω και τι να κάνω!»·

- *δεν ξέρω τι ώρες κάνει*, βλ. λ. [ώρα](#)·

- *δεν πα(ς) να κάνεις μπλούμ!* βλ. λ. [μπλουμ](#)·

- *δεν πρόλαβε να κάνει αχ*, βλ. λ. *αχ*·

- *δεν πρόλαβε να κάνει γρυ*, βλ. λ. *γρυ*·

- *δεν πρόλαβε να κάνει κιχ*, βλ. λ. *κιχ*·

- *δεν το κάνω γούστο*, βλ. λ. [γούστο](#)·

- *δεν το κάνω κέφι*, βλ. λ. [κέφι](#)·

- *δεν το κάνω σπίτι*, βλ. λ. [σπίτι](#)·

- *δεν το κάνω χαλάλι*, (για πράγματα), βλ. λ. [χαλάλι](#)·

- *δεν τον αφήνω να κάνει βήμα*, βλ. λ. [βήμα](#)·

- *δεν τον κάνω γούστο*, βλ. λ. [γούστο](#)·

- *δεν τον κάνω κέφι*, βλ. λ. [κέφι](#)·

- *δεν τον (την) κάνω χαλάλι*, βλ. λ. [χαλάλι](#)·

- *δουλειά δεν είχε ο διάβολος, δουλειά βρήκε να κάνει*, βλ. λ. [δουλειά](#)·

- *δυο και δυο κάνουν τέσσερα*, βλ. λ. *δυο*·

- *εγώ τι ώρες κάνω!* βλ. λ. [ώρα](#)·

- *εγώ τι ώρες κάνω;* βλ. λ. [ώρα](#)·

- *έι, τι κάνεις!* έκφραση έκπληξης, απορίας ή δυσφορίας σχετική με κάποιο πρόσωπο: «έι, τι κάνεις, ρε Κώστα,

έχω καιρό να σε δω! || εί, τι κάνεις, θα σκοτωθείς! || εί, τι κάνεις, θα φύγουμε επιτέλους! || εί, τι κάνεις, πρόσεχε πού πατάς, με ξεγυμνάσεις!»· βλ. και φρ. τι κάνεις; ή τι κάνουμε(;)·

- είναι (για) να κάνεις εμετό! ή είναι (για) να κάνει κανείς εμετό! βλ. λ. [εμετός](#)·

- είναι (για) να κάνεις το σταυρό σου! ή είναι (για) να κάνει κανείς το σταυρό του! βλ. λ. [σταυρός](#)·

- είναι κι αλλού πορτοκαλιές που κάνουν πορτοκάλια ή έχει κι αλλού πορτοκαλιές που κάνουν πορτοκάλια ή υπάρχουν κι αλλού πορτοκαλιές που κάνουν πορτοκάλια, βλ. λ. [πορτοκαλιά](#)·

- έκανα κοιλιά ή έκανα κοιλιές, βλ. λ. [κοιλιά](#)·

- έκανα κώλο (λάσπη, μαϊμού, μαμούκαλα, μαντάρα, μουνί, μουνί καλλιγραφίας, μουνί καπέλο, μπάχαλο, μπουρδέλο, μύλο, νιανιά, σαν τα μούτρα μου, σαν τον κώλο μου, σκατά, σούπα, τουρλού, τουρσί) τη δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#)·

- έκανα ό,τι το καλύτερο, βλ. λ. [καλύτερος](#)·

- έκανα την προσευχή μου, βλ. λ. [προσευχή](#)·

- έκανα το καλύτερο δυνατό, βλ. λ. δυνατός·

- έκαναν βουτιά, βλ. λ. [βουτιά](#)·

- έκαναν καντήλες τα πόδια μου, βλ. λ. [καντήλα](#)·

- έκανε αλλαγή ρουλεμάν, βλ. λ. [ρουλεμάν](#)·

- έκανε ανώμαλη προσγείωση, βλ. λ. προσγείωση·

- έκανε βουτιά, βλ. λ. [βουτιά](#)·

- έκανε γόνατα, (για παντελόνια), βλ. λ. [γόνατο](#)·

- έκανε ένα μεγάλο μηδενικό, βλ. λ. [μηδενικός](#)·

- έκανε καβάλα σε στραβό γαϊδούρι, βλ. λ. [γαϊδούρι](#)·

- έκανε (κι) η μύγα αλώνι και γυρίζει και μαλώνει, βλ. λ. [μύγα](#)·

- έκανε (κι) η μύγα κώλο, κι έχεσε τον κόσμο όλο, βλ. λ. [μύγα](#)·

- έκανε μαγαζάκι του (κάτι), βλ. λ. [μαγαζάκι](#)·

- έκανε ο Θεός και..., βλ. λ. [Θεός](#)·

- έκανε ο κουφός αφτιά και ο τυφλός μάτια, βλ. λ. [μάτι](#)·

- έκανε ο κώλος μου πίου πίου, βλ. λ. [κώλος](#)·

- έκανε πάλι το θαύμα του, βλ. λ. [θαύμα](#)·

- έκανε τη νύχτα μέρα, βλ. λ. [μέρα](#)·

- έκανε την καλή του, βλ. λ. [καλός](#)·

- έκανε τιλτ, βλ. λ. [τιλτ](#).
- έκανε το δικό του, βλ. λ. [δικός](#).
- έκανε τον κύκλο του, βλ. λ. [κύκλος](#).
- έκανε φτερά, (για αντικείμενα), βλ. λ. [φτερό](#).
- έκανε φωλιά (κάτι κάπου), βλ. λ. φωλιά.
- έκανε χρώμα, βλ. λ. χρώμα.
- έκανες την τύχη σου! βλ. λ. [τύχη](#).
- εμείς μαζί δεν κάνουμε και χώρια δε μπορούμε, βλ. λ. [μαζί](#).
- εμείς τι κάνουμε, αβγά κουρεύουμε; ή εμείς τι κάνουμε, γκαζόζες πατλαντίζουμε; ή εμείς τι κάνουμε, καρούμπαλα ισιώνουμε; ή εμείς τι κάνουμε, κοιλιές ξύνουμε; ή εμείς τι κάνουμε, τις κούκλες παίζουμε; ή εμείς τι κάνουμε, μπρίκια κολλάμε; ή εμείς τι κάνουμε, πεντόβολα παίζουμε; ή εμείς τι κάνουμε, περμανάντ σε σκαντζόχοιρους; ή εμείς τι κάνουμε, σπιτάκια παίζουμε; ή εμείς τι κάνουμε, (τα) κότσια παίζουμε; ή εμείς τι κάνουμε, τζιτζίκια πεταλώνουμε; ή εμείς τι κάνουμε, την τυφλόμυγα παίζουμε; ή εμείς τι κάνουμε, (τις) αμάδες παίζουμε; ή εμείς τι κάνουμε, τις καβάλες παίζουμε; ή εμείς τι κάνουμε, τις κούκλες παίζουμε; ή εμείς τι κάνουμε, τις κουμπάρες παίζουμε; ή εμείς τι κάνουμε, τις πούτσες παίζουμε; ή εμείς τι κάνουμε, τις ψωλές παίζουμε; ή εμείς τι κάνουμε, το α μπε μπαμπλόν παίζουμε; ή εμείς τι κάνουμε, το ένι μένι ντουντουμένι παίζουμε; ή εμείς τι κάνουμε, το κουπεπέ παίζουμε; ή εμείς τι κάνουμε, το τσινκοκολέτα παίζουμε; βλ. αντίστοιχα λήμματα.
- εμένα μάνα δε μ' έκανε; ή εμάς μάνα δε μας έκανε; βλ. λ. [μάννα](#).
- ένα έτσι να κάνω... λέγεται για κάτι που θεωρούμε πως μας είναι πολύ εύκολο να το κάνουμε, να το πραγματοποιήσουμε: «κανείς σας δεν μπορεί να στήσει τέτοια δουλειά σαν τη δική μου. -Σπουδαία τα λάχανα, γιατί ένα έτσι να κάνω, την έχω κιάλας στήσει». Πολλές φορές, η φρ. κλείνει με το εγώ, και παρατηρείται ελαφρό χτύπημα του αντίχειρα με το μεσαίο δάχτυλο.
- ένα κι ένα κάνουν δύο, βλ. λ. ένα.
- ένα μήλο την ημέρα το γιατρό τον κάνει πέρα, βλ. λ. [γιατρός](#).
- εννιά μήνες έκανες μέσ' στην κοιλιά της μάνας σου, βλ. λ. [κοιλιά](#).
- έξω κάνει φαρμάκι, βλ. λ. [φαρμάκι](#).
- έριξε πορδή και το 'κανε κανόνι, βλ. λ. [πορδή](#).
- εσύ μας τα κάνεις όλα ή εσύ τα κάνεις όλα, βλ. λ. [όλος](#).
- έτσι και κάνεις ότι... ή έτσι και κάνεις πως..., βλ. λ. [έτσι](#).
- έτσι και κάνω ότι... ή έτσι και κάνω πως..., βλ. λ. [έτσι](#).
- έτσι κάνετε (εσείς) στο χωριό σας; βλ. λ. [χωριό](#).
- έτσι να κάνει η σούφρα σου, βλ. λ. [σούφρα](#).
- έτσι να κάνει ο κώλος σου, βλ. λ. [κώλος](#).

- έτσι να κάνω το δαχτυλάκι μου, βλ. λ. [δαχτυλάκι](#).
- έτσι να κάνω το δάχτυλό μου, βλ. λ. [δάχτυλο](#).
- έχει κάνει καν και καν, βλ. λ. καν.
- έχει να κάνει, βλ. λ. [έχω](#).
- έχει να κάνει με..., βλ. λ. [έχω](#).
- έχει να κάνει τίποτα; βλ. λ. [τίποτα](#).
- έχω να κάνω ή έχω να το κάνω, βλ. λ. [έχω](#).
- έχω να κάνω με..., βλ. λ. [έχω](#).
- η ανάγκη κάνει το παλικάρι, βλ. λ. [ανάγκη](#).
- η βάρκα κάνει νερά, βλ. λ. [βάρκα](#).
- η καρδιά μου κάνει τικ τακ ή η καρδιά μου κάνει τίκι τακ, βλ. λ. [καρδιά](#).
- η κότα έκανε τ' αβγό ή τ' αβγό την κότα; βλ. λ. [κότα](#).
- η κότα έκανε τ' αβγό και το αβγό την κότα, βλ. λ. [κότα](#).
- η μικρή μαγεριά, κάνει μεγάλα σπίτια, βλ. λ. [σπίτι](#).
- η σκύλα από τη βιάση της στραβά κουτάβια κάνει, βλ. λ. σκύλα.
- θα δεις τι θα σου κάνω! βλ. λ. είδα.
- θα κάνω καλά εγώ, βλ. λ. [καλός](#).
- θα κάνω καμιά τρέλα, βλ. λ. [τρέλα](#).
- θα κάνω μπαμ, βλ. λ. [μπαμ](#).
- θα κάνω τη μούρη μου ασφαλτο, βλ. λ. μούρη.
- θα κάνω φόνο, βλ. λ. [φόνος](#).
- θα μας κάνει το χρυσό αβγό ή θα μας κάνει το χρυσό τ' αβγό, βλ. λ. [αβγό](#).
- θα μου κάνεις τα μούτρα από κρέας, βλ. λ. [μούτρο](#).
- θα μου κάνεις τα τρία δύο, βλ. λ. [τρία](#).
- θα μου κάνετε μεγάλη τιμή αν... ή θα μου κάνετε μεγάλη τιμή να..., βλ. λ. τιμή.
- θα μου τα κάνεις αέρα (ενν. τ' αρχίδια), βλ. λ. [αέρας](#).
- θα σε κάνω άγαλμα, βλ. λ. άγαλμα.
- θα σε κάνω εικόνα, βλ. λ. εικόνα.

- θα σε κάνω εικόνισμα, βλ. λ. [εικόνισμα](#).
- θα σε κάνω ένα με τη γη, βλ. λ. γη.
- θα σε κάνω ένα με το χώμα, βλ. λ. [χώμα](#).
- θα σε κάνω κάδρο, βλ. λ. κάδρο.
- θα σε κάνω καλά, βλ. λ. [καλός](#).
- θα σε κάνω κορνίζα, βλ. λ. [κορνίζα](#).
- θα σε κάνω μαύρο στο ξύλο, βλ. λ. [ξύλο](#).
- θα σε κάνω μπαλόني στο ξύλο, βλ. λ. [ξύλο](#).
- θα σε κάνω μπαούλο στο ξύλο, βλ. λ. [ξύλο](#).
- θα σε κάνω ν' αλλάξεις όνομα, βλ. λ. [όνομα](#).
- θα σε κάνω ν' αναστενάξεις, βλ. λ. [αναστενάζω](#).
- θα σε κάνω να πεις το δεσπότη Παναγιώτη, βλ. λ. [δεσπότης](#).
- θα σε κάνω να στενάξεις, βλ. λ. [στενάζω](#).
- θα σε κάνω να υπογράψεις τη διαθήκη σου, βλ. λ. [διαθήκη](#).
- θα σε κάνω να υπογράψεις την καταδίκη σου, βλ. λ. [καταδίκη](#).
- θα σε κάνω να φωνάξεις μπρ Αλλάχ, βλ. λ. [Αλλάχ](#).
- θα σε κάνω να χέσεις αίμα, βλ. λ. [αίμα](#).
- θα σε κάνω να χεστείς, βλ. λ. [χέζομαι](#).
- θα σε κάνω ντα ή θα σε κάνω ντα ντα, βλ. λ. ντα.
- θα σε κάνω πίτα στο ξύλο, βλ. λ. [ξύλο](#).
- θα σε κάνω τόπι στο ξύλο, βλ. λ. [ξύλο](#).
- θα σε κάνω τουλούμι στο ξύλο, βλ. λ. [ξύλο](#).
- θα σε κάνω τουλουμοτύρι στο ξύλο, βλ. λ. [ξύλο](#).
- θα σου κάνω τα μούτρα κιμά, βλ. λ. [κιμάς](#).
- θα σου κάνω τα μούτρα κρέας, βλ. λ. [κρέας](#).
- θα σου κάνω (μεγάλη) ζημιά, βλ. λ. [ζημιά](#).
- θα σου κάνω το βίο αβίωτο, βλ. λ. [βίος](#).
- θα στο κάνω χωρίς σάλιο, βλ. λ. σάλιο.

- θα τα κάνω βίδες, βλ. λ. [βίδα](#).
- θα τα κάνω (όλα) Ανάσταση, βλ. λ. [Ανάσταση](#).
- θα τα κάνω σκορποχώρι, βλ. λ. [σκορποχώρι](#).
- θα τον (τους) κάνεις παρέα στη φυλακή, βλ. λ. παρέα.
- θα τον κάνω καλά εγώ, βλ. λ. [καλός](#).
- θα τον κάνω να κάνει τούμπες, βλ. λ. [τούμπα](#).
- θα τον κάνω να πατήσει μαύρο χιόνι, βλ. λ. [χιόνι](#).
- θα τον κάνω να πατήσει παλιό χιόνι, βλ. λ. [χιόνι](#).
- θα τον κάνω να πατήσει μαύρο χώμα, βλ. λ. [χώμα](#).
- θα τον κάνω να πει ήμαρτον! βλ. λ. ήμαρτον(!).
- θα τον κάνω να 'ρθει με τα γόνατα ή θα τον κάνω να 'ρθει στα γόνατα, βλ. λ. [γόνατο](#).
- θα τον κάνω να 'ρθει με τα τέσσερα, βλ. λ. [τέσσερα](#).
- θα τον κάνω να 'ρθει μπουσουλώντας, βλ. λ. [μπουσουλώ](#).
- θα τον κάνω να χορέψει, βλ. λ. [χορεύω](#).
- θα τον κάνω να χορέψει καλαματιανό, βλ. λ. [καλαματιανός](#).
- θα τον κάνω να χορέψει καρσιλαμά, βλ. λ. [καρσιλαμάς](#).
- θα τον κάνω να χορέψει σάμπα, βλ. λ. [σάμπα](#).
- θα τον κάνω να χορέψει στο ταψί, βλ. λ. [ταψί](#).
- θα τον κάνω να χορέψει τσάμικο, βλ. λ. [τσάμικος](#).
- θα τον κάνω να χορέψει τσάρλεστον, βλ. λ. [τσάρλεστον](#).
- θα τον κάνω να χοροπηδήσει, βλ. λ. [χοροπηδώ](#).
- θα τον κυνηγήσω μέχρι να τον κάνω να πατήσει μαύρο χιόνι, βλ. λ. [χιόνι](#).
- θα τον κυνηγήσω μέχρι να τον κάνω να πατήσει μαύρο χώμα, βλ. λ. [χώμα](#).
- θα τον κυνηγήσω μέχρι να τον κάνω να πατήσει παλιό χιόνι, βλ. λ. [χιόνι](#).
- Θεέ μου (Θεούλη μου) κάνε να..., Θεός.
- Θεός είναι κι ό,τι θέλει κάνει, βλ. λ. [Θεός](#).
- και σε μπουκάλι μέσα να τον βάλεις, αυτός θα το κάνει, βλ. λ. [μπουκάλι](#).
- και τι δεν κάνω για να..., κάνω οτιδήποτε, κάνω τα πάντα για να πετύχω κάτι. (Λαϊκό τραγούδι: **και τι δεν**

- κάνω για να** βρεθώ στην αγκαλιά σου, τι δεν κάνω, κι εσύ μου δίνεις και μια πίκρα παραπάνω για πληρωμή).
- καλά θα κάνεις να..., βλ. λ. [καλός](#).
 - καλά κάνω, βλ. λ. [καλός](#).
 - καλά του 'κανες! βλ. λ. [καλός](#).
 - καλαμπούρι μου κάνεις; βλ. λ. [καλαμπούρι](#).
 - κάν' τα και φάτα, έκφραση τέλειας αδιαφορίας στην απεγνωσμένη ερώτηση κάποιου τώρα τι θα κάνω ή τώρα τι να κάνω.
 - κάν' τα λιανά ή κάν' το λιανά, βλ. λ. λιανός.
 - καν' τα μασούρι (ενν. τα λεφτά σου) και βαλ' τα εκεί που ξέρεις (ενν. στον κώλο σου), βλ. λ. [μασούρι](#).
 - καν' τα μασούρι (ενν. τα λεφτά σου) και βαλ' τα στον κώλο σου, βλ. λ. [μασούρι](#).
 - κάν' τα φιλά ή κάν' το φιλά, βλ. λ. [φιλά](#).
 - κάν' τε παιχνίδι, βλ. λ. [παιχνίδι](#).
 - κάν' τε παιχνίδι ρεεε! βλ. λ. [παιχνίδι](#).
 - κάν' τη ή κάν' την ή κάν' τηνε, φύγε, απομακρύνσου: «κάν' την τώρα που είναι νωρίς, γιατί αργότερα οι δρόμοι θα 'ναι πήχτρα απ' τ' αυτοκίνητα || κάν' τηνε τώρα που δε σε βλέπουν». Όταν η φρ. κλείνει με το ντε, λέγεται απειλητικά σε κάποιον για να φύγει, να απομακρυνθεί από κοντά μας: «κάν' την ντε μη σε πλακώσω στο ξύλο!».
 - κάν' την μ' ελαφρά πηδηματάκια, βλ. λ. [πηδηματάκι](#).
 - κάν' την με πλάγια πηδηματάκια, βλ. λ. [πηδηματάκι](#).
 - κάν' το κλύσμα! βλ. λ. [κλύσμα](#).
 - κάν' το κορνίζα, βλ. λ. [κορνίζα](#).
 - κάν' τον ή κάν' τονα, απομάκρυνέ τον, διώξ' τον: «αφού κάθε τόσο σου δημιουργεί προβλήματα, κάν' τονα του αλήτη να ησυχάσεις!».
 - κάν' του κλύσμα, βλ. λ. [κλύσμα](#).
 - κάν' του κόλλυβα, βλ. λ. [κόλλυβα](#).
 - κάναμε γέλιο, βλ. λ. [γέλιο](#).
 - κάναμε μαύρα μάτια, βλ. λ. [μάτι](#).
 - κάναμε συμφωνία, βλ. λ. [συμφωνία](#).
 - κάναμε συνεννόηση μπουζούκι, βλ. λ. μπουζούκι.
 - κάναμε χαρτί, βλ. λ. [χαρτί](#).
 - κάνανε μπέσα, βλ. λ. μπέσα.

- *κάνε αλέστα*, βλ. λ. [αλέστα](#).
- *κάνε γούστο!* βλ. λ. [γούστο](#).
- *κάνε γούστο να...!* βλ. λ. [γούστο](#).
- *κάνε δουλειά σου!* βλ. λ. [δουλειά](#).
- *κάνε ένα όπα*, βλ. λ. *όπα*.
- *κάνε ένα στοπ*, βλ. λ. *στοπ*.
- *κάνε ημίχρονο*, βλ. λ. [ημίχρονο](#).
- *κάνε καλά*, βλ. λ. [καλός](#).
- *κάνε καμιά δουλειά*, βλ. λ. [δουλειά](#).
- *κάνε κατά μέρος*, βλ. λ. [μέρος](#).
- *κάνε κάτι*, βλ. λ. [κάτι](#).
- *κάνε (ένα, δυο, τρία) κλικ (αριστερά, δεξιά, μπροστά, πίσω)*, βλ. λ. [κλικ](#).
- *κάνε κλύσμα*, βλ. λ. [κλύσμα](#).
- *κάνε μας αέρα ή κάν' τα μας αέρα (ενν. τ' αρχίδια μας)* βλ. λ. [αέρας](#).
- *κάνε μας ένα τάλιρο κουνήματα*, βλ. λ. *τάλιρο*.
- *κάνε μας μια πίπα!* βλ. λ. [πίπα](#).
- *κάνε μας τέτοια! ή κάνε μου τέτοια!* βλ. λ. [τέτοιος](#).
- *κάνε με μάντη να σε κάνω πλούσιο*, βλ. λ. [μάντης](#).
- *κάνε με προφήτη να σε κάνω πλούσιο*, βλ. λ. *προφήτης*.
- *κάνε μια ευχή*, βλ. λ. *ευχή*.
- *κάνε μου τη χάρη*, βλ. λ. [χάρη](#).
- *κάνε μου το χατίρι*, βλ. λ. [χατίρι](#).
- *κάνε μπάνιο!* βλ. λ. [μπάνιο](#).
- *κάνε μπεγλέρι*, βλ. λ. *μπεγλέρι*.
- *κάνε μπιντέ!* βλ. λ. *μπιντές*.
- *κάνε νανάκια*, βλ. λ. [νανάκια](#).
- *κάνε ό,τι καταλαβαίνεις*, βλ. λ. [καταλαβαίνω](#).
- *κάνε ό,τι νομίζεις*, βλ. λ. [νομίζω](#).

- *κάνε* ό,τι σε φωτίσει ο Θεός, βλ. λ. [Θεός](#).
- *κάνε παιδί να δεις καλό* ή *κάνε παιδιά να δεις καλό*, βλ. λ. [παιδί](#).
- *κάνε παιδί να δεις χαίρι* ή *κάνε παιδιά να δεις χαίρι*, βλ. λ. [παιδί](#).
- *κάνε παιχνίδι*, βλ. λ. [παιχνίδι](#).
- *κάνε ρόκα σου!* βλ. λ. ρόκα¹.
- *κάνε σκόντο*, βλ. λ. [σκόντο](#).
- *κάνε στάση*, βλ. λ. στάση.
- *κάνε στην άκρη*, βλ. λ. [άκρη](#).
- *κάνε στην μπάντα*, βλ. λ. [μπάντα](#).
- *κάνε σώμα*, βλ. λ. σώμα.
- *κάνε τη βόλτα σου*, βλ. λ. [βόλτα](#).
- *κάνε την παλικαριά*, βλ. λ. παλικαριά.
- *κάνε το θαύμα σου!* βλ. λ. [θαύμα](#).
- *κάνε το καλό και ρίξ' το στο γιαλό*, βλ. λ. [γιαλός](#).
- *κάνε το σταυρό σου και προχώρησε*, βλ. λ. [σταυρός](#).
- *κάνε χάζι να...*, βλ. λ. χάζι.
- *κάνει άγριο μεθύσι*, βλ. λ. [μεθύσι](#).
- *κάνει άγριο χτύπημα*, (για ποτά) βλ. λ. [χτύπημα](#).
- *κάνει απιστίες*, βλ. λ. [απιστία](#).
- *κάνει αρκούδες*, βλ. λ. αρκούδα.
- *κάνει αρλούμπες*, βλ. λ. αρλούμπα.
- *κάνει αστειάκια*, βλ. λ. [αστειάκι](#).
- *κάνει άσχημο χτύπημα*, βλ. λ. [χτύπημα](#).
- *κάνει βαρβάτο γαμήσι*, (και για τα δυο φύλα), βλ. λ. [γαμήσι](#).
- *κάνει γαργάρα με ξυλόπροκες*, βλ. λ. [γαργάρα](#)².
- *κάνει για δέκα*, βλ. λ. δέκα.
- *κάνει για δικηγόρος*, βλ. λ. δικηγόρος.

- κάνει γλυκό μεθύσι, βλ. λ. [μεθύσι](#).
- κάνει δεν κάνει, (για πρόσωπα ή πράγματα) είναι αμφίβολο αν είναι κατάλληλος, χρήσιμος, αν ταιριάζει: «φέρε μου κάποιον άλλον, γιατί αυτός κάνει δεν κάνει γι' αυτή τη δουλειά || κάνει δεν κάνει αυτό το μαδέρι για τη δουλειά που το θέλω».
- κάνει; δεν κάνει; (ερώτηση και απάντηση από το ίδιο πρόσωπο) δεν αρμόζει, δεν ταιριάζει, δεν είναι σωστό, δεν επιτρέπεται: «κοτζάμ επιστήμονας να συναναστρέφουσαι μ' αυτούς τους αλήτες, κάνει; δεν κάνει;».
- κάνει δεύτερη φωνή, βλ. λ. [φωνή](#).
- κάνει δήθεν ότι... ή κάνει δήθεν πως..., βλ. λ. δήθεν.
- κάνει διπλή ζωή, βλ. λ. [ζωή](#).
- κάνει δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).
- κάνει δουλειά μπασκλάς ή κάνει μπασκλάς δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).
- κάνει δουλειά ρουτίνας, βλ. λ. [δουλειά](#).
- κάνει δουλειά στο γόνατο, βλ. λ. [δουλειά](#).
- κάνει δουλειά στο πόδι, βλ. λ. [δουλειά](#).
- κάνει δουλειά της πλάκας ή κάνει της πλάκας δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).
- κάνει δουλειά του ποδαριού ή κάνει δουλειές του ποδαριού, βλ. λ. [δουλειά](#).
- κάνει εξυπνάδες, βλ. λ. εξυπνάδα.
- κάνει ζήλιες, βλ. λ. ζήλια.
- κάνει ζουρλαμάρες, βλ. λ. ζουρλαμάρα.
- κάνει ζούρλες, βλ. λ. [ζούρλα](#).
- κάνει η πούτσα να κρυφτεί κι η χαρά δεν την αφήνει, βλ. λ. πούτσα.
- κάνει θαύματα, βλ. λ. [θαύμα](#).
- κάνει και χωρίς..., μπορεί να συνεχίσει να ζει και χωρίς την παρουσία κάποιου ατόμου ή μπορεί να δραστηριοποιείται και χωρίς να έχει στην κατοχή του κάτι: «μπορεί να χώρισε, αλλά κάνει και χωρίς τη γυναίκα του || και τι έγινε που πούλησε τ' αυτοκίνητό του! Κάνει και χωρίς αυτοκίνητο ο άνθρωπος».
- κάνει κακή παρέα, βλ. λ. παρέα.
- κάνει κακό μεθύσι, βλ. λ. [μεθύσι](#).
- κάνει κακό χτύπημα, βλ. λ. [χτύπημα](#).
- κάνει καλή παρέα, βλ. λ. παρέα.
- κάνει καπρίτσια, βλ. λ. καπρίτσ(ι)ο.

- κάνει κλειστή ζωή, βλ. λ. [ζωή](#).
- κάνει κοιλιά, βλ. λ. [κοιλιά](#).
- κάνει κόνξες, βλ. λ. κόνξα.
- κάνει κρα για μεγαλεία, βλ. λ. [μεγαλείο](#).
- κάνει κρα η καρδιά μου, βλ. λ. [καρδιά](#).
- κάνει κώλο ή κάνει κώλους, βλ. λ. [κώλος](#).
- κάνει μαμ, κακά και νάνι, βλ. λ. [μαμ](#).
- κάνει με το μυαλό του μπαϊράμι, βλ. λ. [μπαϊράμι](#).
- κάνει με το νου του μπαϊράμι, βλ. λ. [μπαϊράμι](#).
- κάνει μήνα να φταρνιστεί κι εξάμηνο να κλάσει, βλ. λ. [κλάνω](#).
- κάνει μια ώρα να... ή κάνει μια ώρα μέχρι να... ή κάνει μια ώρα ώσπου να..., βλ. λ. [ώρα](#).
- κάνει μισές δουλειές, βλ. λ. [δουλειά](#).
- κάνει μπρος πίσω, βλ. λ. μπρος.
- κάνει μύτη, βλ. λ. [μύτη](#).
- κάνει να...; είναι σωστό, επιτρέπεται να...(:): «κάνει ν' αντιμιλάς σε ηλικιωμένο άνθρωπο; || κάνει να παρκάρω εδώ τ' αυτοκίνητό μου;»
- κάνει νερά η δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).
- κάνει ό,τι κατεβάσει η γκλάβα του, βλ. λ. [γκλάβα](#).
- κάνει ό,τι κατεβάσει η κεφάλια του, βλ. λ. [κεφάλια](#).
- κάνει ό,τι κατεβάσει η κούτρα του, βλ. λ. [κούτρα](#).
- κάνει ό,τι κατεβάσει το κεφάλι του, βλ. λ. [κεφάλι](#).
- κάνει ό,τι κατεβάσει το ξερό του, βλ. λ. [ξερό](#).
- κάνει ό,τι περνάει απ' το μυαλό του ή κάνει ό,τι περάσει απ' το μυαλό του, βλ. λ. [μυαλό](#).
- κάνει πάντα το δικό του, βλ. λ. [δικός](#).
- κάνει παπάδες, βλ. λ. [παπάς](#).
- κάνει πεζοδρόμιο, (για γυναίκες), βλ. λ. [πεζοδρόμιο](#).
- κάνει πολλούς παράδες, βλ. λ. [παράς](#).
- κάνει πράματα και θάματα, βλ. λ. πρά(γ)μα.

- κάνει πρώτη φωνή, βλ. λ. [φωνή](#).
- κάνει πώς και πώς ή κάνει πώς και τι, βλ. λ. [πώς](#).
- κάνει ράλι, βλ. λ. [ράλι](#).
- κάνει σάμπως και του σκότωσαν τη μάνα του, βλ. λ. [μάννα](#).
- κάνει σάμπως και του σκότωσαν τον πατέρα του, βλ. λ. [πατέρας](#).
- κάνει σαν..., συμπεριφέρεται σαν...: «όταν πει παραπάνω, κάνει σαν τρελός || όταν καταλάβει πως τον κοροϊδεύει κάποιος, κάνει σαν μανιακός || έρχεται ο γιος του απ' το εξωτερικό και κάνει σαν τρελός απ' τη χαρά του».
- κάνει σαν γάτα στο σακί, βλ. λ. γάτα.
- κάνει σαν γυναικούλα, βλ. λ. [γυναικούλα](#).
- κάνει σαν κακιά πεθερά, βλ. λ. [πεθερά](#).
- κάνει σαν λεχώνα ή κάνει σαν τη λεχώνα, βλ. λ. [λεχώνα](#).
- κάνει σαν παγώνι ή κάνει σαν το παγώνι, βλ. λ. [παγώνι](#).
- κάνει σαν τη χήρα στο κρεβάτι, βλ. λ. χήρα.
- κάνει σκυλίσια δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).
- κάνει σκυλίσια ζωή, βλ. λ. [ζωή](#).
- κάνει σόου, βλ. λ. [σόου](#).
- κάνει στράτα, (για νήπια) βλ. λ. στράτα.
- κάνει σώμα, βλ. λ. σώμα.
- κάνει τα γνωστά του, βλ. λ. γνωστός.
- κάνει τα δικά του, βλ. λ. [δικός](#).
- κάνει τα πιάτα να τρίζουν, (για απορρυπαντικά), βλ. λ. [πιάτο](#).
- κάνει τα πρώτα του βήματα, (για νήπια), βλ. λ. [βήμα](#).
- κάνει τα τζάμια να τρίζουν, βλ. λ. [τζάμι](#).
- κάνει τέρατα ή κάνει τα τέρατα, βλ. λ. τέρας.
- κάνει τζιζ! βλ. λ. τζιζ.
- κάνει τη βεντέτα, βλ. λ. [βεντέτα](#)².
- κάνει τη διαφορά (κάτι), βλ. λ. [διαφορά](#).
- κάνει τη δουλειά μου ή μου κάνει τη δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).

- κάνει τη δουλειά του (της), βλ. λ. [δουλειά](#).
- κάνει τη δύσκολη, βλ. λ. δύσκολος.
- κάνει τη μαϊμού, βλ. λ. [μαϊμού](#).
- κάνει τη μέρα νύχτα, βλ. λ. [μέρα](#).
- κάνει τη μέρα νύχτα και τη νύχτα μέρα, βλ. λ. [μέρα](#).
- κάνει τη μύγα ελέφαντα, βλ. λ. [ελέφαντας](#).
- κάνει τη νύχτα μέρα, βλ. λ. [νύχτα](#).
- κάνει τη νύχτα μέρα και τη μέρα νύχτα, βλ. λ. [νύστα](#).
- κάνει την επανάστασή του, (για έφηβους), επανάσταση.
- κάνει την κυρία, βλ. λ. κυρία.
- κάνει την μπεμπέκα, βλ. λ. μπεμπέκα.
- κάνει την ντίβα, βλ. λ. ντίβα.
- κάνει την τρίχα τριχιά, βλ. λ. τρίχα.
- κάνει την τσίτα, βλ. λ. [τσίτα](#).
- κάνει το άσπρο μαύρο ή κάνει το μαύρο άσπρο, βλ. λ. άσπρος.
- κάνει το δάσκαλο, βλ. λ. δάσκαλος.
- κάνει το δέντρο, βλ. λ. δέντρο.
- κάνει το μεγάλο, βλ. λ. [μεγάλος](#).
- κάνει το πουλί, βλ. λ. [πουλί](#).
- κάνει το σκατό του παξιμάδι, βλ. λ. σκατό.
- κάνει το στήτό καθρόνι, βλ. λ. καθρόνι.
- κάνει το τόσο τόσο, βλ. λ. [τόσος](#).
- κάνει το τοσοδουλάκι τόσο, βλ. λ. τοσοδουλάκι.
- κάνει τον άνεμο κουβάρι, βλ. λ. [άνεμος](#).
- κάνει τον δεν ξέρω κι εγώ ποιος είναι ή κάνει τον δεν ξέρω κι εγώ τι είναι, συμπεριφέρεται σαν να είναι πολύ σπουδαίος: «απ' τη μέρα που του 'πεσε το λαχείο, κάνει τον δεν ξέρω κι εγώ ποιος είναι».
- κάνει τον έξυπνο, βλ. λ. έξυπνος.
- κάνει τον καμπόσο, βλ. λ. καμπόσος.

- κάνει τον κάποιο, βλ. λ. κάποιος·
- κάνει τον κυριλέ, βλ. λ. κυριλές·
- κάνει τον μεγάλο, βλ. λ. [μεγάλος](#)·
- κάνει τον μεγάλο και τρανό, βλ. λ. [μεγάλος](#)·
- κάνει τον προφέσορα, βλ. λ. [προφέσορας](#)·
- κάνει τον σπουδαίο, βλ. λ. σπουδαίος·
- κάνει τον τρανό, βλ. λ. [τρανός](#)·
- κάνει τον ψύλλο καμήλα, βλ. λ. καμήλα·
- κάνει τον ωραίο, βλ. λ. [ωραίος](#)·
- κάνει του κεφαλιού του, βλ. λ. [κεφάλι](#)·
- κάνει του κόσμου..., βλ. λ. κόσμος·
- κάνει τρελά πράγματα, βλ. λ. πρά(γ)μα·
- κάνει τσιμπούκι, βλ. λ. [τσιμπούκι](#)·
- κάνει υπομονή γαϊδάρου, βλ. λ. [υπομονή](#)·
- κάνει υπομονή καμήλας, βλ. λ. [υπομονή](#)·
- κάνει φιλολογία, βλ. λ. φιλολογία·
- κάνει χαράμια, βλ. λ. [χαράμι](#)·
- κάνει χλιμιτζουριές, βλ. λ. χλιμιτζουριά·
- κάνει ψέματα, βλ. λ. ψέμα·
- κάνει ψόφο, βλ. λ. [ψόφος](#)·
- κάνει ψυχικά, (για γυναίκες), βλ. λ. [ψυχικό](#)·
- κάνεις άσχημα, βλ. λ. άσχημος·
- κάνεις τον κόπο να..., βλ. λ. [κόπος](#)·
- κάνουμε παρέα, βλ. λ. παρέα·
- κάνουμε πηγαδάκι, βλ. λ. πηγαδάκι·
- κάνουμε πιένες, βλ. λ. πιένα·
- κάνουμε πόλεμο, βλ. λ. [πόλεμος](#)·
- κάνουμε τρενάκι, βλ. λ. τρενάκι·

- κάνουμε τσανάκια, βλ. λ. [τσανάκι](#).
- κάνουμε χωριό, βλ. λ. [χωριό](#).
- κάνουμε ψιλό παιχνίδι, βλ. λ. [παιχνίδι](#).
- κάνουν αλλαξιά τους κώλους τους, βλ. λ. [αλλαξιά](#).
- κάνουν αλλαξοκωλιά ή κάνουν αλλαξοκωλιές, βλ. λ. [αλλαξοκωλιά](#).
- κάνουν καλό ζευγάρι, βλ. λ. [ζευγάρι](#).
- κάνουν ουρά, βλ. λ. [ουρά](#).
- κάνουν πουλάκια τα μάτια μου ή τα μάτια μου κάνουν πουλάκια, βλ. λ. [πουλάκι](#).
- κάνουν πουλάκια τα μάτια σου! ή πουλάκια κάνουν τα μάτια σου! βλ. λ. [πουλάκι](#).
- κάνουν χαρές και πανηγύρια, βλ. λ. [χαρά](#).
- κάνω αβάντα (σε κάποιον), βλ. λ. αβάντα.
- κάνω αβάρα, βλ. λ. αβάρα.
- κάνω αβαρία, βλ. λ. αβαρία.
- κάνω αγάντα, βλ. λ. αγάντα.
- κάνω αγάπες, βλ. λ. [αγάπη](#).
- κάνω αγάπη (με κάποιον), βλ. λ. [αγάπη](#).
- κάνω αγιασμό, βλ. λ. αγιασμός.
- κάνω αγορά, βλ. λ. [αγορά](#).
- κάνω αγριάδα ή κάνω αγριάδες, βλ. λ. [αγριάδα](#)¹.
- κάνω αδικία ή κάνω αδικίες, βλ. λ. [αδικία](#).
- κάνω αέρα, (για ποδοσφαιριστές), βλ. λ. [αέρας](#).
- κάνω αέρα (σε κάποιον ή σε κάτι), βλ. λ. [αέρας](#).
- κάνω αθόρυβα τη δουλειά μου ή κάνω αθόρυβα τις δουλειές μου, βλ. λ. [δουλειά](#).
- κάνω αίσθηση, βλ. λ. [αίσθηση](#).
- κάνω ακουστήρι, βλ. λ. ακουστήρι.
- κάνω ακρόαση, βλ. λ. ακρόαση.
- κάνω αλάργα, βλ. λ. αλάργα.
- κάνω αλεπουδιά, βλ. λ. αλεπουδιά.

- κάνω αλήθεια, βλ. λ. αλήθεια·
- κάνω αλητείες, βλ. λ. αλητεία·
- κάνω αλισβερίσι, βλ. λ. αλισβερίσι·
- κάνω άλλα κι άλλα, βλ. λ. άλλος·
- κάνω αλλαγή, βλ. λ. αλλαγή·
- κάνω αλλαξιά, βλ. λ. [αλλαξιά](#)·
- κάνω αλχημείες, βλ. λ. αλχημεία·
- κάνω αμάκα, βλ. λ. [αμάκα](#)·
- κάνω αμάν ή κάνω αμάν αμάν ή κάνω αμάν κι αμάν, βλ. λ. αμάν·
- κάνω αμάν ή κάνω αμάν αμάν ή κάνω αμάν κι αμάν για δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- κάνω αμαρτία ή κάνω αμαρτίες, βλ. λ. αμαρτία·
- κάνω αμπαλάζ, βλ. λ. [αμπαλάζ](#)·
- κάνω αναγνώριση, βλ. λ. [αναγνώριση](#)·
- κάνω αναγνώριση εδάφους, αναγνώριση·
- κάνω αναποδιές, βλ. λ. αναποδιά·
- κάνω Ανάσταση, βλ. λ. [Ανάσταση](#)·
- κάνω αναφορά, βλ. λ. αναφορά·
- κάνω άνοιγμα, βλ. λ. άνοιγμα·
- κάνω αντικάμαρα, βλ. λ. [αντικάμαρα](#)·
- κάνω άνω κάτω (κάποιον ή κάτι), βλ. λ. άνω·
- κάνω ανωμαλίες, βλ. λ. ανωμαλία·
- κάνω απεργία, βλ. λ. [απεργία](#)·
- κάνω Αποκριά ή κάνω Αποκριές, βλ. λ. Αποκριά·
- κάνω άπωση, βλ. λ. άπωση·
- κάνω αράκ, βλ. λ. αράκ·
- κάνω αργιλέ, βλ. λ. [αργιλέ](#)·
- κάνω αρχή ή κάνω την αρχή, βλ. λ. αρχή·
- κάνω άστατη ζωή, βλ. λ. [ζωή](#)·

- κάνω αστεία, βλ. λ. αστείο·
- κάνω άσχημες σκέψεις, βλ. λ. σκέψη·
- κάνω βαβά, βλ. λ. βαβά·
- κάνω βαβούρα, βλ. λ. βαβούρα·
- κάνω βαράκια, βλ. λ. βαράκια·
- κάνω βατσίνα, βλ. λ. βατσίνα·
- κάνω βγάλσιμο, βλ. λ. βγάλσιμο·
- κάνω βερεσέ, βλ. λ. βερεσέ·
- κάνω βίζιτα, βλ. λ. βίζιτα·
- κάνω βιτρίνα, βλ. λ. [βιτρίνα](#)·
- κάνω βλακεία ή κάνω βλακείες, βλ. λ. βλακεία·
- κάνω βολή, βλ. λ. [βολή](#)²·
- κάνω βόλτα ή κάνω τη βόλτα μου, βλ. λ. [βόλτα](#)·
- κάνω βόλτες, βλ. λ. [βόλτα](#)·
- κάνω γαλιφιές, βλ. λ. [γαλιφιά](#)·
- κάνω γέλια ή κάνω γέλιο, βλ. λ. [γέλιο](#)·
- κάνω γέμισμα, (στη γλώσσα του ποδοσφαιρού) βλ. λ. γέμισμα·
- κάνω γιάλα, βλ. λ. γιάλα·
- κάνω γινάτια, βλ. λ. γινάτι·
- κάνω γιορτές, βλ. λ. γιορτή·
- κάνω γιούργια, βλ. λ. γιούργια·
- κάνω γιουρούσι, βλ. λ. γιουρούσι·
- κάνω γκάφα, βλ. λ. γκάφα·
- κάνω γκεζί, βλ. λ. γκεζί·
- κάνω γκελ, βλ. λ. γκελ·
- κάνω γκέλα, βλ. λ. γκέλα·
- κάνω γκέλες, βλ. λ. γκέλα·
- κάνω γκολ, βλ. λ. γκολ·

- κάνω γλειφιτζούρι, βλ. λ. γλειφιτζούρι·
- κάνω γλειφοκώλι, βλ. λ. γλειφοκώλι·
- κάνω γλειφομούνι, βλ. λ. γλειφομούνι·
- κάνω γλείψιμο, βλ. λ. [γλείψιμο](#)·
- κάνω γνωριμία ή κάνω γνωριμίες, βλ. λ. γνωριμία·
- κάνω γνωστό (κάτι), βλ. λ. γνωστός·
- κάνω γούστο, βλ. λ. [γούστο](#)·
- κάνω γρήγορα, βλ. λ. γρήγορος·
- κάνω δέσιμο, βλ. λ. δέσιμο·
- κάνω δεσμό, βλ. λ. δεσμός·
- κάνω διάνα, βλ. λ. διάνα·
- κάνω δοκιμή (κάτι), βλ. λ. [δοκιμή](#)·
- κάνω δουλειά ή κάνω δουλειές, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- κάνω δουλειά του κεφαλιού μου ή κάνω δουλειές του κεφαλιού μου, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- κάνω εγχείρηση, βλ. λ. εγχείρηση·
- κάνω είσοδο, βλ. λ. είσοδος·
- κάνω εκπομπή, βλ. λ. [εκπομπή](#)·
- κάνω ελαφρύ ύπνο ή κάνω ύπνο ελαφρύ, βλ. λ. ύπνος·
- κάνω έλεγχο, βλ. λ. έλεγχος·
- κάνω ελεημοσύνη, βλ. λ. ελεημοσύνη·
- κάνω εμπόριο, βλ. λ. [εμπόριο](#)·
- κάνω εμφάνα ή κάνω την εμφάνα μου, βλ. λ. [εμφάνα](#)·
- κάνω εμφανισάρα ή κάνω την εμφανισάρα μου, βλ. λ. [εμφανισάρα](#)·
- κάνω ένα βήμα μπρος, δυο πίσω, βλ. λ. [βήμα](#)·
- κάνω (ένα) πέρασμα, βλ. λ. πέρασμα·
- κάνω (ένα) πήδημα, βλ. λ. πήδημα·
- κάνω (ένα) ριπλέι, βλ. λ. ριπλέι·
- κάνω (ένα) σάλτο, βλ. λ. [σάλτο](#)·

- κάνω έναν αιώνα, βλ. λ. αιώνας·
- κάνω εντς, βλ. λ. εντς·
- κάνω εντύπωση, βλ. λ. [εντύπωση](#)·
- κάνω εξ επαγγέλματος (κάτι), βλ. λ. επάγγελμα·
- κάνω εξετάσεις, βλ. λ. εξέταση·
- κάνω εξήγα, βλ. λ. εξήγα·
- κάνω έξοδο, βλ. λ. έξοδος·
- κάνω επανάσταση, βλ. λ. [επανάσταση](#)·
- κάνω επαφή (με κάποιον), βλ. λ. [επαφή](#)·
- κάνω επεισόδιο ή κάνω επεισόδια, βλ. λ. [επεισόδιο](#)·
- κάνω επί τόπου μεταβολή ή κάνω μεταβολή επί τόπου, βλ. λ. τόπος·
- κάνω επιτυχία, βλ. λ. [επιτυχία](#)·
- κάνω επιχείρηση (κάτι), βλ. λ. [επιχείρηση](#)·
- κάνω έρωτα, (και για τα δυο φύλλα), βλ. λ. έρωτα·
- κάνω ευκαιρία, (στη γλώσσα του ποδοσφαίρου), βλ. λ. ευκαιρία·
- κάνω ευκολίες, βλ. λ. ευκολία·
- κάνω ευχέλαιο, βλ. λ. [ευχέλαιο](#)·
- κάνω εφοδεία, (για αξιωματικούς) βλ. λ. εφοδεία·
- κάνω ζαβολιές, βλ. λ. ζαβολιά·
- κάνω ζάπινγκ, βλ. λ. ζάπινγκ·
- κάνω ζευγάρι, βλ. λ. [ζευγάρι](#)·
- κάνω ζημιά ή κάνω τη ζημιά, βλ. λ. [ζημιά](#)·
- κάνω ζημιές, βλ. λ. [ζημιά](#)·
- κάνω ζήτημα, βλ. λ. [ζήτημα](#)·
- κάνω ζιγκ ζαγκ, βλ. λ. ζιγκ ζαγκ·
- κάνω ζωή ανθρωπινή, βλ. λ. [ζωή](#)·
- κάνω ζωή παραμυθένια, βλ. λ. [ζωή](#)·
- κάνω ζωή χαρισάμενη, βλ. λ. [ζωή](#)·

- κάνω ζωή χρυσή, βλ. λ. [ζωή](#).
- κάνω ημίχρονο, βλ. λ. [ημίχρονο](#).
- κάνω ήττα, βλ. λ. ήττα.
- κάνω θέατρο, βλ. λ. θέατρο.
- κάνω θελήματα, βλ. λ. θέλημα.
- κάνω θέμα, βλ. λ. θέμα.
- κάνω θέση, βλ. λ. θέση.
- κάνω θεωρία, βλ. λ. θεωρία.
- κάνω θόρυβο, βλ. λ. θόρυβος.
- κάνω θραύση, βλ. λ. θραύση.
- κάνω θυσία, βλ. λ. θυσία.
- κάνω ιατρείο, βλ. λ. ιατρείο.
- κάνω ιδιαίτερα, βλ. λ. ιδιαίτερος.
- κάνω ιππασία, βλ. λ. ιππασία.
- κάνω ισορροπία, βλ. λ. ισορροπία.
- κάνω ιστορία, βλ. λ. [ιστορία](#).
- κάνω ιστορίες, βλ. λ. [ιστορία](#).
- κάνω κάβα, βλ. λ. κάβα.
- κάνω καβάλα, βλ. λ. καβάλα.
- κάνω καβαλικά, βλ. λ. καβαλικά.
- κάνω καβάτζα, βλ. λ. καβάτζα.
- κάνω καβγά, βλ. λ. καβγάς.
- κάνω καζούρα, βλ. λ. [καζούρα](#).
- κάνω Καθαρή (Καθαρά) Δευτέρα, βλ. λ. [Δευτέρα](#).
- κάνω καινούριο το μαγαζί ή κάνω το μαγαζί καινούριο, βλ. λ. [μαγαζί](#).
- κάνω κακά ή κάνω κακά μου ή κάνω τα κακά μου, βλ. λ. κακός.
- κάνω κακές σκέψεις, βλ. λ. σκέψη.
- κάνω κακή αγορά, βλ. λ. [αγορά](#).

- κάνω κακή αρχή, βλ. λ. αρχή·
- κάνω κακό, βλ. λ. κακός·
- κάνω καλά λεφτά, βλ. λ. [λεφτά](#)·
- κάνω καλαμπούρι, βλ. λ. [καλαμπούρι](#)·
- κάνω καλαμπούρια, βλ. λ. [καλαμπούρι](#)·
- κάνω καλές σκέψεις, βλ. λ. σκέψη·
- κάνω καλή αγορά, βλ. λ. [αγορά](#)·
- κάνω καλή αρχή, βλ. λ. αρχή·
- κάνω καλντερίμι, βλ. λ. καλντερίμι·
- κάνω καλό, βλ. λ. [καλός](#)·
- κάνω καλό κρεβάτι, βλ. λ. κρεβάτι·
- κάνω καλοσύνες, βλ. λ. καλοσύνη·
- κάνω κάλτσα, βλ. λ. κάλτσα·
- κάνω καμάκι, βλ. λ. καμάκι·
- κάνω καμάτζο, βλ. λ. καμάτζο·
- κάνω καντάδα, βλ. λ. καντάδα·
- κάνω καπούλια, βλ. λ. [καπούλι](#)·
- κάνω καπρίτσια ή κάνω τα καπρίτσια μου, βλ. λ. [καπρίτσιο](#)·
- κάνω караγκιοζιλίκια, βλ. λ. караγκιοζιλίκι·
- κάνω κάρβουνο, βλ. λ. κάρβουνο·
- κάνω καρδιά, βλ. λ. [καρδιά](#)·
- κάνω καρέ, βλ. λ. [καρέ](#)·
- κάνω κάσα ή κάνω την κάσα, βλ. λ. [κάσα](#)·
- κάνω κασκαρίκα ή κάνω κασκαρίκες, βλ. λ. κασκαρίκα·
- κάνω κατά μέρος, βλ. λ. [μέρος](#)·
- κάνω κατά μέρος (κάποιον), βλ. λ. [μέρος](#)·
- κάνω καταπέρα, βλ. λ. καταπέρα·
- κάνω κατάσταση, βλ. λ. κατάσταση·

- κάνω κατσιριά, βλ. λ. κατσιριάς·
- κάνω κερκίδα, βλ. λ. [κερκίδα](#)·
- κάνω κεφάλια, βλ. λ. [κεφάλια](#)·
- κάνω κεφάλι, βλ. λ. [κεφάλι](#)·
- κάνω κέφι, βλ. λ. [κέφι](#)·
- κάνω κήρυγμα, βλ. λ. κήρυγμα·
- κάνω κιχ μιχ, βλ. λ. κιχ μιχ·
- κάνω κλάμπινγκ, βλ. λ. κλάμπινγκ·
- κάνω κλαρίνο, βλ. λ. κλαρίνο·
- κάνω κοζερί, βλ. λ. κοζερί·
- κάνω κόζι, βλ. λ. κόζι·
- κάνω κοιλιά, βλ. λ. [κοιλιά](#)·
- κάνω κοιλίτσα, βλ. λ. κοιλίτσα·
- κάνω κοκούινγκ, βλ. λ. κοκούινγκ·
- κάνω κολεγιά, βλ. λ. κολεγιά·
- κάνω κολλητήρι, βλ. λ. κολλητήρι·
- κάνω κόλπα, βλ. λ. κόλπα·
- κάνω κολπάκια, βλ. λ. κολπάκια·
- κάνω κόλπο, βλ. λ. κόλπο·
- κάνω κόμμα, βλ. λ. κόμμα·
- κάνω κομμάτια, βλ. λ. [κομμάτι](#)·
- κάνω κομπίνα ή κάνω κομπίνες, βλ. λ. [κομπίνα](#)¹·
- κάνω κομπόδεμα, βλ. λ. κομπόδεμα·
- κάνω κομπόστα, βλ. λ. κομπόστα·
- κάνω κονέ, βλ. λ. κονέ·
- κάνω κόνξες, βλ. λ. κόνξα·
- κάνω κονσομασιόν, βλ. λ. [κονσομασιόν](#)·
- κάνω κόντρα ρελάνς, βλ. λ. ρελάνς·

- κάνω κοντρόλ, βλ. λ. κοντρόλ·
- κάνω κοπάνα, βλ. λ. [κοπάνα](#)·
- κάνω κοπλιμέντο ή κάνω κοπλιμέντα, βλ. λ. κοπλιμέντο·
- κάνω κορδελάκια, βλ. λ. κορδελάκι·
- κάνω κορνέτα, βλ. λ. κορνέτα·
- κάνω κόρτε, βλ. λ. κόρτε·
- κάνω κοτσάνα, βλ. λ. [κοτσάνα](#)·
- κάνω κότσο ή τα κάνω κότσο (ενν. τα μαλλιά μου), βλ. λ. κότσο·
- κάνω κουβέντα, βλ. λ. [κουβέντα](#)·
- κάνω κούκλα (κάτι), βλ. λ. κούκλα·
- κάνω κούλουμα, βλ. λ. κούλουμα·
- κάνω κουλουτούμπες, βλ. λ. κουλουτούμπες·
- κάνω κουμάντο, βλ. λ. [κουμάντο](#)·
- κάνω κουμπαριά ή κάνω κουμπαριό, βλ. λ. κουμπαριά·
- κάνω κουνήματα, βλ. λ. [κούνημα](#)·
- κάνω κούνια ή κάνω κούνια μπέλα, βλ. λ. κούνια·
- κάνω κουπί, βλ. λ. κουπί·
- κάνω κούρα, βλ. λ. κούρα·
- κάνω κουράγιο, βλ. λ. [κουράγιο](#)·
- κάνω κούρσα, βλ. λ. κούρσα·
- κάνω κουτουράδες, βλ. λ. κουτουράδες·
- κάνω κουτσουκέλες, βλ. λ. κουτσουκέλα·
- κάνω κρα, βλ. λ. κρα·
- κάνω κρα για δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- κάνω κράτει, βλ. λ. [κράτει](#)·
- κάνω κρεβάτι, (και για τα δυο φύλα) βλ. λ. κρεβάτι·
- κάνω κρότο, βλ. λ. κρότος·
- κάνω κρούση, βλ. λ. [κρούση](#)·

- κάνω κρυφά τη δουλειά μου ή κάνω κρυφά τις δουλειές μου, βλ. λ. [δουλειά](#).
- κάνω κύκλο ή κάνω τον κύκλο, βλ. λ. [κύκλος](#).
- κάνω κύκλους, βλ. λ. [κύκλος](#).
- κάνω κώλο, βλ. λ. [κώλος](#).
- κάνω κωλομάγουλα, βλ. λ. κωλομάγουλο.
- κάνω κωλομέρια, βλ. λ. κωλομέρι.
- κάνω κωλοτούμπες, βλ. λ. κωλοτούμπες.
- κάνω κωλοτούμπες στον αέρα, κωλοτούμπα.
- κάνω λάθος κίνηση, βλ. λ. [λάθος](#).
- κάνω λάθος λογαριασμό, βλ. λ. [λάθος](#).
- κάνω λακριντί ή κάνω λακριντί, βλ. λ. [λακριντί](#).
- κάνω λαχτάρα ή κάνω λαχτάρες (σε κάποιον), βλ. λ. λαχτάρα.
- κάνω λέζα, βλ. λ. [λέζα](#)².
- κάνω λεζάντα, βλ. λ. λεζάντα.
- κάνω λεφτά, βλ. λ. [λεφτά](#).
- κάνω λημέρι, βλ. λ. λημέρι.
- κάνω ληστεία, βλ. λ. ληστεία.
- κάνω λιάδα (κάτι), βλ. λ. λιάδα.
- κάνω λιανά, βλ. λ. λιανός.
- κάνω λιώμα, βλ. λ. λιώμα.
- κάνω λογαριασμό, βλ. λ. [λογαριασμός](#).
- κάνω λογαριασμό χωρίς τον ξενοδόχο, βλ. λ. [ξενοδόχος](#).
- κάνω λογαριασμούς του μπακάλη, βλ. λ. μπακάλης.
- κάνω λόγο, βλ. λ. λόγος.
- κάνω λούσα, βλ. λ. λούσο.
- κάνω λούτσα, βλ. λ. λούτσα.
- κάνω λουφ, βλ. λ. λουφ.
- κάνω λούφα, βλ. λ. λούφα.

- κάνω μα, βλ. λ. [μα](#).
- κάνω μαγγανεία ή κάνω μαγγανείες, βλ. λ. [μαγγανεία](#).
- κάνω μάγια, βλ. λ. μάγια.
- κάνω μαγιά, βλ. λ. [μαγιά](#).
- κάνω μαγικά, βλ. λ. [μαγικά](#).
- κάνω μάγουλα, βλ. λ. μάγουλο.
- κάνω μαθήματα, βλ. λ. μάθημα.
- κάνω μάκια, βλ. λ. μάκια.
- κάνω μακροβούτι, βλ. λ. [μακροβούτι](#).
- κάνω μακροβούτι σε θολά νερά, βλ. λ. [μακροβούτι](#).
- κάνω μαλακίες, βλ. λ. [μαλακία](#).
- κάνω μαμ, βλ. λ. [μαμ](#).
- κάνω μαμουνιές, βλ. λ. [μαμουνιά](#).
- κάνω μάνα ή κάνω τη μάνα, βλ. λ. [μάνα](#).
- κάνω μανούβρα, βλ. λ. [μανούβρα](#).
- κάνω μανούβρες, βλ. λ. [μανούβρα](#).
- κάνω μανούρα, βλ. λ. [μανούρα](#).
- κάνω μαξούζ, βλ. λ. [μαξούζ](#).
- κάνω μασονίες, βλ. λ. [μασονία](#).
- κάνω ματ, βλ. λ. [ματ](#).
- κάνω ματάκι, βλ. λ. [ματάκι](#).
- κάνω μάτι, βλ. λ. [μάτι](#).
- κάνω ματσακόνι, βλ. λ. [ματσακόνι](#).
- κάνω ματσακονιές, βλ. λ. [ματσακονιά](#).
- κάνω ματσαράγκες, βλ. λ. [ματσαράγκα](#).
- κάνω μαύρα μάτια, βλ. λ. [μάτι](#).
- κάνω μαύρες σκέψεις, βλ. λ. σκέψη.
- κάνω μαύρη ζωή, βλ. λ. [ζωή](#).

- κάνω με ξένα κόλλυβα μνημόσυνο, βλ. λ. [κόλλυβα](#).
- κάνω με ρέγουλα (κάτι), βλ. λ. ρέγουλα.
- κάνω μέρος, βλ. λ. [μέρος](#).
- κάνω μετάνοιες, βλ. λ. μετάνοιες.
- κάνω μέτωπο (με κάποιον ή κάποιους), βλ. λ. μέτωπο.
- κάνω μια βόλτα, βλ. λ. [βόλτα](#).
- κάνω μια γύρα, βλ. λ. γύρα.
- κάνω μια γυροβολιά, βλ. λ. [γυροβολιά](#).
- κάνω μια νέα αρχή, βλ. λ. αρχή.
- κάνω (μια) περασιά, βλ. λ. περασιά.
- κάνω (μια) περατζάδα, βλ. λ. περατζάδα.
- κάνω μια πλάκα, βλ. λ. [πλάκα](#).
- κάνω μια πρόταση ή κάνω την πρόταση, βλ. λ. [πρόταση](#).
- κάνω μια στροφή, βλ. λ. [στροφή](#).
- κάνω μια τρύπα στο νερό, βλ. λ. τρύπα.
- κάνω μια φούρλα, βλ. λ. [φούρλα](#).
- κάνω μια χαρά τη δουλειά μου, βλ. λ. [δουλειά](#).
- κάνω μινέτο, βλ. λ. μινέτο.
- κάνω μνημόσυνο, βλ. λ. μνημόσυνο.
- κάνω μόκο, βλ. λ. μόκο.
- κάνω μόκο κατσαμπρόκο, βλ. λ. μόκο.
- κάνω μόστρα, βλ. λ. [μόστρα](#).
- κάνω μουλωχτά τη δουλειά μου ή κάνω μουλωχτά τις δουλειές μου, βλ. λ. [δουλειά](#).
- κάνω μουρμού, βλ. λ. [μουρμού](#).
- κάνω μούσκεμα (κάποιον ή κάτι), βλ. λ. [μούσκεμα](#).
- κάνω μουσκίδι (κάποιον ή κάτι), βλ. λ. [μουσκίδι](#).
- κάνω μούτρα, βλ. λ. [μούτρο](#).
- κάνω μουτσούνες, βλ. λ. μουτσούνα.

- κάνω μουχαμπέτι, βλ. λ. μουχαμπέτι·
- κάνω μούχτι, βλ. λ. μούχτι·
- κάνω μπαγαποντιές, βλ. λ. μπαγαποντιά·
- κάνω μπάκα, βλ. λ. [μπάκα](#)·
- κάνω μπακαλίστικους λογαριασμούς, βλ. λ. μπακαλίστικος·
- κάνω μπαμ, βλ. λ. [μπαμ](#)·
- κάνω μπαμ από μακριά, βλ. λ. [μπαμ](#)·
- κάνω μπάνια, βλ. λ. [μπάνιο](#)·
- κάνω μπάνιο, βλ. λ. [μπάνιο](#)·
- κάνω μπανιστήρι, βλ. λ. [μπανιστήρι](#)·
- κάνω μπάνκα ή κάνω την μπάνκα, βλ. λ. μπάνκα·
- κάνω μπάρα, βλ. λ. [μπάρα²](#)·
- κάνω μπάσιμο, βλ. λ. [μπάσιμο](#)·
- κάνω μπάστα, βλ. λ. μπάστα·
- κάνω μπεγλέρι, βλ. λ. μπεγλέρι·
- κάνω μπιμπερό, βλ. λ. μπιμπερό·
- κάνω μπλόκο, βλ. λ. μπλόκο·
- κάνω μπλουμ, βλ. λ. [μπλουμ](#)·
- κάνω μπλουμ μπλουμ, βλ. λ. [μπλουμ](#)·
- κάνω μπλόφα, βλ. λ. μπλόφα·
- κάνω μπου, βλ. λ. [μπου²](#)·
- κάνω μπουγάδα, βλ. λ. μπουγάδα·
- κάνω μπούγιο, βλ. λ. μπούγιο·
- κάνω μπούκα, βλ. λ. μπούκα·
- κάνω μπουμ, βλ. λ. [μπουμ¹](#)·
- κάνω μπουρμπουλήθρες, βλ. λ. μπουρμπουλήθρα·
- κάνω μπρακ, βλ. λ. μπρακ·

- κάνω μπράτσα, βλ. λ. μπράτσο·
- κάνω μπράτσο, βλ. λ. μπράτσο·
- κάνω μπραφ, βλ. λ. μπραφ·
- κάνω μπρος, βλ. λ. μπρος·
- κάνω μπρος πίσω, βλ. λ. [πίσω](#)·
- κάνω μπροστά, βλ. λ. μπροστά·

- **κάνω να**, επιθυμώ, **α.** επιδιώκω συστηματικά να αποκτήσω ή να απολαύσω κάποιον ή κάτι: «απ' τη μέρα που τη γνώρισα, κάνω να για να τη βγάλω γκόμενα || απ' τη μέρα που είδα αυτό τ' αυτοκίνητο, κάνω να να τ' αγοράσω». Συνοδεύεται από χειρονομία, με το δείκτη να έρχεται και να διπλώνει στη ρίζα του αντίχειρα και να κάνει ελαφρές συσπάσεις, υπονοώντας τον πρωκτό, που βρίσκεται σε σεξουαλική υπερδιέγερση. **β.** επιθυμώ, επιδιώκω συστηματικά, ιδίως να ξαναδώ κάποιον ή κάτι: «απ' τη μέρα που τη γνώρισα, κάνω να να την ξαναδώ || ψάχνω σ' όλες τις μάντρες, γιατί κάνω να να ξαναδώ εκείνο τ' αυτοκίνητο αντίκα». Συνοδεύεται από χειρονομία με το δείκτη να ενώνεται σε κύκλο με τον αντίχειρα υπονοώντας το μάτι που ανοίγει διάπλατα ψάχνοντας να δει κάτι. Συνών. *κάνω κρα*·

- κάνω να για δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- κάνω νάζι ή κάνω νάζια, βλ. λ. νάζι·
- κάνω νανάκια, βλ. λ. [νανάκια](#)·
- κάνω νάνι, βλ. λ. νάνι·
- κάνω νερά, βλ. λ. [νερό](#)·
- κάνω νερό, βλ. λ. [νερό](#)·
- κάνω νισάφι, βλ. λ. νισάφι·
- κάνω νόημα, βλ. λ. [νόημα](#)·
- κάνω νοικοκυρά (κάποια), βλ. λ. νοικοκυρά·
- κάνω νοικοκυριό, βλ. λ. νοικοκυριό·
- κάνω νούλα, βλ. λ. [νούλα](#)·
- κάνω νούμερα ή κάνω τα νούμερά μου, βλ. λ. [νούμερο](#)·
- κάνω νταβανά, βλ. λ. νταβανάς·
- κάνω νταβαντούρι, βλ. λ. νταβαντούρι·
- κάνω νταμπλ, βλ. λ. νταμπλ·
- κάνω νταραβέρι, βλ. λ. νταραβέρι·
- κάνω ντεμπούτο, βλ. λ. ντεμπούτο·

- κάνω ντιλίτ, βλ. λ. ντιλίτ·
- κάνω ντόρο, βλ. λ. ντόρος·
- κάνω ντου! βλ. λ. ντου·
- κάνω ντουέτο (με κάποιον), βλ. λ. ντουέτο·
- κάνω ντούκου, βλ. λ. ντούκου·
- κάνω ντουντούκα, βλ. λ. [ντουντούκα](#)·
- κάνω ξεμπούκο, βλ. λ. ξεμπούκο·
- κάνω ξερή, βλ. λ. ξερή·
- κάνω οικογένεια, βλ. λ. [οικογένεια](#)·
- κάνω οικονομία, (για τάβλι), βλ. λ. [οικονομία](#)·
- κάνω οικονομία δυνάμεων, βλ. λ. [οικονομία](#)·
- κάνω ό,τι κι ό,τι, βλ. φρ. κάνω ό,τι λάχει·
- κάνω ό,τι λάχει, **α.** κάνω οποιαδήποτε δουλειά, γιατί έχω μεγάλη ανάγκη ή πολύ σοβαρό οικονομικό πρόβλημα: «έτσι όπως ήρθαν τα πράγματα, εγώ τώρα κάνω ό,τι λάχει για να τα βγάλω πέρα». **β.** συμπεριφέρομαι με απρέπεια: «δε θα σε ξαναπάρω μαζί μου, γιατί κάνεις ό,τι λάχει, και κοντά σε σένα γίνομαι κι εγώ ρεζίλι». **γ.** ενεργώ απερίσκεπτα, χωρίς πρόγραμμα: «αφού κάνεις ό,τι λάχει, πώς θέλεις να πάει μπροστά η δουλειά;»·
- κάνω ό,τι μου καπνίσει, **α.** ενεργώ σύμφωνα με τις επιθυμίες μου, χωρίς να δίνω λογαριασμό σε κανέναν: «έχω πάψει να τον συμβουλεύω, γιατί πάντα κάνει ό,τι του καπνίσει || κάνε ό,τι σου καπνίσει και μη νοιαστείς για κανένα, γιατί είναι μικρή η ζωή». **β.** ενεργώ επιπόλαια, ασυλλόγιστα: «πέφτει συνέχεια από λάθος σε λάθος, γιατί κάνει ό,τι του καπνίσει»·
- κάνω ό,τι μου κατέβει ή κάνω ό,τι μου κατεβαίνει, βλ. συνηθέστ. κάνω ό,τι μου καπνίσει·
- κάνω ό,τι μου 'ρθει, βλ. φρ. κάνω ό,τι μου καπνίσει·
- κάνω ό,τι μπορώ, καταβάλλω κάθε δυνατή προσπάθεια για να πετύχω κάτι ή για να βοηθήσω κάποιον: «κάνω ό,τι μπορώ για να τελειώσω τη δουλειά || αφού βλέπεις ότι κάνω ό,τι μπορώ για να βάλω το γιο σου στην τράπεζα»·
- κάνω ό,τι περνάει απ' το χέρι μου, βλ. λ. [χέρι](#)·
- κάνω ό,τι φτάσει, **α.** συμπεριφέρομαι με απρέπεια: «δεν τον παίρνει κανείς μαζί του, γιατί κάνει ό,τι φτάσει». **β.** ενεργώ απερίσκεπτα, χωρίς πρόγραμμα: «όταν κάνει κανείς ό,τι φτάσει στη ζωή του, δεν υπάρχει περίπτωση να προκόψει»·
- κάνω όλο το παιχνίδι, βλ. λ. [παιχνίδι](#)·
- κάνω όνειρα, βλ. λ. [όνειρο](#)·
- κάνω όνομα, βλ. λ. [όνομα](#)·
- κάνω όπισθεν, βλ. λ. [όπισθεν](#)·

- κάνω όπισθεν ολοταχώς, βλ. λ. [όπισθεν](#).
- κάνω όρεξη, βλ. λ. [όρεξη](#).
- κάνω ορίστε (σε κάποιον) ή κάνω το ορίστε (σε κάποιον), βλ. λ. ορίστε.
- κάνω όρκο, βλ. λ. όρκος.
- κάνω ουρά, βλ. λ. [ουρά](#).
- κάνω οχτάρια, βλ. λ. [οχτάρι](#).
- κάνω παζάρι ή κάνω παζάρια, βλ. λ. παζάρι.
- κάνω παιχνιδάκια, βλ. λ. παιχνιδάκι.
- κάνω παιχνίδι, βλ. λ. [παιχνίδι](#).
- κάνω πανηγύρι, βλ. λ. πανηγύρι.
- κάνω πανιά, βλ. λ. [πανί](#).
- κάνω παπάρα ή κάνω παπάρες, βλ. λ. παπάρα.
- κάνω παπαριά ή κάνω παπαριές, βλ. λ. παπαριά.
- κάνω παρά πέρα, βλ. συνηθέστ. κάνω παραπέρα.
- κάνω παραπέρα, βλ. λ. παραπέρα.
- κάνω παράπονα, βλ. λ. παράπονο.
- κάνω παράσιτα, βλ. λ. παράσιτο.
- κάνω παράτα, βλ. λ. [παράτα](#)².
- κάνω παρέα, βλ. λ. παρέα.
- κάνω πάσα, βλ. λ. πάσα.
- κάνω πάσο, βλ. λ. πάσο.
- κάνω πάστρα, βλ. λ. πάστρα.
- κάνω Πάσχα, βλ. λ. Πάσχα.
- κάνω πάταγο, βλ. λ. [πάταγος](#).
- κάνω πατάτα ή κάνω πατάτες, βλ. λ. [πατάτα](#).
- κάνω πατατιά ή κάνω πατατιές, βλ. λ. πατατιά.
- κάνω πατινάδα, βλ. λ. [πατινάδα](#)².

- κάνω πατσάδες, βλ. λ. [πατσάς](#).
- κάνω παύλα, βλ. λ. παύλα.
- κάνω πέρα, βλ. λ. πέρα.
- κάνω περιουσία, βλ. λ. [περιουσία](#).
- κάνω περίπατο ή κάνω τον περίπατό μου, βλ. λ. περίπατος.
- κάνω περιπολία, βλ. λ. [περιπολία](#).
- κάνω περιφέρεια ή κάνω περιφέρειες, βλ. λ. [περιφέρεια](#).
- κάνω πέτρα την καρδιά, βλ. λ. [πέτρα](#).
- κάνω πήδους απ' τη χαρά μου, βλ. λ. πήδος.
- κάνω πιάτσα, βλ. λ. πιάτσα.
- κάνω πιο πέρα, βλ. λ. πέρα.
- κάνω πιπ, βλ. λ. [πιπ](#).
- κάνω πίπα ή κάνω πίπες, βλ. λ. [πίπα](#).
- κάνω πιπί, βλ. λ. [πιπί](#).
- κάνω πίπιζα, βλ. λ. πίπιζα.
- κάνω πιπίλα, βλ. λ. [πιπίλα](#).
- κάνω πίσω, βλ. λ. [πίσω](#).
- κάνω πλάκα, βλ. λ. [πλάκα](#).
- κάνω πλάκα (σε κάποιον), βλ. λ. [πλάκα](#).
- κάνω πλάκες, βλ. λ. [πλάκα](#).
- κάνω πλάτες, βλ. λ. πλάτη.
- κάνω πλιάτσικο, βλ. λ. πλιάτσικο.
- κάνω πλονζόν, βλ. λ. [πλονζόν](#).
- κάνω πλούσιο (κάποιον), βλ. λ. [πλούσιος](#).
- κάνω πλούσιο γάμο, (και για τα δύο φύλα), βλ. λ. [γάμος](#).
- κάνω πλουφ, βλ. λ. πλουφ.
- κάνω πνεύμα, βλ. λ. πνεύμα.
- κάνω πνευστό, βλ. λ. πνευστό.

- κάνω ποδαρικό, βλ. λ. ποδαρικό·
- κάνω πόλεμο, βλ. λ. [πόλεμος](#)·
- κάνω ποντίκι, βλ. λ. ποντίκι·
- κάνω ποντίκια, βλ. λ. ποντίκι·
- κάνω πόρτα, βλ. λ. πόρτα·
- κάνω πουγκί, βλ. λ. [πουγκί](#)·
- κάνω πουστιά ή κάνω πουστιές, βλ. λ. [πουστιά](#)·
- κάνω πράξη ή κάνω πράξεις, βλ. λ. πράξη·
- κάνω πρρρ, βλ. λ. [πρρρ](#)·
- κάνω πράσινη ή κάνω την πράσινη, βλ. λ. πράσινη·
- κάνω πριτ, βλ. λ. πριτ·
- κάνω πρόβα, βλ. λ. πρόβα·
- κάνω πρόγραμμα, βλ. λ. πρόγραμμα·
- κάνω προκοπή, βλ. λ. [προκοπή](#)·
- κάνω προξενιά ή κάνω προξενιό, βλ. λ. προξενιά·
- κάνω προπόνηση, βλ. λ. προπόνηση·
- κάνω προς τα πίσω, βλ. λ. [πίσω](#)·
- κάνω προσευχές ή κάνω προσευχή ή κάνω την προσευχή μου, βλ. λ. προσευχή·
- κάνω προσκλητήριο, βλ. λ. [προσκλητήριο](#)·
- κάνω πρωτοσέλιδο (ένα θέμα), βλ. λ. [πρωτοσέλιδος](#)·
- κάνω πυρετό, βλ. λ. [πυρετός](#)·
- κάνω ότι... ή κάνω πως..., προσποιούμαι: «κάνω ότι δε φοβάμαι, αλλά από μέσα μου τρέμω || κάνω πως του συμπαθώ, αλλά στην πραγματικότητα τον σιχαίνομαι»·
- κάνω πως δε βλέπω, αφήνω κάτι δυσάρεστο, που έπεσε στην αντίληψή μου, να περάσει χωρίς να επέμβω ή να το σχολιάσω, παριστάνω τον αδιάφορο: «όταν βλέπω τους αλήτες να μαλώνουν, κάνω πως δε βλέπω || επειδή είναι ο γιος του προσωπάρχη μας, ό,τι βλακεία και να κάνει, κάνω πως δε βλέπω»· βλ. και φρ. *κάνω πως δεν καταλαβαίνω*·
- κάνω πως δεν καταλαβαίνω, προσποιούμαι πως δεν αντιλαμβάνομαι προσβολή ή αδικία που γίνεται σε βάρος κάποιου ή και σε βάρος μου: «ενοχλούσαν συνεχώς τη γυναίκα του κάνοντάς της διάφορα νοήματα, αλλά αυτός έκανε πως δεν έβλεπε για να μη γίνει φασαρία»· βλ. και φρ. *κάνω πως δε βλέπω*·
- κάνω ράλι, βλ. λ. [ράλι](#)·

- κάνω ραχάτι, βλ. λ. ραχάτι·
- κάνω ρεζίλι, βλ. λ. [ρεζίλι](#)·
- κάνω ρεζίλι της κοινωνίας, βλ. λ. [ρεζίλι](#)·
- κάνω ρεζίλι των σκυλιών, βλ. λ. [ρεζίλι](#)·
- κάνω ρεκλάμα, βλ. λ. ρεκλάμα·
- κάνω ρεκόρ, βλ. λ. ρεκόρ·
- κάνω ρελάνς, βλ. λ. ρελάνς·
- κάνω ρεμούλα, βλ. λ. ρεμούλα·
- κάνω ρεντίκολο, βλ. λ. [ρεντίκολο](#)·
- κάνω ρεντίκολο της κοινωνίας, βλ. λ. [ρεντίκολο](#)·
- κάνω ρεντίκολο των σκυλιών, βλ. λ. [ρεντίκολο](#)·
- κάνω ριλάξ, βλ. λ. ριλάξ·
- κάνω ροντέο, βλ. λ. ροντέο·
- κάνω σάλο, βλ. λ. σάλος·
- κάνω σαλτανάτια, βλ. λ. σαλτανάτι·
- κάνω σάλτο μορτάλε, βλ. λ. [σάλτο](#)·
- κάνω σαματά, βλ. λ. σαματάς·
- κάνω σαν γεροντοκόρη, βλ. λ. γεροντοκόρη·
- κάνω σαν έγκυος, βλ. λ. έγκυος·
- κάνω σαν μωρό, βλ. λ. μωρό·
- κάνω σαν παιδί, βλ. λ. [παιδί](#)·
- κάνω σαν παλαβός, βλ. λ. [παλαβός](#)·
- κάνω σαν τρελός, βλ. λ. τρελός·
- κάνω σαξόφωνο, βλ. λ. σαξόφωνο·
- κάνω σαρδάμ, βλ. λ. σαρδάμ·
- κάνω σαρμάκο, βλ. λ. σαρμάκο·
- κάνω σασιρμά, βλ. λ. [σασιρμάς](#)·
- κάνω σαχλαμάρα ή κάνω σαχλαμάρες, βλ. λ. σαχλαμάρα·

- κάνω σεκόντο, βλ. λ. σεκόντο·
- κάνω σέντρα, βλ. λ. σέντρα·
- κάνω σεντράρισμα, βλ. λ. [σεντράρισμα](#)·
- κάνω σέρβις, βλ. λ. σέρβις·
- κάνω σεργιάνι, βλ. λ. σεργιάνι·
- κάνω σερμαγιά, βλ. λ. σερμαγιά·
- κάνω σεφτέ, βλ. λ. σεφτές·
- κάνω σήμα, βλ. λ. σήμα·
- κάνω σημαία μου (κάτι), βλ. λ. σημαία·
- κάνω σημειωτόν, βλ. λ. σημειωτόν·
- κάνω σινιάλα, βλ. λ. σινιάλο·
- κάνω σινιάλο, βλ. λ. σινιάλο·
- κάνω σκαλοπάτια, βλ. λ. [σκαλοπάτι](#)·
- κάνω σκαμνάκι, βλ. λ. σκαμνάκι·
- κάνω σκάντζα, βλ. λ. σκάντζα·
- κάνω σκασιαρχείο, βλ. λ. [σκασιαρχείο](#)·
- κάνω σκεμπέ ή κάνω σκεμπέδες ή κάνω σκεμπέδια, βλ. λ. σκεμπές·
- κάνω σκεμπεδάκια, βλ. λ. σκεμπεδάκι·
- κάνω σκέρτσα, βλ. λ. σκέρτσο·
- κάνω σκέρτσο, βλ. λ. σκέρτσο·
- κάνω σκηνή, βλ. λ. σκηνή·
- κάνω σκηνοθεσία, βλ. λ. σκηνοθεσία·
- κάνω σκίσιμο, βλ. λ. σκίσιμο·
- κάνω σκοινάκι, βλ. λ. [σκοινάκι](#)·
- κάνω σκονάκι ή κάνω σκονάκια, βλ. λ. σκονάκι·
- κάνω σκόνη (κάτι), βλ. λ. [σκόνη](#)·
- κάνω σκόνη, (για λεφτά ή περιουσία), βλ. λ. [σκόνη](#)·
- κάνω σκόντο, βλ. λ. [σκόντο](#)·

- κάνω σκοπό ή κάνω σκοπό μου (κάτι), βλ. λ. σκοπός·
- κάνω σκορ, βλ. λ. σκορ·
- κάνω σκούπα (κάτι), βλ. λ. σκούπα·
- κάνω σκουπίδια, βλ. λ. [σκουπίδι](#)·
- κάνω συμπαράλια (κάτι), βλ. λ. συμπαράλια·
- κάνω σόπινγκ, βλ. λ. [σόπινγκ](#)·
- κάνω σούζα ή κάνω σούζες, βλ. λ. σούζα·
- κάνω σουλάτσο, βλ. λ. [σουλάτσο](#)·
- κάνω σούμα ή κάνω τη σούμα, βλ. λ. σούμα·
- κάνω σουξέ, βλ. λ. σουξέ·
- κάνω σουτ, βλ. λ. [σουτ](#)·
- κάνω σπάσιμο, (για τάβλι), βλ. λ. [σπάσιμο](#)·
- κάνω σπάτουλα, βλ. λ. σπάτουλα·
- κάνω σπικάρισμα, βλ. λ. [σπικάρισμα](#)·
- κάνω σπιουνιά ή κάνω σπιουνιές, βλ. λ. σπιουνιά·
- κάνω σπίτι, βλ. λ. [σπίτι](#)·
- κάνω σπορ, βλ. λ. σπορ·
- κάνω στασίδι, βλ. λ. [στασίδι](#)·
- κάνω στάχτη (κάποιον ή κάτι), βλ. λ. [στάχτη](#)·
- κάνω στέκι, βλ. λ. στέκι·
- κάνω στην άκρη, βλ. λ. [άκρη](#)·
- κάνω στην άκρη (κάποιον), βλ. λ. [άκρη](#)·
- κάνω στην μπάντα, βλ. λ. [μπάντα](#)·
- κάνω στην μπάντα (κάποιον), βλ. λ. [μπάντα](#)·
- κάνω στομάχι, βλ. λ. [στομάχι](#)·
- κάνω στομάχι ή κάνω στομάχια, βλ. λ. [στομάχι](#)·
- κάνω στουκ, βλ. λ. [στουκ](#)·
- κάνω στράκα ή κάνω στράκες, βλ. λ. στράκα·

- κάνω στριπτίζ, βλ. λ. στριπτίζ·
- κάνω στροφή, βλ. λ. [στροφή](#)·
- κάνω στροφή 180 μοιρών, βλ. λ. [στροφή](#)·
- κάνω στροφή 360 μοιρών, βλ. λ. [στροφή](#)·
- κάνω συζήτηση, βλ. λ. συζήτηση·
- κάνω σφήνα, βλ. λ. σφήνα·
- κάνω σχέδια, βλ. λ. [σχέδιο](#)·
- κάνω σχέδιο, βλ. λ. [σχέδιο](#)·
- κάνω σχέση ή κάνω σχέσεις, βλ. λ. σχέση·
- κάνω σώμα, βλ. λ. σώμα·
- κάνω τ' αγγελούδι, βλ. λ. [αγγελούδι](#)·
- κάνω τ' αγιοπερίστερο, βλ. λ. [αγιοπερίστερο](#)·
- κάνω τ' αδύνατα δυνατά, βλ. λ. αδύνατος·
- κάνω τ' αντέτι μου, βλ. λ. αντέτι·
- κάνω τα γλυκά μάτια, βλ. λ. [μάτι](#)·
- κάνω τα γλυκά μου, βλ. λ. γλυκά·
- κάνω τα δέοντα, βλ. λ. [δέον](#)·
- κάνω τα λεφτά μου..., βλ. λ. [λεφτά](#)·
- κάνω τα λόγια μου πράξη, βλ. λ. λόγος·
- κάνω τα μαθήματά μου, βλ. λ. μάθημα·
- κάνω τα μαλλιά μου, βλ. λ. [μαλλί](#)·
- κάνω τα πάντα, βλ. λ. παν·
- κάνω τα παρδαλά μου, βλ. λ. παρδαλός·
- κάνω τα πικρά γλυκά, βλ. λ. πικρός·
- κάνω τα πρέποντα, βλ. λ. [πρέπον](#)·
- κάνω τα πρώτα μου βήματα, βλ. λ. [βήμα](#)·
- κάνω τα στραβά μάτια, βλ. λ. [μάτι](#)·
- κάνω τα τρελά μου, βλ. λ. τρελός·

- κάνω τα χαρτιά μου, βλ. λ. [χαρτί](#).
- κάνω τα χιλιόμετρά μου, βλ. λ. [χιλιόμετρο](#).
- κάνω ταινία, βλ. λ. ταινία.
- κάνω ταίρι, βλ. λ. ταίρι.
- κάνω τακίμι, βλ. λ. τακίμι.
- κάνω τάκλιν, βλ. λ. τάκλιν.
- κάνω τακουνάκι, βλ. λ. τακουνάκι.
- κάνω τάμα, βλ. λ. τάμα.
- κάνω ταμείο, βλ. λ. [ταμείο](#).
- κάνω ταξίδι ή κάνω ταξίδια, βλ. λ. ταξίδι.
- κάνω τάπα, βλ. λ. τάπα.
- κάνω ταραχή, βλ. λ. ταραχή.
- κάνω τάχαμ δήθεν, βλ. λ. τάχαμ.
- κάνω τείχος, (στη γλώσσα του ποδοσφαίρου), βλ. λ. [τείχος](#).
- κάνω τεμενά ή κάνω τεμενάδες, βλ. λ. [τεμενάς](#).
- κάνω τερτίπια, βλ. λ. τερτίπι.
- κάνω τζάχα, βλ. λ. τζάχα.
- κάνω τζάχες, βλ. λ. τζάχα.
- κάνω τζερτζελέ, βλ. λ. τζερτζελές.
- κάνω τζιβιτζιλίκι, βλ. λ. [τζιβιτζιλίκι](#).
- κάνω τζιβιτζιλίκια, βλ. λ. [τζιβιτζιλίκι](#).
- κάνω τζιλβέδες, βλ. λ. [τζιλβές](#).
- κάνω τζιριτζάντζουλες ή κάνω τσιριτσάντσουλες, βλ. λ. τζιριτζάντζουλα.
- κάνω τζίρο, βλ. λ. [τζίρος](#).
- κάνω τη βάρδια (κάποιου), βλ. λ. βάρδια.
- κάνω τη βλακεία, βλ. λ. βλακεία.
- κάνω τη βόλτα μου, βλ. λ. [βόλτα](#).
- κάνω τη βρόμικη δουλειά (για λογαριασμό κάποιου), βλ. λ. [δουλειά](#).

- κάνω τη δουλειά μου, βλ. λ. [δουλειά](#).
- κάνω τη δουλειά μου όπως την ξέρω, βλ. λ. [δουλειά](#).
- κάνω τη ζημιά, βλ. λ. [ζημιά](#).
- κάνω τη ζωή μου, βλ. λ. [ζωή](#).
- κάνω τη λάντζα, βλ. λ. [λάντζα](#).
- κάνω τη λευκή περιστέρα, βλ. λ. [περιστέρα](#).
- κάνω (τη) μεγάλη ζωή, βλ. λ. [ζωή](#).
- κάνω τη σέντρα, βλ. λ. σέντρα.
- κάνω τη σιγανοπαπαδιά, βλ. λ. [σιγανοπαπαδιά](#).
- κάνω τη σωματική μου ανάγκη, βλ. λ. [ανάγκη](#).
- κάνω τη φραγκοπαναγιά, βλ. λ. [φραγκοπαναγιά](#).
- κάνω την αβαρία, βλ. λ. αβαρία.
- κάνω την αθώα περιστέρα, βλ. λ. αθώος.
- κάνω την ανάγκη μου, βλ. λ. [ανάγκη](#).
- κάνω την ανάγκη φιλοτιμία, βλ. λ. [ανάγκη](#).
- κάνω την γκόμενα, βλ. λ. [γκόμενα](#).
- κάνω την καλή ή την κάνω την καλή, βλ. λ. [καλός](#).
- κάνω την κορόιδα, βλ. λ. κορόιδα.
- κάνω την κουτουράδα, βλ. λ. κουτουράδα.
- κάνω την κυρία, βλ. λ. κυρία.
- κάνω την μπάζα μου, βλ. λ. μπάζα.
- κάνω την οσία Μαρία, βλ. λ. όσιος.
- κάνω την παλαβή, βλ. λ. [παλαβός](#).
- κάνω την Παναγία, βλ. λ. Παναγία.
- κάνω την παπαδιά, βλ. λ. παπαδιά.
- κάνω την πάπια, βλ. λ. πάπια.
- κάνω την παρθένα, βλ. λ. παρθένα.
- κάνω την πλάκα μου, βλ. λ. [πλάκα](#).

- κάνω την πορτοκαλιά, βλ. λ. [πορτοκαλιά](#).
- κάνω την πρώτη κίνηση, βλ. λ. κίνηση.
- κάνω την τουαλέτα μου, βλ. λ. τουαλέτα.
- κάνω την τρέλα, βλ. λ. [τρέλα](#).
- κάνω τηλεόραση, βλ. λ. τηλεόραση.
- κάνω την τύχη μου, βλ. λ. [τύχη](#).
- κάνω τις βόλτες μου, βλ. λ. [βόλτα](#).
- κάνω τις γύρες μου, βλ. λ. γύρα.
- κάνω τις γυροβολιές μου, βλ. λ. [γυροβολιά](#).
- κάνω τις στροφές μου, βλ. λ. [στροφή](#).
- κάνω το αγροτικό μου, βλ. λ. αγροτικός.
- κάνω το βαποράκι, βλ. λ. βαποράκι.
- κάνω το βαρύ, βλ. λ. [βαρύς](#).
- κάνω το βγάλσιμό μου, βλ. λ. βγάλσιμο.
- κάνω το βλάκα, βλ. λ. [βλάκας](#).
- κάνω το Γερμανό, βλ. λ. Γερμανός.
- κάνω το γόη, βλ. λ. γόης.
- κάνω το γούστο μου, βλ. λ. [γούστο](#).
- κάνω το δέον, βλ. λ. [δέον](#).
- κάνω το δικηγόρο του διαβόλου, βλ. λ. δικηγόρος.
- κάνω το δικό μου, βλ. λ. [δικός](#).
- κάνω το δύσκολο, βλ. λ. δύσκολος.
- κάνω το ζόρικο, βλ. λ. ζόρικος.
- κάνω το Ζορό, βλ. λ. Ζορό.
- κάνω το κακό, βλ. λ. κακός.
- κάνω το καλό, βλ. λ. [καλός](#).
- κάνω το καπρίτσιο μου, βλ. λ. [καπρίτσιο](#).
- κάνω το κέφι μου, βλ. λ. [κέφι](#).

- κάνω το κομμάτι μου, βλ. λ. [κομμάτι](#).
- κάνω το κορόιδο, βλ. λ. κορόιδο.
- κάνω το κουμάντο μου, βλ. λ. [κουμάντο](#).
- κάνω το κουνέλι, βλ. λ. κουνέλι.
- κάνω το κρεβάτι μου, βλ. λ. κρεβάτι.
- κάνω το λεφτά, βλ. λ. [λεφτάς](#).
- κάνω το λιοντάρι, βλ. λ. λιοντάρι.
- κάνω το λογαριασμό, βλ. λ. [λογαριασμός](#).
- κάνω το λογαριασμό μου, βλ. λ. [λογαριασμός](#).
- κάνω το λόρδο, βλ. λ. λόρδος.
- κάνω το μάγκα, βλ. λ. μάγκας.
- κάνω το μαλάκα, βλ. λ. [μαλάκας](#).
- κάνω το μάτι, βλ. λ. [μάτι](#).
- κάνω το μεγάλο μπαμ, βλ. λ. [μπαμ](#).
- κάνω το μεγάλο μπουμ, βλ. λ. [μπουμ](#)².
- κάνω το μεγάλο πήδημα, βλ. λ. πήδημα.
- κάνω το μεγάλο σάλτο, βλ. λ. [σάλτο](#).
- κάνω το νερό μου, βλ. λ. [νερό](#).
- κάνω το νυχτοπούλι, βλ. λ. νυχτοπούλι.
- κάνω το παγώνι, βλ. λ. [παγώνι](#).
- κάνω το παλικάρι, βλ. λ. παλικάρι.
- κάνω το παν, βλ. λ. παν.
- κάνω το πουλάκι, βλ. λ. [πουλάκι](#).
- κάνω το πρέπον, βλ. λ. [πρέπον](#).
- κάνω το πρώτο βήμα, βλ. λ. [βήμα](#).
- κάνω το σάλτο μου, βλ. λ. [σάλτο](#).
- κάνω το σημείο του σταυρού, βλ. λ. [σταυρός](#).
- κάνω το σκίτσο του, βλ. λ. σκίτσο.

- κάνω το σπίτι, βλ. λ. [σπίτι](#).
- κάνω το σταυρό μου, βλ. λ. [σταυρός](#).
- κάνω το στραβό, βλ. λ. στραβός.
- κάνω το σωστό, βλ. λ. σωστό.
- κάνω το τζαρέ μου, βλ. λ. τζαρές.
- κάνω το τζόβενο, βλ. λ. [τζόβενο](#).
- κάνω το τραπέζι (σε κάποιον ή σε κάποιους), βλ. λ. [τραπέζι](#).
- κάνω το χαζό, βλ. λ. χαζός.
- κάνω το χαμάλη, βλ. λ. χαμάλης.
- κάνω το χοντρό μου, βλ. λ. χοντρός.
- κάνω το χρέος μου, βλ. λ. [χρέος](#).
- κάνω το χωροφύλακα (σε κάποιον), βλ. λ. χωροφύλακας.
- κάνω το φιλό μου, βλ. λ. φιλός.
- κάνω το ψώνιο μου, βλ. λ. [ψώνιο](#).
- κάνω τόκα, βλ. λ. τόκα.
- κάνω τον άγιο, βλ. λ. άγιος.
- κάνω τον άγιο Ονούφριο, βλ. λ. άγιος.
- κάνω τον Αμερικάνο, βλ. λ. Αμερικάνος.
- κάνω τον ανήξερο, βλ. λ. ανήξερος.
- κάνω τον άντρα, βλ. λ. [άντρας](#).
- κάνω τον γκιουλέκα, βλ. λ. γκιουλέκας.
- κάνω τον γκόμενο, βλ. λ. γκόμενος.
- κάνω τον ήρωα, βλ. λ. ήρωας.
- κάνω τον καλό, βλ. λ. [καλός](#).
- κάνω τον καμπόη, βλ. λ. καμπόης.
- κάνω τον καπάνταη, βλ. λ. [καπάνταης](#).
- κάνω τον караγκιόζη, βλ. λ. караγκιόζης.
- κάνω τον κάργα, βλ. λ. κάργας.

- κάνω τον κιμπάρη, βλ. λ. κιμπάρης·
- κάνω τον Κινέζο, βλ. λ. Κινέζος·
- κάνω τον κιουλάμπεη, βλ. λ. κιουλάμπεης·
- κάνω τον κλόουν, βλ. λ. κλόουν·
- κάνω τον κόκορα, βλ. λ. κόκορας·
- κάνω τον κόπο, βλ. λ. [κόπος](#)·
- κάνω τον κοριό, βλ. λ. [κοριός](#)·
- κάνω τον κόσμο άνω κάτω, βλ. λ. κόσμος·
- κάνω τον κουτό, βλ. λ. κουτός·
- κάνω τον κουφό, βλ. λ. κουφός·
- κάνω τον μπαμπούλα, βλ. λ. [μπαμπούλας](#)·
- κάνω τον μπιλέμ, βλ. λ. μπιλέμ·
- κάνω τον νταή, βλ. λ. νταής·
- κάνω τον όσιο (Δαβίδ), βλ. λ. όσιος·
- κάνω τον παλαβό, βλ. λ. [παλαβός](#)·
- κάνω τον παλιάτσο, βλ. λ. παλιάτσος·
- κάνω τον παλικαρά, βλ. λ. παλικαράς·
- κάνω τον πεχλιβάνη, βλ. λ. πεχλιβάνης·
- κάνω τον πλούσιο, βλ. λ. [πλούσιος](#)·
- κάνω τον πυροσβέστη, βλ. λ. πυροσβέστης·
- κάνω τον σερίφη, βλ. λ. σερίφης·
- κάνω τον σταυρό μου, βλ. λ. [σταυρός](#)·
- κάνω τον στραβό, βλ. λ. στραβός·
- κάνω τον τάχα, βλ. λ. τάχα·
- κάνω τον τάχαμ δήθεν, βλ. λ. τάχαμ·
- κάνω τον τηλεβόα, βλ. λ. τηλεβόας·
- κάνω τον τρελό, βλ. λ. τρελός·
- κάνω τον τσαγκό, βλ. λ. τσαγκός·

- κάνω τον φτωχό, βλ. λ. φτωχός·
- κάνω τον ψόφιο κοριό, βλ. λ. [κοριός](#)·
- κάνω τόπο, βλ. λ. τόπος·
- κάνω τόπο στην οργή, βλ. λ. τόπος·
- κάνω του κεφαλιού μου, βλ. λ. [κεφάλι](#)·
- κάνω τούκα, βλ. λ. [τούκα](#)·
- κάνω τούμπα ή κάνω τούμπες, βλ. λ. [τούμπα](#)·
- κάνω τουμπέκα, βλ. λ. [τουμπέκα](#)·
- κάνω τουμπεκί (ψιλοκομμένο), βλ. λ. τουμπεκί·
- κάνω τούμπες, βλ. λ. [τούμπα](#)·
- κάνω τράκα, βλ. λ. [τράκα](#)·
- κάνω τράκα ή κάνω τράκες, βλ. λ. [τράκα](#)·
- κάνω τράμπα, βλ. λ. τράμπα·
- κάνω τρελά όνειρα, βλ. λ. [όνειρο](#)·
- κάνω τρελή δουλειά ή κάνω τρελές δουλειές, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- κάνω τρελή ζωή, βλ. λ. [ζωή](#)·
- κάνω τρέλες, βλ. λ. [τρέλα](#)·
- κάνω τρελές πλάκες, βλ. λ. [πλάκα](#)·
- κάνω τρίλιζα, βλ. λ. [τρίλιζα](#)·
- κάνω τρίπλα ή κάνω τρίπλες, βλ. λ. τρίπλα·
- κάνω τρίτσα κάτσα, βλ. λ. τρίτσα κάτσα·
- κάνω τρομπέτα, βλ. λ. τρομπέτα·
- κάνω τσακίσματα, βλ. λ. τσάκισμα·
- κάνω τσακμάκι, βλ. λ. [τσακμάκι](#)·
- κάνω τσαλίμια (τσαλιμάκια), βλ. λ. τσαλίμι·
- κάνω τσαμπουκά, βλ. λ. [τσαμπουκάς](#)·
- κάνω τσάρκα ή κάνω την τσάρκα μου, βλ. λ. τσάρκα·
- κάνω τσαχπινιές, βλ. λ. [τσαχπινιά](#)·

- κάνω τσιγάρο (τσιγαράκι, τσιγαρλίκι), βλ. λ. [τσιγάρο](#).
- κάνω τσιμπούκι, βλ. λ. [τσιμπούκι](#).
- κάνω τσιριμόνιες, βλ. λ. [τσιριμόνια](#).
- κάνω τσίσα ή κάνω τσίσα μου ή κάνω τα τσίσα μου, βλ. λ. τσίσα.
- κάνω τσουλήθρα, βλ. λ. τσουλήθρα.
- κάνω υδραυλικό, βλ. λ. υδραυλικό.
- κάνω υπομονή, βλ. λ. [υπομονή](#).
- κάνω υπουλίες, βλ. λ. υπουλία.
- κάνω φάβα, βλ. λ. φάβα.
- κάνω φαγητό, βλ. λ. φαγητό.
- κάνω φάκελο, βλ. λ. φάκελος.
- κάνω φακιρικά, βλ. λ. φακιρικός.
- κάνω φακιριλίκια, βλ. λ. φακιριλίκι.
- κάνω φάλτσο, βλ. λ. φάλτσο.
- κάνω φαλτσостекιά, βλ. λ. φαλτσостекιά.
- κάνω φάουλ, βλ. λ. φάουλ.
- κάνω φασαρία, βλ. λ. φασαρία.
- κάνω φάτσες, βλ. λ. φάτσα.
- κάνω φατσούλες, βλ. λ. [φατσούλα](#).
- κάνω φέτα ή κάνω φέτες, βλ. λ. [φέτα](#).
- κάνω φιγούρα ή κάνω τη φιγούρα μου, βλ. λ. φιγούρα.
- κάνω φλερτ, βλ. λ. φλερτ.
- κάνω φλογέρα, βλ. λ. φλογέρα.
- κάνω φόνο, βλ. λ. [φόνος](#).
- κάνω φουλ, βλ. λ. [φουλ](#).
- κάνω φούρλες ή κάνω τις φούρλες μου, βλ. λ. [φούρλα](#).
- κάνω φραμπαλά, βλ. λ. φραμπαλάς.
- κάνω φτερά, βλ. λ. [φτερό](#).

- κάνω φυλακή ή κάνω τη φυλακή μου, βλ. λ. φυλακή·
- κάνω φύλλα, βλ. λ. φύλλο·
- κάνω χαβά (χαβαδάκι), βλ. λ. χαβάς·
- κάνω χαβαλέ, βλ. λ. χαβαλές·
- κάνω χάζι, βλ. λ. χάζι·
- κάνω χαίρι, βλ. λ. χαίρι·
- κάνω χαλάστρα, βλ. λ. [χαλάστρα](#)·
- κάνω χαρά ή κάνω χαρές, βλ. λ. [χαρά](#)·
- κάνω χαρακίρι, βλ. λ. χαρακίρι·
- κάνω χαράμια, βλ. λ. [χαράμι](#)·
- κάνω χάρες, βλ. λ. [χάρη](#)·
- κάνω χάρη, βλ. λ. [χάρη](#)·
- κάνω χαρούλες, βλ. λ. χαρούλα·
- κάνω χαρτιά, βλ. λ. [χαρτί](#)·
- κάνω χατίρια (χατιράκια), βλ. λ. [χατίρι](#)·
- κάνω χέρι, (στη γλώσσα του ποδοσφαίρου), βλ. λ. [χέρι](#)·
- κάνω χερικό, βλ. λ. χερικό·
- κάνω χιούμορ, βλ. λ. χιούμορ·
- κάνω χοντρά, βλ. λ. χοντρός·
- κάνω χοντράδες, βλ. λ. χοντράδα·
- κάνω χοντρές πλάκες, βλ. λ. [πλάκα](#)·
- κάνω χοντρό κόλπο, βλ. λ. κόλπο·
- κάνω χοντροκοπιές, βλ. λ. χοντροκοπιά·
- κάνω χουζούρι, βλ. λ. χουζούρι·
- κάνω χουλιαμά, βλ. λ. χουλιαμάς·
- κάνω χουσμέτια, βλ. λ. χουσμέτι·
- κάνω χρέη..., βλ. λ. [χρέος](#)·
- κάνω Χριστούγεννα, βλ. λ. [Χριστούγεννα](#)·

- κάνω χρυσή δουλειά ή κάνω χρυσές δουλειές, βλ. λ. [δουλειά](#).
- κάνω χώρο, βλ. λ. [χώρος](#).
- κάνω ψαχτήρι (κάποιον ή κάποιου), βλ. λ. ψαχτήρι.
- κάνω ψηστήρι, βλ. λ. ψηστήρι.
- κάνω ψιλιά, βλ. λ. [ψιλιά](#).
- κάνω ψυχή, βλ. λ. [ψυχή](#).
- κάνω ψυχικό, βλ. λ. [ψυχικό](#).
- κάτι κάνουμε κι εμείς! έκφραση για να δηλώσουμε με κάποια μετριοφροσύνη πως, σε σύγκριση με κάποιον άλλον, παράγουμε κι εμείς κάποιο ικανοποιητικό έργο ή φέρνουμε κι εμείς κάποια ικανοποιητικά αποτελέσματα σε κάτι: «βλέπω πως έκανες καλή δουλειά. -Κάτι κάνουμε κι εμείς!». Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το ε·
- κάτι τέτοια μου κάνεις και δεν μπορώ να σε ξεχάσω, βλ. λ. [ξεχνώ](#).
- κι εμείς τι ώρες κάνουμε! βλ. λ. [ώρα](#).
- κούφια καρύδια, πίτα δεν κάνουν, βλ. λ. [καρύδι](#).
- κωλοτούμπες στον αέρα να κάνεις! βλ. λ. [κωλοτούμπα](#).
- λέγε λέγε το κοπέλι, κάνει τη γριά και θέλει, βλ. λ. [κοπέλι](#).
- λίγο να κάνεις ότι... ή λίγο να κάνεις πως..., βλ. λ. [λίγος](#).
- λίγο να κάνω ότι... ή λίγο να κάνω πως..., βλ. λ. [λίγος](#).
- μ' έκανε κομμάτια ή μ' έχει κάνει κομμάτια, βλ. λ. [κομμάτι](#).
- μ' έκανε παλαβό ή μ' έχει κάνει παλαβό, βλ. λ. [παλαβός](#).
- μ' έκανε χίλια κομμάτια ή μ' έχει κάνει χίλια κομμάτια, βλ. λ. [κομμάτι](#).
- μάγια σε κάνανε! βλ. λ. μάγια.
- μαθαίνω να κάνω (κάτι), βλ. λ. [μαθαίνω](#).
- μας κάνει απιστίες, βλ. λ. [απιστία](#).
- μας κάνει μούτρα ή μου κάνει μούτρα, βλ. λ. [μούτρο](#).
- μας κάνει το βαρύ ή μου κάνει το βαρύ, βλ. λ. [βαρύς](#).
- μας κάνει το βαρύ κι ασήκωτο ή μου κάνει το βαρύ κι ασήκωτο, βλ. λ. [βαρύς](#).
- μας κάνει το βαρύ πεπόνι ή μου κάνει το βαρύ πεπόνι, βλ. λ. [πεπόνι](#).
- μας κάνει τον δεν ξέρω κι εγώ ποιος είναι! βλ. λ. ποιος.
- μας κάνει τον πολύ, βλ. λ. [πολύς](#).

- μας κάνει τον προφέσορα ή μου κάνει τον προφέσορα, βλ. λ. [προφέσορας](#).
- μας τα 'κανες καρπούζια ή μου τα 'κανες καρπούζια (ενν. τα αρχίδια μου), βλ. λ. [καρπούζι](#).
- μας τα 'κανες κουδούνια ή μου τα 'κανες κουδούνια (ενν. τα αρχίδια μου), βλ. λ. [κουδούνι](#).
- μας τα 'κανες μπαρντάκια ή μου τα 'κανες μπαρντάκια (ενν. τα αρχίδια μου), βλ. λ. μπαρντάκι.
- μας τα 'κανες τσουρέκια ή μου τα 'κανες τσουρέκια, (ενν. τα αρχίδια μου), βλ. λ. [τσουρέκι](#).
- μας το 'κανε χωρίς σάλιο ή μου το 'κανε χωρίς σάλιο, βλ. λ. σάλιο.
- μας την κάνανε μεγάλη! βλ. λ. [μεγάλος](#).
- μαύρα μάτια κάναμε, βλ. λ. [μάτι](#).
- με άνθρωπο που γαμάς τι κουβέντα να κάνεις! βλ. λ. [άνθρωπος](#).
- με κάνει σαν αγγούρι, βλ. λ. αγγούρι.
- με κάνουν άνω κάτω, βλ. λ. άνω.
- με κάνουν ζουπηχτό, βλ. λ. [ζουπηχτός](#).
- με κάνουν μπαλαντέρ, βλ. λ. [μπαλαντέρ](#).
- με την τρελίτσα μου κάνω τη δουλίτσα μου, βλ. λ. [τρελίτσα](#).
- με το φίλο φίλο κάνεις και μ' ένα φίλο τονε χάνεις, βλ. λ. [φίλος](#).
- μη μας το κάνεις αυτό! ή μη μου το κάνεις αυτό! λέγεται ειρωνικά σε κάποιον που απειλεί πως θα αποχωρήσει από την παρέα μας, από την ομήγυρη από τη στιγμή που η απειλή του αυτή μας είναι αδιάφορη: «αν δεν πάμε στο τάδε μπαράκι, εγώ θα φύγω. -Μη μας το κάνεις αυτό!». Ο πλ. και όταν το άτομο μιλάει μόνο για τον εαυτό του.
- μη με κάνεις και κοκκινίζω ή μη με κάνεις να κοκκινίζω, βλ. λ. [κοκκινίζω](#).
- μη με κάνεις κι αμαρτάνω! βλ. λ. αμαρταίνω.
- μην κάνεις έτσι, βλ. λ. [έτσι](#).
- μην κάνεις ζήτημα, βλ. λ. [ζήτημα](#).
- μην κάνεις θέμα, βλ. λ. θέμα.
- μην κάνεις σαν μωρό! βλ. λ. μωρό.
- μην κάνεις σαν παιδί! βλ. λ. [παιδί](#).
- μην κάνεις σκουπίδια! βλ. λ. [σκουπίδι](#).
- μην κάνεις τον κόπο, βλ. λ. [κόπος](#).
- μην το κάνεις (και) δράμα! βλ. λ. δράμα.

- μην το κάνεις κουβέντα, βλ. λ. [κουβέντα](#).
- μην το κάνεις συζήτηση, βλ. λ. συζήτηση.
- μια έτσι να κάνω..., βλ. φρ. ένα έτσι να κάνω.
- μιλάμε για την κατσαρόλα και δεν ξέρουμε ακόμα τι φαγητό θέλουμε να κάνουμε, βλ. λ. [κατσαρόλα](#).
- μου 'καναν κηδεία ή μου 'καναν την κηδεία, βλ. λ. κηδεία.
- μου 'καναν τραπέζι, βλ. λ. [τραπέζι](#).
- μου 'κανε κλικ, βλ. λ. [κλικ](#).
- μου 'κανε τα νεύρα κουρέλι, βλ. λ. [νεύρο](#).
- μου 'κανε τα νεύρα ρετάλι, βλ. λ. [νεύρο](#).
- μου 'κανε τα νεύρα σμπαράλια, βλ. λ. [νεύρο](#).
- μου 'κανε τα νεύρα τιράντες, βλ. λ. [νεύρο](#).
- μου 'κανε τα νεύρα τσίκλα, βλ. λ. [τσίκλα](#).
- μου 'κανε τα νεύρα τσίχλα, βλ. λ. τσίχλα.
- μου 'κανε τα τρία δύο, βλ. λ. [τρία](#).
- μου 'κανε τη ζωή κόλαση, βλ. λ. [ζωή](#).
- μου 'κανε τη ζωή μαύρη, βλ. λ. [ζωή](#).
- μου 'κανε την καρδιά γαρίφαλο, βλ. λ. [καρδιά](#).
- μου 'κανε την καρδιά καρβουνιάρικο, βλ. λ. [καρδιά](#).
- μου 'κανε την καρδιά κομμάτια, βλ. λ. [καρδιά](#).
- μου 'κανε την καρδιά μαύρη, βλ. λ. [καρδιά](#).
- μου 'κανε την καρδιά μπαζέ, βλ. λ. [καρδιά](#).
- μου 'κανε την καρδιά περιβόλι, βλ. λ. [καρδιά](#).
- μου 'κανε την καρδιά τριαντάφυλλο, βλ. λ. [καρδιά](#).
- μου 'κανε το βίο αβίωτο, βλ. λ. [βίος](#).
- μου 'κανε το κεφάλι καζάνι, βλ. λ. [κεφάλι](#).
- μου 'κανε το κεφάλι κουδούνι, βλ. λ. [κεφάλι](#).
- μου 'κανε το μυαλό κουρκούτι, βλ. λ. [μυαλό](#).
- μου κάνει αναφορά, βλ. λ. αναφορά.

- μου κάνει αντίποινα, βλ. λ. [αντίποινα](#).
- μου κάνει αντιπολίτευση, βλ. λ. [αντιπολίτευση](#).
- μου κάνει αντίπραξη, βλ. λ. αντίπραξη.
- μου κάνει απιστίες, βλ. λ. [απιστία](#).
- μου κάνει εντύπωση, βλ. λ. [εντύπωση](#).
- μου κάνει ευχαρίστηση, βλ. λ. [ευχαρίστηση](#).
- μου κάνει κάπως, (στη νεοαργκό) βλ. λ. κάπως.
- μου κάνει κέφι, βλ. λ. [κέφι](#).
- μου κάνει κήρυγμα, βλ. λ. κήρυγμα.
- μου κάνει κικιρίκου (ενν. ο πούτσος, ο ψώλος, η πούτσα, η ψωλή, το πέος, το καυλί), βλ. λ. κικιρίκου.
- μου κάνει κόπο, βλ. λ. [κόπος](#).
- μου κάνει κούκου (ενν. ο πούτσος, ο ψώλος, η πούτσα, η ψωλή, το πέος, το καυλί), βλ. λ. κούκου.
- μου κάνει κουράγιο (κάποιος), βλ. λ. [κουράγιο](#).
- μου κάνει όρεξη (κάτι), βλ. λ. [όρεξη](#).
- μου κάνει χαρά, βλ. λ. [χαρά](#).
- μου κάνει ψυχρό πόλεμο, βλ. λ. [πόλεμος](#).
- μου κάνουν τηλέφωνο, βλ. λ. τηλέφωνο.
- μου τα 'κανε αέρα (ενν. τ' αρχίδια μου), βλ. λ. [αέρας](#).
- μου την έκανε τη δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).
- μου 'χει κάνει άσπρα τα μαλλιά, βλ. λ. [μαλλί](#).
- μου 'χει κάνει μαύρη την καρδιά, βλ. λ. [καρδιά](#).
- μπορούμε να κάνουμε κι αλλιώς; ή μπορώ να κάνω κι αλλιώς; βλ. λ. [αλλιώς](#).
- να, κάνει η σούφρα σου! βλ. λ. [σούφρα](#).
- να, κάνει ο κώλος σου! βλ. λ. [κώλος](#).
- να, κάνει το κωλαράκι σου! βλ. λ. [κωλαράκι](#).
- να, κάνει το μάτι του! βλ. λ. [μάτι](#).
- να, κάνει το μουνάκι σου! βλ. λ. [μουνάκι](#).
- να, κάνει το μουνί σου! βλ. λ. [μουνί](#).

- να, κάνει το πουλάκι σου! βλ. λ. [πουλάκι](#).
- να κάνεις, να ράνεις, λέγεται στην περίπτωση που, εκτός από αυτά που μας ανέφερε κάποιος πως πρέπει να κάνει, υπάρχουν και άλλα πολλά: «αύριο έχω πολλά τρεχάματα, γιατί πρέπει να πάω να πληρώσω τη Δ.Ε.Η., τον Ο.Τ.Ε., να πάω να πληρώσω την κάρτα μου στην τράπεζα, να βγω στην αγορά, να κάνεις, να ράνεις, να δω τι θα πρωτοπρολάβω!»·
- να μην προλάβω να κάνω ένα βήμα, βλ. λ. [βήμα](#).
- να πα(ς) να κάνεις μπάνιο! βλ. λ. [μπάνιο](#).
- ο βλάκας μπορεί να σου κάνει μεγαλύτερο κακό από έναν κακό, βλ. λ. [βλάκας](#).
- ο γάιδαρος κάνει τη δουλειά κι ο αγωγιάτης παίρνει τα λεφτά, βλ. λ. [δουλειά](#).
- ο Θεός να κάνει το θαύμα του! βλ. λ. [Θεός](#).
- ο Θεός να το κάνει..., βλ. λ. [Θεός](#).
- ο Θεός να τον κάνει..., βλ. λ. [Θεός](#).
- οι καλοί λογαριασμοί κάνουν τους καλούς τους φίλους, βλ. λ. [λογαριασμός](#).
- όλα τα στραβά καρβέλια η στραβή πινακωτή τα κάνει, βλ. λ. [πινακωτή](#).
- όλες οι μέλισσες δεν κάνουν μέλι, βλ. λ. [μέλι](#)σσα.
- όπως και να το κάνουμε, βλ. λ. [όπως](#).
- όπως τα 'κανες, τώρα φά' τα, βλ. λ. τρώγω.
- όσα δε φτάνει η αλεπού τα κάνει κρεμαστάρια, βλ. λ. [αλεπού](#).
- όσο κι αν αδυνατίσει το βουβάλι, πάλι για ένα βόδι κάνει, βλ. λ. [βουβάλι](#).
- όταν οι άνθρωποι κάνουν σχέδια, ο Θεός γελάει, βλ. λ. [Θεός](#).
- όταν πεινάει η αλεπού, κάνει πως κοιμάται, βλ. λ. [αλεπού](#).
- ό,τι θέλει ας κάνει ή ό,τι θέλει να κάνει, ας κάνει, βλ. λ. [ό,τι](#).
- ό,τι και να κάνεις, βλ. λ. [ό,τι](#).
- ό,τι και να του κάνεις, βλ. λ. [ό,τι](#).
- ό,τι και να κάνεις τη μύγα, στα σκατά θα πάει, βλ. λ. [μύγα](#).
- ούτε το διάβολο να δεις ούτε το σταυρό σου να κάνεις, βλ. λ. [διάβολος](#).
- πάω να κάνω την ανάγκη μου, βλ. λ. [ανάγκη](#).
- πλάκα μας κάνεις; ή πλάκα μου κάνεις; βλ. λ. [πλάκα](#).
- πολλά μου τα 'κανε ή πολλά μου τα 'χει κάνει, βλ. λ. [πολύς](#).

- πόσο κάνει; πόσο κοστίζει; πόσο τιμάται; σε ποια τιμή πουλιέται(:); «πόσο κάνει αυτό το ρολόι;». Συνών. *πόσο έχει; / πόσο πάει(:)*·
- πουλάκια κάνουν τα μάτια σου, βλ. λ. [πουλάκι](#)·
- πώς κάνεις έτσι! βλ. λ. [πώς](#)·
- πώς να το κάνουμε! βλ. λ. [πώς](#)·
- σαν πολλά μας τα 'κανες! ή σαν πολλά μου τα 'κανες! βλ. λ. [πολύς](#)·
- σε κάνει εχθρό του, βλ. λ. εχθρός·
- σε κάνει κοκορικό; (ενν. ο πούτσος, ο ψώλος, η πούτσα, η ψωλή, το πέος, το καυλί), βλ. λ. κοκορικό(!)·
- σκόρδο και νερό, κάνει τον άνθρωπο γερό, βλ. λ. [νερό](#)·
- στου γαϊδάρου το χωριό όλοι κάνουν το γιατρό, βλ. λ. [γάιδαρος](#)·
- στου κασίδη το κεφάλι όλοι κάνουν τον κουρέα, βλ. λ. κασίδης·
- συμβόλαιο κάναμε; βλ. λ. [συμβόλαιο](#)·
- τα βρομισμένα λάχανα κακή σαλάτα κάνουν, βλ. λ. λάχανο·
- τα 'κανα θρύψαλα, βλ. λ. [θρύψαλο](#)·
- τα 'κανα νιανιά, βλ. λ. [νιανιά](#)·
- τα 'κανα στιφάδο, βλ. λ. [στιφάδο](#)·
- τα 'κανε ή τα 'χει κάνει, βλ. φρ. τα 'κανε απάνω του. (Τραγούδι: έπιασα και το δρεπάνι και ο Χάρος τα 'χει **κάνει**. Τι ψυχή θα παραδώστε; Όλα δω θα τ'α πληρώστε)·
- τα 'κανε απάνω του, βλ. λ. [απάνω](#)·
- τα 'κανε απάνω του απ' τη χαρά του, βλ. λ. [χαρά](#)·
- τα 'κανε απάνω του απ' το φόβο του, βλ. λ. φόβος·
- τα 'κανε ομελέτα, βλ. λ. ομελέτα·
- τα 'κανε παστίτσιο, βλ. λ. [παστίτσιο](#)·
- τα 'κανε σαν τα μούτρα του, βλ. λ. [μούτρο](#)·
- τα 'κανε σαν τον κώλο του, βλ. λ. [κώλος](#)·
- τα 'κανε στο βρακί του ή τα 'κανε στα βρακιά του, βλ. λ. [βρακί](#)·
- τα 'κανε στο σώβρακο ή τα 'κανε στα σώβρακά του, βλ. λ. σώβρακο·
- τα 'κανε φουρφούρι (ενν. τα λεφτά), βλ. λ. [φουρφούρι](#)·
- τα κάνει ακόμη απάνω του, βλ. λ. [απάνω](#) του·

- τα κάνει ακόμη στο βρακί του, βλ. λ. [βρακί](#).
- τα κάνει μασούρι, βλ. λ. [μασούρι](#).
- τα κάνει με ουρές και με κεφάλια, βλ. λ. [κεφάλι](#).
- τα κάνω, αφοδεύω, ενεργούμαι: «πήγε γρήγορα στην τουαλέτα να τα κάνει, γιατί τον έπιασε κόψιμο».
- τα κάνω αβγοτάραχο, βλ. λ. αβγοτάραχο.
- τα κάνω αλιάδα, βλ. λ. [αλιάδα](#).
- τα κάνω αλώνι, βλ. λ. [αλώνι](#).
- τα κάνω ανάστα ή τα κάνω ανάστα ο Κύριος, βλ. λ. ανάστα.
- τα κάνω άνω κάτω, βλ. λ. άνω.
- τα κάνω αρένα, βλ. λ. [αρένα](#).
- τα κάνω άρτζι μπούρτζι (και λουλάς) βλ. λ. άρτζι μπούρτζι.
- τα κάνω βίδες, βλ. λ. [βίδα](#).
- τα κάνω γαργάρα (ενν. τα χρήματα), βλ. λ. [γαργάρα](#)².
- τα κάνω γι' άλλα, βλ. λ. άλλος.
- τα κάνω γιάγμα, βλ. λ. [γιάγμα](#).
- τα κάνω γιάλλα, βλ. λ. γιάλλα.
- τα κάνω γιαπί, βλ. λ. γιαπί.
- τα κάνω γυαλιά καρφιά, βλ. λ. [γυαλί](#).
- τα κάνω Δευτέρα Παρουσία, βλ. λ. [Δευτέρα](#) Παρουσία.
- τα κάνω θάλασσα, βλ. λ. [θάλασσα](#).
- τα κάνω ιμάμ μπαϊλντί, βλ. λ. ιμάμ μπαϊλντί.
- τα κάνω καπάκι ή τα κάνω καπάκια, βλ. λ. καπάκι.
- τα κάνω κοκορέτσι (ενν. τα πούλια μου), βλ. λ. [κοκορέτσι](#).
- τα κάνω κολυμπηθρόξυλο, βλ. λ. [κολυμπηθρόξυλο](#).
- τα κάνω κομπόστα, βλ. λ. κομπόστα.
- τα κάνω κουβέρτα, βλ. λ. [κουβέρτα](#).
- τα κάνω κουκούλα, βλ. λ. [κουκούλα](#).
- τα κάνω κουλουβάχατα, βλ. λ. [κουλουβάχατα](#).

- τα κάνω κώλο(ς), βλ. λ. [κώλος](#).
- τα κάνω λαμπόγυαλο, βλ. λ. λαμπόγυαλο.
- τα κάνω λιάδα, βλ. λ. λιάδα.
- τα κάνω λιανά, βλ. λ. λιανός.
- τα κάνω λίμπα, βλ. λ. λίμπα.
- τα κάνω μάλε βράσε, βλ. λ. μάλε βράσε.
- τα κάνω μαλλιά κουβάρια, βλ. λ. [μαλλί](#).
- τα κάνω μαμούκαλα, βλ. λ. [μαμούκαλα](#).
- τα κάνω μανέστρα, βλ. λ. [μανέστρα](#).
- τα κάνω μαντάρα, βλ. λ. [μαντάρα](#).
- τα κάνω μουνί, βλ. λ. [μουνί](#).
- τα κάνω μουνί καλλιγραφίας, βλ. λ. [μουνί](#).
- τα κάνω μουνί καπέλο, βλ. λ. [μουνί](#).
- τα κάνω μούσκεμα, βλ. λ. [μούσκεμα](#).
- τα κάνω μουσκίδι, βλ. λ. [μουσκίδι](#).
- τα κάνω μούτι, βλ. λ. μούτι.
- τα κάνω μπάχαλο, βλ. λ. μπάχαλο.
- τα κάνω μπίλιες, βλ. λ. μπίλια.
- τα κάνω μπουρδέλο, βλ. λ. μπουρδέλο.
- τα κάνω μύλο(ς), βλ. λ. μύλος.
- τα κάνω όλα Ανάσταση, βλ. λ. [Ανάσταση](#).
- τα κάνω όλα γη(ς) Μαδιάμ, βλ. λ. γη.
- τα κάνω όλα γιάγμα, βλ. λ. [γιάγμα](#).
- τα κάνω όλα κεραμιδαριό, βλ. λ. [κεραμιδαριό](#).
- τα κάνω όλα ρημαδιό, βλ. λ. ρημαδιό.
- τα κάνω όλα στάχτη, βλ. λ. [στάχτη](#).
- τα κάνω όλα στάχτη και μπούλμπερη, βλ. λ. [στάχτη](#).
- τα κάνω όλα στο εντάξει, βλ. λ. εντάξει.

- τα κάνω όλα χαλάστρα, βλ. λ. [χαλάστρα](#).
- τα κάνω παντελόνια (ενν. τα πούλια μου), βλ. λ. παντελόνη.
- τα κάνω παπάρα, βλ. λ. παπάρα.
- τα κάνω πιάτα (ενν. τα λεφτά μου), βλ. λ. [πιάτο](#).
- τα κάνω πλακάκια, βλ. λ. [πλακάκι](#).
- τα κάνω ρημάδι ή τα κάνω ρημάδια, βλ. λ. [ρημάδι](#).
- τα κάνω ρόιδο, βλ. λ. ρόιδο.
- τα κάνω σαλάτα, βλ. λ. [σαλάτα](#).
- τα κάνω σαν της γριάς το μαλλί ή τα κάνω σαν της γριάς τα μαλλιά, βλ. λ. [μαλλί](#).
- τα κάνω σαν της τρελής το μαλλί ή τα κάνω σαν της τρελής τα μαλλιά, βλ. λ. [μαλλί](#).
- τα κάνω σκατά, βλ. λ. [σκατά](#).
- τα κάνω σκατά κι απόσκατα, βλ. λ. [σκατά](#).
- τα κάνω σκατά ολέ, βλ. λ. [σκατά](#).
- τα κάνω σκατέ ολέ, βλ. λ. σκατέ.
- τα κάνω σκόνη, βλ. λ. [σκόνη](#).
- τα κάνω σκούπα, βλ. λ. σκούπα.
- τα κάνω σμπαράλια, βλ. λ. σμπαράλια.
- τα κάνω σουβλάκι (ενν. τα πούλια μου), βλ. λ. σουβλάκι.
- τα κάνω σούπα, βλ. λ. [σούπα](#).
- τα κάνω σούρδου μπούρδου, βλ. λ. σούρδου μπούρδου.
- τα κάνω στάχτη, βλ. λ. [στάχτη](#).
- τα κάνω στραπατσάδα, βλ. λ. [στραπατσάδα](#).
- τα κάνω στραπάτσο, βλ. λ. στραπάτσο.
- τα κάνω συντρίμια, βλ. λ. συντρίμμι.
- τα κάνω ταραμά, βλ. λ. [ταραμάς](#).
- τα κάνω ταραμοσαλάτα, βλ. λ. [ταραμοσαλάτα](#).
- τα κάνω τάτση μήτση κώτση, βλ. λ. [τάτση μήτση κώτση](#).
- τα κάνω το μουνί του μουνιού, βλ. λ. [μουνί](#).

- τα κάνω τουρλού, βλ. λ. [τουρλού](#).
- τα κάνω τουρλού τουρλού Αγκόπ, βλ. λ. [τουρλού](#).
- τα κάνω τουρλού τουρλού μανιφατούρα, βλ. λ. [τουρλού](#).
- τα κάνω τουρσί, βλ. λ. [τουρσί](#).
- τα κάνω φραγκοδίφραγκα, βλ. λ. [φραγκοδίφραγκα](#).
- τα κάνω φύλλο και φτερό, βλ. λ. φύλλο.
- τα κάνω χάλια, βλ. λ. χάλια.
- τα κάνω ψιλιά, βλ. λ. [ψιλιά](#).
- τα μάτια μου κάνουν πουλάκια, βλ. λ. [μάτι](#).
- τα ράσα δεν κάνουν τον παπά, βλ. λ. [ράσο](#).
- τέτοιος είναι, τέτοια κάνει, βλ. λ. [τέτοιος](#).
- την έκανα ή την κάναμε, πέτυχα απόλυτα, μου συνέβη κάτι πάρα πολύ ευχάριστο: «αγόρασα ένα λαχείο και την έκανα», δηλ. κέρδισα συνήθως τον πρώτο αριθμό. Ο πλ. και όταν το άτομο μιλάει μόνο για τον εαυτό του· βλ. και φρ. την κάνω.
- την έκανα (ενν. τη ζημιά, τη βλακεία, τη μαλακία, την κοτσάνα), διέπραξα σοβαρό λάθος ή σφάλμα: «όλα καλά, αλλά σ' αυτό το σημείο την έκανες || δε φτάνει που την έκανες, ζητάς και τα ρέστα από πάνω!»· βλ. και φρ. την κάνω.
- την έκανα από κούπες, βλ. λ. κούπα.
- την έκανα δική μου, βλ. λ. [δικός](#).
- την έκανα και βόγκηξε ή την έκανα να βογκήξει, βλ. λ. βογκώ.
- την έκανα κρίση, βλ. λ. [κρίση](#).
- την έκανα λαμόγια τη δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).
- την έκανα λάμπα, βλ. λ. λάμπα.
- την έκανα λαχείο, βλ. λ. λαχείο.
- την έκανα λώλα, βλ. λ. λώλα.
- την έκανα νταντέλα, βλ. λ. [νταντέλα](#).
- την έκανα τέζα (ενν. την κοιλιά μου), βλ. λ. τέζα.
- την έκανα τζαζ, βλ. λ. τζαζ.
- την έκανα τζαζ μπαντ, βλ. λ. [τζαζ μπαντ](#).
- την έκανα τη στραβή, βλ. λ. στραβός.

- την έκανα την κουτσή, βλ. λ. κουτσός·
- την έκανα τσίτα, βλ. λ. [τσιτά](#)·
- την έκανε μ' ελαφρά πηδηματάκια, βλ. λ. [πηδηματάκι](#)·
- την έκανε με πλάγια πηδηματάκια, βλ. λ. [πηδηματάκι](#)·
- την έκανε παιχνίδι (παιχνιδάκι) στα χέρια του, βλ. λ. [παιχνίδι](#)·
- την κάνει τη δουλειά, (και για τα δυο φύλα), βλ. λ. [δουλειά](#)·
- την κάνει τη δουλειά του (της), βλ. λ. [δουλειά](#)·
- την κάνει τη δουλειά χαμαλίκι, βλ. λ. [δουλειά](#)·
- την κάνω, **α.** πετυχαίνω κοινωνικά ή οικονομικά, αποκτώ απρόσμενα πολλά χρήματα: «όταν κάποια στιγμή την κάνουν στη ζωή τους κάποιοι, τότε ξεχνούν από πού ξεκίνησαν! || την έκανε ο τυχεράκις, γιατί ήταν ο μοναδικός τυχερός στο τζόκερ». **β.** αποχωρώ, φεύγω: «μάγκες, εγώ την κάνω για το σπίτι». (Λαϊκό τραγούδι: με άλλη ξεμυαλιστήκες γι' αυτό και μου **την κάνεις**,μα προτιμώ το χωρισμό παρά να με πεθάνεις). **γ.** φεύγω απαραίτητος, εξαφανίζομαι: «πρέπει να την κάνεις με τρόπο, γιατί έρχονται να σε πιάσουν οι μπάτσοι»· βλ. και φρ. την έκανα·
- την κάνω αλεπουδόπουλος, βλ. λ. αλεπουδόπουλος·
- την κάνω γαργάρα (ενν. τη γλώσσα μου), βλ. λ. [γαργάρα](#)²·
- την κάνω γαργάρα (ενν. την είδηση, την πληροφορία), βλ. λ. [γαργάρα](#)²·
- την κάνω γούστο, (για άντρες) βλ. λ. [γούστο](#)·
- την κάνω γυναίκα, (για άντρες) βλ. λ. [γυναίκα](#)·
- την κάνω γυναίκα μου, (για άντρες) βλ. λ. [γυναίκα](#)·
- την κάνω καραμέλα, βλ. λ. καραμέλα·
- την κάνω κατσαμάκι, βλ. λ. κατσαμάκι·
- την κάνω κατσικά, βλ. λ. [κατσικά](#)·
- την κάνω κέφι, (για άντρα) βλ. λ. [κέφι](#)·
- την κάνω κοπάνα, βλ. λ. [κοπάνα](#)·
- την κάνω κόσκινο, (για γυναίκες) βλ. λ. κόσκινο·
- την κάνω λαμόγια, βλ. λ. λαμόγια·
- την κάνω μαστίχα, βλ. λ. [μαστίχα](#)·
- την κάνω μητέρα, (για άντρες), βλ. λ. μητέρα·
- την κάνω μπαλόνη (ενν. την κοιλιά μου), βλ. λ. μπαλόνη·

- την κάνω μπόμπα, βλ. λ. [μπόμπα](#).
- την κάνω να πάει ραβάνι, (για γυναίκες) βλ. λ. ραβάνι.
- την κάνω νταούλι, βλ. λ. νταούλι.
- την κάνω ντουντούκα, βλ. λ. [ντουντούκα](#).
- την κάνω νυφίτσα, βλ. λ. νυφίτσα.
- την κάνω πάσα, βλ. λ. πάσα.
- την κάνω πέρα, βλ. λ. πέρα.
- την κάνω πουλόπουλος, βλ. λ. [πουλόπουλος](#).
- την κάνω πρασινάδα, βλ. λ. πρασινάδα.
- την κάνω σακούλα, βλ. λ. σακούλα.
- την κάνω σαμπρέλα, βλ. λ. [σαμπρέλα](#).
- την κάνω σουβλάκι, βλ. λ. σουβλάκι.
- την κάνω σπαγάνι, βλ. λ. σπαγάνι.
- την κάνω ταράτσα, βλ. λ. ταράτσα.
- την κάνω τζας, βλ. λ. τζας.
- την κάνω τούμπανο, βλ. λ. [τούμπανο](#).
- την κάνω τούρλα, βλ. λ. τούρλα.
- την κάνω τσίου, βλ. λ. τσίου.
- την κάνω χάπατις, βλ. λ. χάπατις.
- την κάνω ψώνιο, βλ. λ. [ψώνιο](#).
- της έκανα τη ζημιά ή της την έκανα τη ζημιά, βλ. λ. [Ζημιά](#).
- της έκανα το θήτα φι, βλ. λ. [θήτα](#).
- της έκανε ανήθικες προτάσεις, (για άντρες) βλ. λ. [πρόταση](#).
- της έκανε το χουνέρι ή της το 'κανε το χουνέρι, βλ. λ. χουνέρι.
- της κάνω διάγνωση, βλ. λ. διάγνωση.
- της κάνω κουπεπέ, βλ. λ. [κουπεπέ](#).
- της (του) κάνω ματάκι, βλ. λ. [ματάκι](#).
- της (του) κάνω μάτι, βλ. λ. [μάτι](#).

- της κάνω ματιά, βλ. λ. [ματιά](#).
- της κάνω μπαντανά, βλ. λ. [μπαντανάς](#).
- της κάνω νταχτιρντί ή της κάνω νταχτιρντί και νταχτιρντό, βλ. λ. [νταχτιρντί](#).
- της κάνω πρόταση, (για άντρες)βλ. λ. [πρόταση](#).
- της κάνω πρόταση γάμου, (για άντρες) βλ. λ. [γάμος](#).
- της κάνω στενή πολιορκία, βλ. λ. [πολιορκία](#).
- της κάνω στενό μαρκάρισμα, βλ. λ. [μαρκάρισμα](#).
- της την έκανα μπαλόني (ενν. την κοιλιά της), βλ. λ. μπαλόني.
- της την έκανα μπουμπάρι (ενν. την κοιλιά της), βλ. λ. μπουμπάρι.
- της την έκανα νταούλι (ενν. την κοιλιά της), βλ. λ. νταούλι.
- της την έκανα σαμπρέλα (ενν. την κοιλιά της), βλ. λ. [σαμπρέλα](#).
- της την έκανα τη δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).
- της την έκανα την πράξη, βλ. λ. πράξη.
- της την έκανα τούμπανο (ενν. την κοιλιά της), βλ. λ. [τούμπανο](#).
- της το 'κανα, της επέβαλλα τη σεξουαλική πράξη: «την παρέσυρα στην γκαρσονιέρα μου και της το 'κανα».
- της (του) τον έκανα χουνί, βλ. λ. χουνί.
- τι διαφορά κάνει; βλ. λ. [διαφορά](#).
- τι δουλειά έχει να κάνει ο φάντης με το ρετσινόλαδο, βλ. λ. [δουλειά](#).
- τι δουλειά κάνεις; βλ. λ. [δουλειά](#).
- τι έκανε λέει; έκφραση απορίας, έκπληξης ή δυσaréσκειας, όταν μαθαίνουμε πως κάποιος έκανε ή είπε κάτι, συνήθως σε βάρος μας, που δεν το περιμέναμε ή που μας δυσareσει και που δεν μπορούμε να το πιστέψουμε ή να το επιτρέψουμε: «έμαθες πως ο τάδε αγόρασε καινούριο αυτοκίνητο; -Τι έκανε λέει; Αυτός δεν είχε να φάει! || έμαθες πως ο τάδε σε κατηγορήσε; -Τι έκανε λέει; Μα αυτός είναι φίλος μου! || θα πεταχτώ για λίγο μέχρι το σπίτι μου. -Τι έκανε λέει; Ποιος σου 'δωσε την άδεια;». Συνών. τι έγινε λέει(;).
- τι έχει να κάνει; βλ. λ. [έχω](#).
- τι έχει να κάνει αυτό; βλ. λ. [αυτός](#).
- τι έχει να κάνει αυτός; βλ. λ. [αυτός](#).
- τι έχει να κάνει ο φάντης με το ρετσινόλαδο; βλ. λ. [φάντης](#).
- τι έχω να κάνω εγώ με...; δεν έχω καμιά σχέση εγώ με..., είμαι άσχετος εγώ με...: «απ' ό,τι μάθαμε, πήρες κι εσύ μέρος στη ληστεία. -Τι έχω να κάνω εγώ μ' αυτά που λέτε; Την εποχή αυτή έλειπα στο εξωτερικό».

- τι ήθελα και το 'κανα; βλ. λ. θέλω·
- τι θα κάνω εγώ με σένα, βλ. λ. [εγώ](#)·
- τι και τι δεν κάνω (για) να... βλ. φρ. και τι δεν κάνω (για) να(...)
- τι καιρό κάνει εκεί πάνω; βλ. λ. [καιρός](#)·
- τι καιρό φυσάει; βλ. λ. [καιρός](#)·
- τι κάνει η αφεντιά σου; βλ. λ. [αφεντιά](#)·
- τι κάνει νιάου νιάου στα κεραμίδια! βλ. λ. κεραμίδι·
- τι κάνει ο άλλος! βλ. λ. άλλος
- τι κάνει ο άνθρωπος! βλ. λ. [άνθρωπος](#)·
- τι κάνει ο δικός σου! βλ. λ. [δικός](#)·
- τι κάνει ο Θεός, όταν έχει κέφια! βλ. λ. [Θεός](#)·
- τι κάνει ο κόπος σου; βλ. λ. [κόπος](#)·
- τι κάνει το άτομο! βλ. λ. άτομο·
- τι κάνει το πρόσωπο! βλ. λ. πρόσωπο·
- τι κάνεις; **α.** ποιο είναι το επάγγελμά σου(;): «εγώ είμαι δικηγόρος, εσύ τι κάνεις;». **β.** με τι καταγίνεσαι, με τι είσαι αυτή τη στιγμή απασχολημένος(;): «τι κάνεις νυχτιάτικα στην αυλή;»· βλ. και φρ. τι κάνεις; ή τι κάνουμε(;)
- τι κάνεις; ή τι κάνουμε; έκφραση χαιρετισμού με παράλληλη ένδειξη ενδιαφέροντος για την υγεία, την ψυχολογική διάθεση ή για την πορεία των πραγμάτων κάποιου. (Τραγούδι: καλημέρα, **τι κάνεις**, να 'σαι πάντα καλά). Ο πλ. και όταν απευθυνόμαστε σε ένα μόνο άτομο· βλ. και φρ. *έι, τι κάνεις(!)*·
- τι κάνεις Γιάννη; -Κουκιά σπέρνω, βλ. λ. Γιάννης·
- τι κάνεις, σκάβεις; βλ. λ. [σκάβω](#)·
- τι μου κάνεις! έκφραση με την οποία προσπαθούμε να δώσουμε σε κάποιον να καταλάβει πως μας φέρνει σε δύσκολα θέση: «θα 'ρθεις αύριο να με βοηθήσεις στη μετακόμιση που θα κάνω; -Τι μου κάνεις! Σκόπευα να πάω εκδρομή με την οικογένειά μου || θα πάρετε ακόμα ένα φοντάν; -Τι μου κάνετε! Θα χαλάσω τη δίαιτά μου». (Λαϊκό τραγούδι: *μ' έχουν πληροφορήσει πως άλλον αγαπάς· κακούργα, **τι μου κάνεις**; με σφάζεις, με πονάς*). Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το *αχ* και κλείνει με το *τώρα*·
- τι 'ν' αυτά που κάνεις; βλ. λ. [αυτός](#)·
- τι να κάνουμε, έκφραση που δηλώνει αποδοχή μιας δύσκολης περίπτωσης ή κατάστασης από τη στιγμή που αδυνατούμε να αλλάξουμε την κακή φορά που έχουν πάρει τα πράγματα, ή αδιαφορία. Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το *και* ή το *ε* και κλείνει με το *τώρα* ή το *δηλαδή*. Είναι και φορές που συνεχίζουμε με υποτιθέμενη ενέργειά μας: «δεν έχουμε φέτος λεφτά για διακοπές. -Και τι να κάνουμε τώρα, κλέφτες να γίνουμε; || έφυγαν πέντε εργάτες απ' τη δουλειά. -Ε και τι να κάνουμε δηλαδή, να τους φέρουμε με το ζόρι πίσω;». Ο πλ. και όταν το άτομο μιλάει μόνο για τον εαυτό του·

- τι να πά(με) να κάνουμε; δεν υπάρχει λόγος ή κάποιο ενδιαφέρον, για να πάμε στο μέρος που μας προτείνει κάποιος: «πάμε μια βόλτα απ' το μπαράκι; -Τι να πα' να κάνουμε; Όλο οι ίδιοι και οι ίδιοι»·
- τι να σου κάνει κι αυτός, έκφραση συμπάθειας σε άτομο που, λόγω της θέσης του, της κατάστασής του ή των μειωμένων ικανοτήτων ή άλλων δυνατοτήτων του, δεν μπορεί να αντεπεξέλθει ικανοποιητικά σε κάτι: «αγωνίζεται να θρέψει εβδομημερή οικογένεια, όμως ένας άνθρωπος τι να σου κάνει κι αυτός»·
- τι να σου κάνω κι εγώ, δεν υπήρχε περίπτωση, δεν είχα τη δυνατότητα να ενεργήσω διαφορετικά: «ήθελα πάρα πολύ να τον βοηθήσω, αλλά τι να σου κάνω κι εγώ, αφού δεν είχα να του δώσω ένα τόσο μεγάλο ποσό || τον χτυπούσαν αλύπητα, αλλά τι να σου κάνω κι εγώ, απ' τη στιγμή που ήταν επτά νοματαίοι κι εγώ ήμουν μονάχος». (Λαϊκό τραγούδι: με τις γυναίκες όλου του κόσμου κι αν τραβιέσαι, σε μένα όμως άσ' τις φιγούρες και μην κουνιέσαι, γιατί το ξέρω στην αγκαλιά πως θα πέσω. **Τι να σου κάνω**, δε θα μπορέσω, δε θα μπορέσω)·
- τι να του κάνει του βρεγμένου η βροχή! βλ. λ. [βροχή](#)·
- τι να του κάνουμε τώρα, να του πάρουμε το κεφάλι; βλ. λ. [κεφάλι](#)·
- τι σου κάνω τώρα, μάνα μου! αντρική κυρίως έκφραση, που απευθύνεται επανειλημμένα σε γυναίκα κατά την επιβολή της σεξουαλικής πράξης, για να τονίσει περισσότερο την κυριαρχία του αρσενικού πάνω στο θηλυκό. Συνήθως προτάσσεται το *πες μου*. Την τελευταία εικοσαετία ακούγεται και από τη γυναίκα·
- τι στ' ανάθεμα κάνεις! βλ. λ. [ανάθεμα](#)·
- τι στα κομμάτια κάνεις! βλ. λ. [κομμάτι](#)·
- τι στην ευχή κάνεις! βλ. λ. ευχή·
- τι στην οργή κάνεις! βλ. λ. οργή·
- τι στο δαίμονα κάνεις! βλ. λ. [δαίμονας](#)·
- τι στο διάβολο κάνεις! βλ. λ. [διάβολος](#)·
- τι στο καλό κάνεις! βλ. λ. [καλός](#)·
- τι στον κόρακα κάνεις! βλ. λ. [κόρακας](#)·
- τι το κάναμε δηλαδή, έκφραση αγανάκτησης σε άτομο που ξεπερνά κάθε τόσο τα επιτρεπτά όρια: «τον εξυπηρέτησα μια φορά και από τότε έρχεται κάθε τόσο για νέες εξυπηρετήσεις, τι το κάναμε δηλαδή»·
- τι το λες και δεν το κάνεις; βλ. λ. [λέω](#)·
- τι του κάνεις τώρα! βλ. λ. τώρα·
- τι ώρες κάνει; βλ. λ. [ώρα](#)·
- το βαθύ ποτάμι, κρότο δεν κάνει, βλ. λ. ποτάμι·
- το ίδιο μου κάνει, βλ. λ. ίδιος·
- το 'κανα από αντίδραση, βλ. λ. αντίδραση·
- το 'κανα βουτηχτό, βλ. λ. [βουτηχτός](#)·
- το 'κανα ένα μάτσο σίδερα, βλ. λ. σίδερο·

- το 'κανα ζούλα, βλ. λ. ζούλα·
- το 'κανα κλύσμα, βλ. λ. [κλύσμα](#)·
- το 'κανα κώλο(ς) βλ. λ. [κώλος](#)·
- το 'κανα μουνί, βλ. λ. [μουνί](#)·
- το 'κανα μουνί καλλιγραφίας, βλ. λ. [μουνί](#)·
- το 'κανα μουνί καπέλο, βλ. λ. [μουνί](#)·
- το 'κανα νιανιά, βλ. λ. [νιανιά](#)·
- το 'κανα σε μια στιγμή αδυναμίας, βλ. λ. αδυναμία·
- το 'κανα στέκι, βλ. λ. στέκι·
- το 'κανα τσιγαρόχαρτο, βλ. λ. [τσιγαρόχαρτο](#)·
- το 'κανα τιμμητό, βλ. λ. [τιμμητός](#)·
- το κάναμε αμέρικαν μπαρ, βλ. λ. μπαρ·
- το κάναμε αντάρτικο, βλ. λ. [αντάρτικο](#)·
- το κάναμε επάγγελμα, βλ. λ. επάγγελμα·
- το κάναμε καφενείο, βλ. λ. καφενείο·
- το κάναμε μόδα! βλ. λ. μόδα·
- το κάναμε Σικάγο, βλ. λ. Σικάγο·
- το κάναμε τσίρκο, βλ. λ. [τσίρκο](#)·
- το 'καναν ή το κάνανε, (για ερωτικά ζευγάρια) επιδόθηκαν στην ερωτική πράξη, συνουσιάστηκαν: «κλείστηκαν στο δωμάτιο, κλειδώθηκαν και το 'καναν με την ησυχία τους»·
- το 'κανε αεριοθούμενο (ενν. το αυτοκίνητό του), βλ. λ. [αεριοθούμενο](#)·
- το 'κανε αεροπλάνο (ενν. το αυτοκίνητό του), βλ. λ. [αεροπλάνο](#)·
- το 'κανε μαϊμού, βλ. λ. [μαϊμού](#)·
- το 'κανε πάλι το θαύμα του, βλ. λ. [θαύμα](#)·
- το 'κανε πίτα, βλ. λ. πίτα·
- το 'κανε σλόγκαν, βλ. λ. σλόγκαν·
- το 'κανε σύστημα, βλ. λ. σύστημα·
- το 'κανε χαλκομανία, βλ. λ. [χαλκομανία](#)·

- το *κάνει*, (για γυναίκες) δέχεται να υποστεί τη σεξουαλική πράξη: «απ' ό,τι λένε στη γειτονιά της, το κάνει από μικρή». Πρβλ.: *Σαμιώτισσα Σαμιώτισσα, έμαθα πως το κάνεις, όχι από κει που κατουράς, Σαμιώτισσα, αλλ' από κει που κλάνεις*. (Τραγούδι που τραγουδούσαν στους δρόμους τα βράδια οι νεολαίοι της δεκαετίας του 1960, όταν επέστρεφαν ευδιάθετοι από κάποια ταβέρνα)· βλ. και φρ. *το κάνω*·

- το *κάνει* *αλά* *τούρκα*, βλ. λ. *αλά*·

- το *κάνει* *απ' τη ροδέλα*, βλ. λ. [ροδέλα](#)·

- το *κάνει* *απ' την πίσω πόρτα*, βλ. λ. *πόρτα*·

- το *κάνει* *απ' το στόμα*, βλ. λ. *στόμα*·

- το *κάνει* *απ' τον κώλο*, βλ. λ. [κώλος](#)·

- το *κάνει* *από πίσω*, βλ. λ. [πίσω](#)·

- το *κάνει* *αρκαντάν*, βλ. λ. [αρκαντάν](#)·

- το *κάνει* *για τα νεφρά του*, βλ. λ. [νεφρό](#)·

- το *κάνει* *για τη γαλαρία*, βλ. λ. [γαλαρία](#)·

- το *κάνει* *για την εξέδρα*, βλ. λ. [εξέδρα](#)·

- το *κάνει* *για την κερκίδα*, βλ. λ. [κερκίδα](#)·

- το *κάνει* *για τις αμυγδαλιές της*, βλ. λ. [αμυγδαλές](#)·

- το *κάνει* *κάθε δυο και τρεις*, βλ. λ. [κάθε](#)·

- το *κάνει* *ιστορικό γεγονός*, βλ. λ. [γεγονός](#)·

- το *κάνει* *κάθε τρεις και δέκα* ή *το κάνει* *κάθε τρεις και λίγο* ή *το κάνει* *κάθε τρεις και πέντε*, βλ. λ. [κάθε](#)·

- το *κάνει* *και η κουτσή Μαρία*, βλ. λ. [Μαρία](#)·

- το *(τα) κάνει* *και το (τα) ξεκάνει*, **α.** τροποποιεί συνεχώς κάτι: «δε θα τελειώσει ποτέ μ' αυτό το σαλόνι του σπιτιού του, γιατί το κάνει και το ξεκάνει συνεχώς || δε θα τελειώσει ποτέ μ' αυτά τα έπιπλα του σπιτιού του, γιατί τα κάνει και τα ξεκάνει απ' τη μια μέρα στην άλλη». **β.** επαναλαμβάνει συνεχώς το ίδιο πράγμα: «όσο κι αν ορκίζεται πως δε θα ξαναπειί, το κάνει και το ξεκάνει»·

- το *κάνει* *κι από πίσω*, (για γυναίκες) βλ. λ. [πίσω](#)·

- το *κάνει* *με...*, (και για τα δυο φύλα) συνουσιάζεται με... και, κατ' επέκταση, έχει δεσμό με...: «ο τάδε το κάνει με την τάδε || μην την κολλάς, γιατί το κάνει με τον τάδε»·

- το *κάνει* *μόνο από μπρος*, βλ. λ. *μπρος*·

- το *κάνω*, **α.** είμαι άξιος, έχω τη δυνατότητα να αναλάβω κάτι και να το φέρω σε πέρας: «όταν δεν μπορώ να κάνω κάτι, δεν το αναλαμβάνω. **β.** διανύω μια απόσταση: «Θεσσαλονίκη - Αθήνα το κάνω τέσσερις ώρες με τ' αυτοκίνητό μου»· βλ. και φρ. *το κάνει*·

- το *κάνω* *αγγαρεία*, βλ. λ. [αγγαρεία](#)·

- το κάνω ανατολικό ζήτημα, βλ. λ. [ζήτημα](#).
- το κάνω από ευχαρίστηση, βλ. λ. [ευχαρίστηση](#).
- το κάνω βίδες, βλ. λ. [βίδα](#).
- το κάνω βιτρίνα, βλ. λ. [βιτρίνα](#).
- το κάνω βούκινο, βλ. λ. βούκινο.
- το κάνω γαργάρα (ενν. το αντικείμενο), βλ. λ. [γαργάρα](#)².
- το κάνω γαργάρα (ενν. το νέο, το ψέμα), βλ. λ. [γαργάρα](#)².
- το κάνω γι' αστεία ή το κάνω γι' αστείο ή το κάνω στ' αστεία ή το κάνω στ' αστείο, βλ. λ. αστείο.
- το κάνω για γούστο, βλ. λ. [γούστο](#).
- το κάνω για καλαμπούρι, βλ. λ. [καλαμπούρι](#).
- το κάνω (για) κόλπο, βλ. λ. κόλπο.
- το κάνω (για) πλάκα, βλ. λ. [πλάκα](#).
- το κάνω για σπορ, βλ. λ. σπορ.
- το κάνω γούστο, βλ. λ. [γούστο](#).
- το κάνω έναν μεζέ, βλ. λ. μεζές.
- το κάνω ζήτημα, βλ. λ. [ζήτημα](#).
- το κάνω θέμα, βλ. λ. θέμα.
- το κάνω θερινό, βλ. λ. θερινός.
- το κάνω θυσία, βλ. λ. θυσία.
- το κάνω ιστορία, βλ. λ. [ιστορία](#).
- το κάνω και το παρακάνω, είναι πάρα πολύ εύκολο για μένα να κάνω, να πραγματοποιήσω, να φέρω σε πέρας αυτό που μου αναθέτει κάποιος: «απ' τη στιγμή που μπόρεσε να το κάνει ο τάδε, τότε κι εγώ το κάνω και το παρακάνω». Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το ουσου και παρατηρείται κίνηση, με την οποία το χέρι κάνει μπροστά στο στήθος αόριστους κύκλους.
- το κάνω καλοκαιρινό, βλ. λ. [καλοκαιρινός](#).
- το κάνω καραμέλα, βλ. λ. καραμέλα.
- το κάνω κατάπλασμα, βλ. λ. κατάπλασμα.
- το κάνω κέφι, βλ. λ. [κέφι](#).
- το κάνω κλύσμα, βλ. λ. [κλύσμα](#).

- το κάνω κόλπο, βλ. λ. κόλπο·
- το κάνω κόσκινο, βλ. λ. κόσκινο·
- το κάνω κουβέρτα, βλ. λ. [κουβέρτα](#)·
- το κάνω κυπριακό ζήτημα, βλ. λ. [ζήτημα](#)·
- το κάνω κωλοσφούγγι, βλ. λ. κωλοσφούγγι·
- το κάνω λαμπίκος, βλ. λ. λαμπίκος·
- το κάνω λιανά, βλ. λ. λιανός·
- το κάνω μαντάρα, βλ. λ. [μαντάρα](#)·
- το κάνω μαστίχα, βλ. λ. [μαστίχα](#)·
- το κάνω με κλειστά μάτια ή το κάνω με κλειστά τα μάτια, βλ. λ. [μάτι](#)·
- το κάνω με το μικρό μου (το) δαχτυλάκι, βλ. λ. [δαχτυλάκι](#)·
- το κάνω μεσανατολικό ζήτημα, βλ. λ. [ζήτημα](#)·
- το κάνω ντόρο, βλ. λ. ντόρος·
- το κάνω ντουντούκα, βλ. λ. [ντουντούκα](#)·
- το κάνω ομηρικό ζήτημα, βλ. λ. [ζήτημα](#)·
- το κάνω πατιτούρα, βλ. λ. πατιτούρα·
- το κάνω πράξη, βλ. λ. πράξη·
- το κάνω ράδιο, βλ. λ. ράδιο·
- το κάνω σημαία, βλ. λ. σημαία·
- το κάνω σικέ, βλ. λ. σικέ·
- το κάνω σίριαλ, βλ. λ. σίριαλ·
- το κάνω σμπαράλια, βλ. λ. σμπαράλια·
- το κάνω ταμπέλα, βλ. λ. ταμπέλα·
- το κάνω τηλεβόα, βλ. λ. τηλεβόας·
- το κάνω (ενν. κάποιο αντικείμενο) της Αναλήψεως, βλ. λ. Αναλήψεως·
- το κάνω τούμπανο, βλ. λ. [τούμπανο](#)·
- το κάνω τουρσί, βλ. λ. [τουρσί](#)·
- το κάνω φραγκοδίφραγκα, βλ. λ. [φραγκοδίφραγκα](#)·

- το κάνω φύλλο και φτερό, βλ. λ. φύλλο·
- το κάνω χαβαλέ, βλ. λ. χαβαλέ·
- το κάνω ψιλιά, βλ. λ. [ψιλιά](#)·
- το μυαλό του έκανε τιλτ, βλ. λ. [τιλτ](#)·
- το παλιό καράβι κάνει νερά, βλ. λ. [καράβι](#)·
- το πολύ το Κάπα Κάπα κάνει το παιδί μαλάκα, βλ. λ. Κάπα Κάπα·
- το πολύ το τάκα τάκα κάνει το παιδί μαλάκα, βλ. λ. [τάκα τάκα](#)²·
- το σπίτι σου όταν πεινάει, ελεημοσύνη μην κάνεις, βλ. λ. [σπίτι](#)·
- το τόσο το κάνει τόσο ή το τόσο το κάνει τόοοοοο, βλ. λ. [τόσο](#)·
- το χαρτί και το μελάνι, τον καλό γαμπρό τον κάνει, βλ. λ. γαμπρός·
- το χωριό κάνει παπά, βλ. λ. [χωριό](#)·
- τον άντρα σου κεράτωνα και μάγια μην του κάνεις, βλ. λ. κερατώνω·
- τον έκανα αγγελούδι, βλ. λ. [αγγελούδι](#)·
- τον έκανα άγιο, βλ. λ. άγιος·
- τον έκανα αρνάκι, βλ. λ. αρνάκι·
- τον έκανα αρνί, βλ. λ. αρνί·
- τον έκανα αυτοκίνητο, βλ. λ. [αυτοκίνητο](#)·
- τον (την) έκανα βασιλιά (βασιλίσα), βλ. λ. βασιλιάς·
- τον έκανα εικόνα, βλ. λ. εικόνα·
- τον έκανα εικόνισμα, βλ. λ. [εικόνισμα](#)·
- τον έκανα ζάντα, βλ. λ. ζάντα·
- τον έκανα Θεό, βλ. λ. [Θεός](#)·
- τον έκανα καλά, βλ. λ. [καλός](#)·
- τον έκανα καροτσάκι, βλ. λ. [καροτσάκι](#)·
- τον έκανα καροτσάκι με ράδιο, βλ. λ. [καροτσάκι](#)·
- τον έκανα κουρελόχαρτο, βλ. λ. [κουρελόχαρτο](#)·
- τον έκανα κουρούμπελο, βλ. λ. κουρούμπελο·
- τον έκανα μουνί, βλ. λ. [μουνί](#)·

- τον έκανα Παναγία, βλ. λ. Παναγία·
- τον έκανα πιαστό, βλ. λ. [πιαστός](#)·
- τον έκανα πρωτοσέλιδο, βλ. λ. [πρωτοσέλιδος](#)·
- τον έκανα πύραυλο, βλ. λ. πύραυλος·
- τον έκανα ρόμπα, βλ. λ. ρόμπα·
- τον έκανα σκυλί, βλ. λ. σκυλί·
- τον έκανα σκύλο, βλ. λ. [σκύλος](#)·
- τον έκανα τσιγαρόχαρτο, βλ. λ. [τσιγαρόχαρτο](#)·
- τον (την, το) έκανα τσιλίκι (ενν. τον πούτσο, τον ψώλο, την πούτσα, την ψωλή, το πέος, το καυλί), βλ. λ. τσιλίκι·
- τον έκανα φανέλα, βλ. λ. φανέλα·
- τον έκανα φουρνέλο, βλ. λ. [φουρνέλο](#)·
- τον έκανα φωτιά και λάβρα, βλ. λ. λάβρα·
- τον έκανα Χριστό, βλ. λ. Χριστός·
- τον έκανα χρυσό, βλ. λ. χρυσός·
- τον έκαναν βουτηχτό, βλ. λ. [βουτηχτός](#)·
- τον έκαναν δαγκωτό, βλ. λ. δαγκωτός·
- τον έκαναν στριπτήζ, βλ. λ. στριπτήζ·
- τον έκαναν τσακωτό, βλ. λ. τσακωτός·
- τον έκαναν τσιμπητό, βλ. λ. [τσιμπητός](#)·
- τον έκανε αεριωθούμενο, βλ. λ. [αεριωθούμενο](#)·
- τον έκανε αεροπλάνο, βλ. λ. [αεροπλάνο](#)·
- τον έκανε άλογο στο ξύλο, βλ. λ. άλογο·
- τον έκανε βίδες, βλ. λ. [βίδα](#)·
- τον έκανε ελάφι, βλ. λ. [ελάφι](#)·
- τον έκανε (ένα) ερείπιο, βλ. λ. [ερείπιο](#)·
- τον έκανε ένα με τη γη, βλ. λ. γη·
- τον έκανε ένα με το χώμα, βλ. λ. [χώμα](#)·

- τον έκανε έναν παρά ή τον έκανε δυο παραδιών παράδες ή τον έκανε πέντε παραδιών παράδες, βλ. λ. [παράς](#).
- τον έκανε θρύψαλα, βλ. λ. [θρύψαλο](#).
- τον έκανε ιμάμ μπαϊλντί, βλ. λ. ιμάμ μπαϊλντί.
- τον έκανε μαύρο, βλ. λ. [μαύρος](#).
- τον έκανε μαύρο στο ξύλο, βλ. λ. [ξύλο](#).
- τον (την) έκανε παιχνίδι (παιχνιδάκι) στα χέρια της (του), βλ. λ. [παιχνίδι](#).
- τον έκανε μπαούλο στο ξύλο, βλ. λ. [μπαούλο](#).
- τον έκανε μπλε στο ξύλο, βλ. λ. [ξύλο](#).
- τον έκανε νοικοκύρη, βλ. λ. [νοικοκύρης](#).
- τον έκανε οχτακόσιες οκάδες, βλ. λ. οκά.
- τον έκανε παστό στο ξύλο, βλ. λ. [ξύλο](#).
- τον έκανε πίτα στο ξύλο, βλ. λ. πίτα.
- τον έκανε ρεζίλι, βλ. λ. [ρεζίλι](#).
- τον έκανε ρεζίλι της κοινωνίας, βλ. λ. [ρεζίλι](#).
- τον έκανε ρεζίλι των σκυλιών, βλ. λ. [ρεζίλι](#).
- τον έκανε ρεντίκολο, βλ. λ. [ρεντίκολο](#).
- τον έκανε ρεντίκολο της κοινωνίας, βλ. λ. [ρεντίκολο](#).
- τον έκανε ρεντίκολο των σκυλιών, βλ. λ. [ρεντίκολο](#).
- τον έκανε σκλάβο του (της), βλ. λ. σκλάβος.
- τον έκανε τάρανδο, βλ. λ. τάρανδος.
- τον έκανε τόπι, βλ. λ. τόπι.
- τον έκανε τόπι στο ξύλο, βλ. λ. [ξύλο](#).
- τον έκανε τουλούμι, βλ. λ. [τουλούμι](#).
- τον έκανε τουλούμι στο ξύλο, βλ. λ. [ξύλο](#).
- τον έκανε τουλουμοτύρι, βλ. λ. [τουλουμοτύρι](#).
- τον έκανε τουλουμοτύρι στο ξύλο, βλ. λ. [ξύλο](#).
- τον έκανε τούμπανο, βλ. λ. [τούμπανο](#).
- τον έκανε τούμπανο στο ξύλο, βλ. λ. [ξύλο](#).

- τον έκανε Τούρκο, βλ. λ. Τούρκος·
- τον έκανε χαλκομανία, βλ. λ. [χαλκομανία](#)·
- τον κάνω αβάρα, βλ. λ. αβάρα·
- τον κάνω αλάργα, βλ. λ. αλάργα·
- τον κάνω αλιάδα, βλ. λ. [αλιάδα](#)·
- τον κάνω αλογάκι (αλογοτάκι), βλ. λ. αλογάκι·
- τον κάνω άλογο, βλ. λ. άλογο·
- τον κάνω αλοιφή, βλ. λ. [αλοιφή](#)·
- τον κάνω αλοιφή για τους κάλους, βλ. λ. [αλοιφή](#)·
- τον κάνω αμπαλάζ, βλ. λ. [αμπαλάζ](#)·
- τον κάνω ανάστα ή τον κάνω ανάστα ο Κύριος, βλ. λ. ανάστα·
- τον κάνω άνθρωπο, βλ. λ. [άνθρωπος](#)·
- τον κάνω άντρα, (για γυναίκες) βλ. λ. [άντρας](#)·
- τον κάνω άντρα μου, (για γυναίκες) βλ. λ. [άντρας](#)·
- τον κάνω άνω κάτω, βλ. λ. άνω·
- τον κάνω άπωση, βλ. λ. άπωση·
- τον κάνω αράκ, βλ. λ. αράκ·
- τον κάνω αρνάκι σουβλιστό ή τον κάνω αρνάκι της σούβλας, βλ. λ. αρνάκι·
- τον κάνω βαπόρι, βλ. λ. βαπόρι·
- τον κάνω βίδες, βλ. λ. [βίδα](#)·
- τον κάνω γιαχνί, βλ. λ. γιαχνί·
- τον κάνω γκάντα, βλ. λ. γκάντα·
- τον κάνω γκολ, βλ. λ. γκολ·
- τον κάνω γκον, βλ. λ. γκον·
- τον κάνω γλείψιμο, βλ. λ. [γλείψιμο](#)·
- τον κάνω γούστο, βλ. λ. [γούστο](#)·
- τον κάνω δέμα, βλ. λ. δέμα·
- τον κάνω δυο δίπλες, βλ. λ. δίπλα·

- τον κάνω δυο κάτια, βλ. λ. [κάτι](#).
- τον κάνω ένα με τη γη, βλ. λ. γη.
- τον κάνω ένα με το χώμα, βλ. λ. [χώμα](#).
- τον κάνω έναν μεζέ, βλ. λ. μεζές.
- τον κάνω έξω φρενών, βλ. λ. φρένες.
- τον κάνω ζάφτι, βλ. λ. ζάφτι.
- τον κάνω ζεύκι, βλ. λ. [ζεύκι](#).
- τον κάνω θηρίο (ανήμερο), βλ. λ. θηρίο.
- τον κάνω καλά, βλ. λ. [καλός](#).
- τον κάνω καλά με το ένα μου χέρι, βλ. λ. [χέρι](#).
- τον κάνω καλά με το μικρό μου (το) δαχτυλάκι, βλ. λ. [δαχτυλάκι](#).
- τον κάνω κατά μέρος, βλ. λ. [μέρος](#).
- τον κάνω κατσί, βλ. λ. κατσί.
- τον κάνω κέφι, βλ. λ. [κέφι](#).
- τον κάνω κιμά, βλ. λ. [κιμάς](#).
- τον κάνω κοκορέτσι, βλ. λ. [κοκορέτσι](#).
- τον κάνω κομμάτια (κομματάκια), βλ. λ. [κομμάτι](#).
- τον (την, το) κάνω κόμπο (ενν. τον πούτσο μου, τον ψώλο μου, την πούτσα μου, την ψωλή μου, το πέος μου, το καυλί μου), βλ. λ. κόμπος.
- τον κάνω κόμπο, βλ. λ. κόμπος.
- τον κάνω κομπόστα, βλ. λ. κομπόστα.
- τον κάνω κόσκινο, βλ. λ. κόσκινο.
- τον κάνω κουβάρι, βλ. λ. κουβάρι.
- τον κάνω κουδούνι, βλ. λ. [κουδούνι](#).
- τον κάνω κουμάντο, βλ. λ. [κουμάντο](#).
- τον κάνω κουνουπίδι, βλ. λ. κουνουπίδι.
- τον κάνω κουρέλι, βλ. λ. κουρέλι.
- τον κάνω κουρμπάνι, βλ. λ. [κουρμπάνι](#).

- τον κάνω κροκόδειλο, βλ. λ. κροκόδειλος·
- τον κάνω λάσπη, βλ. λ. λάσπη·
- τον κάνω λαστέξ, βλ. λ. λαστέξ·
- τον κάνω λέσι, βλ. λ. λέσι·
- τον κάνω λιάδα, βλ. λ. λιάδα·
- τον κάνω λιώμα, βλ. λ. λιώμα·
- τον κάνω λούτσα, βλ. λ. λούτσα·
- τον κάνω μαντάρα, βλ. λ. [μαντάρα](#)·
- τον κάνω μια δραξιά, βλ. λ. δραξιά·
- τον κάνω μια μπουκιά, βλ. λ. [μπουκιά](#)·
- τον κάνω μια ρουφηξιά, βλ. λ. ρουφηξιά·
- τον κάνω μια χαψιά, βλ. λ. χαψιά·
- τον κάνω μούσκεμα, βλ. λ. [μούσκεμα](#)·
- τον κάνω μουσκίδι, βλ. λ. [μουσκίδι](#)·
- τον κάνω μπαλάκι (του πιγκ πογκ), βλ. λ. μπαλάκι·
- τον κάνω μπαλόني, βλ. λ. μπαλόني·
- τον κάνω μπαρούτι, βλ. λ. μπαρούτι·
- τον κάνω μπίλιες, βλ. λ. μπίλια·
- τον κάνω μπιρ παρά, βλ. λ. [παράς](#)·
- τον κάνω μπλεμαρέ(ν), βλ. λ. [μπλεμαρέ\(ν\)](#)·
- τον κάνω μπλερουά, βλ. λ. μπλερουά·
- τον κάνω μπουρλότο, βλ. λ. [μπουρλότο](#)·
- τον κάνω να φτύσει αίμα, βλ. λ. [αίμα](#)·
- τον κάνω να φωνάξει γιαγκίν βαρ, βλ. λ. γιαγκίν·
- τον κάνω νούμερο, βλ. λ. [νούμερο](#)·
- τον κάνω νταντέλα, βλ. λ. [νταντέλα](#)·
- τον κάνω νταούλι, βλ. λ. νταούλι·
- τον κάνω ντέφι, βλ. λ. ντέφι·

- τον κάνω ντίρλα, βλ. λ. ντίρλα·
- τον κάνω ντουντούκα, βλ. λ. [ντουντούκα](#)·
- τον κάνω ότι θέλω ή τον κάνω όπως θέλω, τον έχω άβουλο όργανό μου, τον εξουσιάζω: «τον τάδε τον κάνω ό,τι θέλω, γιατί έχω στα χέρια μου κάτι ακάλυπτες επιταγές του». (Λαϊκό τραγούδι: **ό,τι θέλει αυτή δε θα μου κάνει**· αν δε μετανιώσει, πες τη, θα πεθάνει)·
- τον κάνω παϊτόνι, βλ. λ. παϊτόνι·
- τον κάνω πακέτο, βλ. λ. πακέτο·
- τον κάνω παπί, βλ. λ. παπί·
- τον κάνω παρέα, βλ. λ. παρέα·
- τον κάνω πάσα, βλ. λ. πάσα·
- τον κάνω παστίτσιο, βλ. λ. [παστίτσιο](#)·
- τον κάνω πατάτα, βλ. λ. [πατάτα](#)·
- τον κάνω πατέρα, (για γυναίκες) βλ. λ. [πατέρας](#)·
- τον κάνω πατινάζ, βλ. λ. πατινάζ·
- τον κάνω πέρα, βλ. λ. πέρα·
- τον κάνω περδίκι, βλ. λ. περδίκι·
- τον κάνω περήφανο, βλ. λ. περήφανος·
- τον κάνω περίπατο, βλ. λ. περίπατο·
- τον κάνω πίτα, βλ. λ. πίτα·
- τον κάνω πλάκα, βλ. λ. [πλάκα](#)·
- τον κάνω πρόγραμμα, βλ. λ. πρόγραμμα·
- τον κάνω πτώμα, βλ. λ. πτώμα·
- τον κάνω ράδιο, βλ. λ. ράδιο·
- τον κάνω ράκος, βλ. λ. ράκος·
- τον κάνω ρετάλι, βλ. λ. ρετάλι·
- τον κάνω σαμπρέλα, βλ. λ. [σαμπρέλα](#)·
- τον κάνω σαν ζαλισμένο κοτόπουλο, βλ. λ. κοτόπουλο·
- τον κάνω σέντρα, βλ. λ. σέντρα·
- τον κάνω σκαλοπάτι, βλ. λ. [σκαλοπάτι](#)·

- τον κάνω σκαστό, βλ. λ. σκαστός·
- τον κάνω σκατά, βλ. λ. [σκατά](#)·
- τον κάνω σκνίπα, βλ. λ. σκνίπα·
- τον κάνω σκόνη, βλ. λ. [σκόνη](#)·
- τον κάνω σκουπίδι (σκουπιδάκι), βλ. λ. [σκουπίδι](#)·
- τον κάνω σμπαράλια, βλ. λ. σμπαράλια·
- τον κάνω σόλοικο, βλ. λ. σόλοικος·
- τον κάνω σούβλα, βλ. λ. [σούβλα](#)·
- τον κάνω σουβλάκι, σουβλάκι·
- τον κάνω σουβλιστό, βλ. λ. σουβλιστός·
- τον κάνω σούπα, βλ. λ. [σούπα](#)·
- τον κάνω σούργελο, βλ. λ. [σούργελο](#)·
- τον κάνω σπανακόπιτα, βλ. λ. σπανακόπιτα·
- τον κάνω σταφίδα, βλ. λ. σταφίδα·
- τον κάνω στην άκρη, βλ. λ. [άκρη](#)·
- τον κάνω στην μπάντα, βλ. λ. [μπάντα](#)·
- τον κάνω στιφάδο, βλ. λ. [στιφάδο](#)·
- τον κάνω στουπί, βλ. λ. στουπί·
- τον κάνω τ' αλατιού, βλ. λ. αλάτι·
- τον κάνω τάβλα, βλ. λ. τάβλα·
- τον κάνω τάπα, βλ. λ. τάπα·
- τον κάνω ταραμά, βλ. λ. [ταραμάς](#)·
- τον κάνω ταραμοσαλάτα, βλ. λ. [ταραμοσαλάτα](#)·
- τον κάνω τελατίνι, βλ. λ. τελατίνι·
- τον κάνω τζας, βλ. λ. τζας·
- τον κάνω τομ τιλέρ, βλ. λ. τομ τιλέρ·
- τον κάνω τούμπανο, βλ. λ. [τούμπανο](#)·
- τον κάνω τούνγκα, βλ. λ. τούνγκα·

- τον κάνω τουρλού, βλ. λ. [τουρλού](#).
- τον κάνω τούρμπο, βλ. λ. τούρμπο.
- τον κάνω τούρνα, βλ. λ. τούρνα.
- τον κάνω τουρσί, βλ. λ. [τουρσί](#).
- τον κάνω τρυπητό, βλ. λ. τρυπητό.
- τον κάνω τσίτα, βλ. λ. [τσίτα](#).
- τον κάνω τσιτσίρι, βλ. λ. τσιτσίρι.
- τον κάνω τύφλα, βλ. λ. τύφλα.
- τον κάνω φέσι, βλ. λ. φέσι.
- τον κάνω φέτα, βλ. λ. [φέτα](#).
- τον κάνω φέτες, βλ. λ. [φέτα](#).
- τον κάνω φιδέ, βλ. λ. [φιδές](#).
- τον (την) κάνω φίλο (φίλη), βλ. λ. [φίλος](#).
- τον κάνω φιόγκο, βλ. λ. [φιόγκος](#).
- τον (την, το) κάνω φλογέρα (ενν. τον πούτσο, τον ψώλο, την πούτσα, την ψωλή, το πέος, το καυλί), βλ. λ. φλογέρα.
- τον κάνω φουρφούρι, βλ. λ. [φουρφούρι](#).
- τον κάνω φύλλο και φτερό, βλ. λ. φύλλο.
- τον κάνω φουσαρμόνικα, βλ. λ. φουσαρμόνικα.
- τον κάνω χάζι, βλ. λ. χάζι.
- τον κάνω χάλια, βλ. λ. χάλι.
- τον κάνω χότζα, βλ. λ. χότζας.
- τον κάνω χύμα, βλ. λ. χύμα.
- τον κάνω χώμα, βλ. λ. [χώμα](#).
- του 'κανα ζαράρι, βλ. λ. ζαράρι.
- του 'κανα ζημιά, βλ. λ. [ζημιά](#).
- του 'κανα πλάκα ή του την έκανα την πλάκα, βλ. λ. [πλάκα](#).
- του 'κανα στεγνό καθάρισμα, βλ. λ. [καθάρισμα](#).

- του 'κανα τα μούτρα εμπριμέ, βλ. λ. [εμπριμέ](#).
- του 'κανα τα μούτρα κιμά, βλ. λ. [κιμάς](#).
- του 'κανα τα μούτρα κρέας, βλ. λ. [κρέας](#).
- του 'κανα τα μούτρα πατσά, βλ. λ. [πατσάς](#).
- του 'κανα τα μούτρα πελτέ, βλ. λ. [πελτές](#).
- του 'κανα τα μούτρα τρίο καρό, βλ. λ. [τρίο](#).
- του 'κανα τα μούτρα σουμπλιμέ, βλ. λ. [σουμπλιμέ](#).
- του 'κανα τα μούτρα τρικολόρε, βλ. λ. [τρικολόρε](#).
- του 'κανα τα μούτρα ψηφιδωτό, βλ. λ. [ψηφιδωτό](#).
- του 'κανα τη δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).
- του 'κανα τη ζημιά, βλ. λ. [ζημιά](#).
- του 'κανα τη ζωή δύσκολη, βλ. λ. [ζωή](#).
- του 'κανα τη ζωή κόλαση, βλ. λ. [ζωή](#).
- του 'κανα τη ζωή μαρτύριο, βλ. λ. [ζωή](#).
- του 'κανα τη ζωή μαύρη, βλ. λ. [ζωή](#).
- του 'κανα τη ζωή παϊτόνι, βλ. λ. [ζωή](#).
- του 'κανα τη ζωή πατίνι, βλ. λ. [ζωή](#).
- του 'κανα τη ζωή ποδήλατο, βλ. λ. [ζωή](#).
- του 'κανα τη μάπα εμπριμέ, βλ. λ. [εμπριμέ](#).
- του 'κανα τη μάπα κρέας, βλ. λ. [μάπα](#).
- του 'κανα τη μάπα σουμπλιμέ, βλ. λ. [σουμπλιμέ](#).
- του 'κανα τη μάπα τρικολόρε, βλ. λ. [τρικολόρε](#).
- του 'κανα τη μάπα τρίο καρό, βλ. λ. [τρίο](#).
- του 'κανα τη μάπα ψηφιδωτό, βλ. λ. [ψηφιδωτό](#).
- του 'κανα τη μούρη εμπριμέ, βλ. λ. [εμπριμέ](#).
- του 'κανα τη μούρη κρέας, βλ. λ. μούρη
- του 'κανα τη μούρη σουμπλιμέ, βλ. λ. [σουμπλιμέ](#).
- του 'κανα τη μούρη τρικολόρε, βλ. λ. [τρικολόρε](#).

- του 'κανα τη μούρη τρίο καρό, βλ. λ. [τρίο](#).
- του 'κανα τη μούρη ψηφιδωτό, βλ. λ. [ψηφιδωτό](#).
- του 'κανα τη σούφρα να! βλ. λ. [σούφρα](#).
- του 'κανα το αίμα κομπόστα, βλ. λ. [αίμα](#).
- του 'κανα το κεφάλι καζάνι, βλ. λ. [κεφάλι](#).
- του 'κανα το κεφάλι κουδούνι, βλ. λ. [κεφάλι](#).
- του 'κανα το τραπέζι, βλ. λ. [τραπέζι](#).
- του 'κανα τον κώλο να! βλ. λ. [κώλος](#).
- του 'κανα τον κώλο φιλιστρίνι, βλ. λ. [κώλος](#).
- του 'καναν βασιλικές τιμές, βλ. λ. τιμή.
- του 'κανε άδειασμα, βλ. λ. άδειασμα.
- του 'κανε βγάλσιμο, βλ. λ. βγάλσιμο.
- του 'κανε μπάσιμο, βλ. λ. [μπάσιμο](#).
- του 'κανε την κλάνα να! βλ. λ. [κλάνα](#).
- του κάνει καπρίτσια, (για γυναίκες) βλ. λ. καπρίτσο(ι)ο.
- του (της) κάνει όλα τα καπρίτσια, βλ. λ. καπρίτσο(ι)ο.
- του κάνει πόλεμο λάσπης, βλ. λ. [πόλεμος](#).
- του κάνουμε παράτα, βλ. λ. [παράτα](#)².
- του (της) κάνω, **α.** του (της) λέω: «τι θέλεις εσύ τέτοια ώρα εδώ, του κάνω». **β.** είμαι της αρεσκείας του, του γούστου του: «όταν του κάνει κάποιος άνθρωπος, δεν του χαλάει χατίρι || απ' τη στιγμή που είδε πως της κάνει, τον παντρεύτηκε».
- του κάνω ανάκριση, βλ. λ. [ανάκριση](#).
- του κάνω γυμνάσια ή του κάνω ναυτικά γυμνάσια, βλ. λ. [γυμνάσια](#).
- του κάνω γυμναστική ή του κάνω σουηδική γυμναστική, βλ. λ. γυμναστική.
- του κάνω γύρισμα, βλ. λ. γύρισμα.
- του κάνω δίπλωμα, βλ. λ. δίπλωμα.
- του κάνω δούλεμα, βλ. λ. [δούλεμα](#).
- του κάνω ένα κλύσμα (με γιαούρτι, με μπουρουνόλαδο, με πετρέλαιο, με ρετσινόλαδο, με τζατζίκι), βλ. λ. [κλύσμα](#).

- του κάνω (ένα) πέρασμα, βλ. λ. πέρασμα·
- του κάνω θεωρία, βλ. λ. θεωρία·
- του κάνω θέση, βλ. λ. θέση·
- του κάνω κλάσιμο, βλ. λ. κλάσιμο·
- του κάνω κόλπο, βλ. λ. κόλπο·
- του κάνω κουβέντα, βλ. λ. [κουβέντα](#)·
- του κάνω κρέμασμα, βλ. λ. [κρέμασμα](#)·
- του κάνω λαχτάρα ή του κάνω λαχτάρεις, βλ. λ. λαχτάρα·
- του κάνω λόγο, βλ. λ. λόγος·
- του κάνω ματ, βλ. λ. [ματ](#)·
- του κάνω μάτι, βλ. λ. [μάτι](#)·
- του κάνω ματιά, λ. λ. ματιά·
- του κάνω μια λαχτάρα! βλ. λ. λαχτάρα·
- του κάνω μια τρίπλα, βλ. λ. τρίπλα·
- του κάνω μούτρα, βλ. λ. [μούτρο](#)·
- του κάνω νούμερα, βλ. λ. [νούμερο](#)·
- του κάνω όλα τα γούστα ή του κάνω όλα του τα γούστα, βλ. λ. [γούστο](#)·
- του κάνω όλα τα κέφια ή του κάνω όλα του τα κέφια, βλ. λ. [κέφι](#)·
- του κάνω πάσα, βλ. λ. πάσα·
- του κάνω πλάτες, βλ. λ. πλάτη·
- του κάνω πόλεμο, βλ. λ. [πόλεμος](#)·
- του κάνω πόλεμο νεύρων, βλ. λ. [πόλεμος](#)·
- του κάνω σεκόντο, βλ. λ. σεκόντο·
- του κάνω σεντράρισμα, βλ. λ. [σεντράρισμα](#)·
- του κάνω σκαλοπάτι (σκαλοπατάκι), βλ. λ. [σκαλοπάτι](#)·
- του (της) κάνω σκηνή, βλ. λ. σκηνή·
- του κάνω σπάσιμο, βλ. λ. [σπάσιμο](#)·
- του κάνω σπάσιμο νεύρων, βλ. λ. [σπάσιμο](#)·

- του κάνω στενή πολιορκία, βλ. λ. [πολιορκία](#).
- του κάνω στενό μαρκάρισμα, βλ. λ. [μαρκάρισμα](#).
- του κάνω στραπάτσο, βλ. λ. στραπάτσο.
- του κάνω συζήτηση, βλ. λ. συζήτηση.
- του κάνω τα ναύλα, βλ. λ. [ναύλα](#).
- του κάνω τα χατίρια ή του κάνω το χατίρι, βλ. λ. [χατίρι](#).
- του κάνω τεμενά ή του κάνω τεμενάδες, βλ. λ. [τεμενάς](#).
- τον κάνω τον υποβολέα, βλ. λ. υποβολέας.
- του κάνω τρίπλα, βλ. λ. τρίπλα.
- του κάνω τσαμπουκά, βλ. λ. [τσαμπουκάς](#).
- του κάνω φασαρία, βλ. λ. φασαρία.
- του κάνω φτύσιμο, βλ. λ. φτύσιμο.
- του κάνω χαλάστρα, βλ. λ. [χαλάστρα](#).
- του κάνω χουνέρι, βλ. λ. χουνέρι.
- του κάνω χώσιμο, βλ. λ. [χώσιμο](#).
- του την έκανα κουνουπάτα, βλ. λ. [κουνουπάτα](#).
- του την έκανα τη δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).
- του την έκανα τη ζημιά, βλ. λ. [ζημιά](#).
- του την κάνω γυριστή, βλ. λ. γυριστή.
- του το 'κανα ψιλιά, βλ. λ. [ψιλιά](#).
- τους κάναμε νταντέλα, βλ. λ. [νταντέλα](#).
- τους κάναμε ρεντίκολο, βλ. λ. [ρεντίκολο](#).
- τους κάναμε σκόνη, βλ. λ. [σκόνη](#).
- τους κάναμε τρικολό, βλ. λ. [τρικολό](#).
- τους κάναμε τρικολόρε, βλ. λ. [τρικολόρε](#).
- τους κάναμε φουρφούρι, βλ. λ. [φουρφούρι](#).
- τους κάνανε τσακωτούς, βλ. λ. τσακωτός.
- τους κάνω άνω κάτω, βλ. λ. άνω.

- τους κάνω κουλουβάχατα, βλ. λ. [κουλουβάχατα](#).
- τους κάνω μάλε βράσε, βλ. λ. μάλε βράσε.
- τους κάνω μαλλιά κουβάρια, βλ. λ. [μαλλί](#).
- τους κάνω μαντάρα, βλ. λ. [μαντάρα](#).
- τράβα τράβα, τον (την) έκανες λάστιχο! (ενν. τον πούτσο, τον ψώλο, την πούτσα, την ψωλή), βλ. λ. [λάστιχο](#).
- τώρα πλάκα μας κάνεις; ή τώρα πλάκα μου κάνεις; βλ. λ. [πλάκα](#).
- υπομονή κάνουν και τα λάστιχα, όμως κάποτε κλατάρουν, βλ. λ. [υπομονή](#).
- φοβάμαι μήπως κάνει καμιά τρέλα, βλ. λ. [τρέλα](#).
- φτωχός καπετάνιος, πλούσιο ταξίδι δεν κάνει, βλ. λ. [καπετάνιος](#).
- φωλιά δεν έχει, αβγό δεν κάνει, βλ. λ. φωλιά.
- χάρη σου κάνω, βλ. λ. [χάρη](#).
- χίλια και χίλια πόσα κάνουν; ή χίλια και χίλια πόσο κάνουν; βλ. λ. [χίλιοι](#).
- χίλιες ξυλιές σε ξένο κώλο πόσες παράδες κάνουν; βλ. λ. ξυλιά.
- ωραία τα 'κανες! βλ. λ. [ωραίος](#).
- ώσπου να κάνω ένα τσιγάρο, βλ. λ. [τσιγάρο](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας